

Kamarádi se těší, až na radnici skončím, a půjdu s nimi na pivo

Rozhovor se starostkou města Blatná

V čele města Blatná stojí od roku 2014 paní Kateřina Malečková. Za pár měsíců uzavře své druhé volební období. V podzimních volbách už kandidovat nehodlá. Pod jejím vedením prošlo město změnou, která se projevila i úspěchem ve čtvrtém ročníku Indexu kvality života. Tam se Blatná posunula z 91. na 39. místo. O jejím působení v roli starostky, úspěších a nezdarech jsme se bavili v následujícím rozhovoru.

Co vás přimělo k tomu, že jste se rozhodla znovu nekandidovat?

Někdy to bylo více. Nejednalo se o žádné zkratkovité rozhodnutí. Nerada se vracím do období nouzových stavů, ale je pravdou, že právě od roku 2020 se výrazně změnil styl práce. Nic nemá pravidla,

odkládají se stavby, všichni vyčkávají s vyhlášením dotačních výzev. Já jsem poměrně neklidný člověk, mám ráda, když si mohu odškrtnout splněné úkoly a teď si je stále posouvám v kalendáři. Jsem z toho věčného vyčkávání unavená. Občas mám pocit, že s některými věcmi nepohnu, i když jsem udělala maximum, ale možná se mýlím. Třeba to chce nový pohled, nové nápady. V tuto chvíli si proto myslím, že bych měla odejít. Ovšem neříkám, že někdy nepocítím potřebu se vrátit. To je pro mě ta nejlepší výzva.

Co vám starostování přineslo?

Během starostování jsem se setkala s mnoha zajímavými, pracovitými lidmi. Měla jsem možnost navštívit místa, kam se asi běžně nedostanete, např. senát, Pražský hrad. Poznala jsem mnoho obcí, měst a jejich starostů a právě osobní setkání byla tím nejlepším. Získala jsem přehled v oblastech mimo svou profesi sociální pracovnice, především v odpadovém hospodářství, ve stavebním a územním řízení nebo v dopravě. Naučila jsem se více hospodařit s časem a lépe si organizovat práci.

A co naopak vzalo?

Neřeknu nic světoborného, především soukromí. Na měště naší velikosti se všichni známe, takže nebyla nouze o večerní telefonáty s někdy banálními stížnostmi či požadavky, které by asi nedokázal zařídit ani Harry Potter. Řada lidí si myslí, že starosta všechno zařídí, poručí úředníkům, policistům, zavolá ministru a všechno bude hned a teď. Bohužel realita je jiná. Řada záležitostí se týká státní správy např. povolování staveb a do těchto řízení vůbec nemůže starosta zasahovat.

Nakolik zasáhla tato pozice do vašeho osobního života?

Starostou jste 24 hodin 365 dní v roce. Na osobní život dle svých představ můžete zapomenout. Víkendy Vám plánují státní svátky, svatby, soutěže, kde vždy musíte něco chytrého a nejlépe i vtipného říci. Taky se samozřejmě musíte vhodně obléci, učesat a tvářit pozitivně. Věřte, že někdy by si člověk raději zalezl s knížkou do postele, zvláště, když mu není zdravotně nejlépe. Já jsem měla štěstí, že nám skvěle fungovala spolupráce s panem místostarostou Pavlem Ounickým a na akcích jsme se doplňovali a střídali. Moji kamarádi mi říkají, že už se těší, až na radnici skončím, a konečně s nimi půjdu na pivo

Vážení čtenáři,

taky Vám připadá, že ten rok strašně rychle utíká? Ještě jsme nestihli opravit silnice po zimě, obnovit vodorovné značení a už budeme objednávat posyp na zimu. Ale po pravdě, můžeme si za to z části vlastně sami. Pořád někam spěcháme. Jen co začne jaro, už v garáži hledáme nafukovací lehátko na letní dovolenou. V červnu zas lamentujeme nad horkým počasím a přejeme si babí léto. Při deštivém začátku podzimu se pro změnu těšíme na posezení u krbu. Často totiž nevíme, co vlastně chceme. Tak já jsem si vzala tužku a papír, který jsem si nadepsala „Všechno, co mám na létě ráda a co si určitě nesmím nechat ujít“. Nezlobte se, Vám svá přání neprozradím, ale byl to docela fajn úkol. Vrátila jsem se ve vzpomínkách na prázdninové pobyty u dědy, které mi stále voní borůvkami nebo na čundry s partou s probouzením se do mlhavých rán na Šumavě. Možná, že se mi nepovede všechna přání zrealizovat, ale to vůbec nevadí. Bylo hezké se na chvíli zastavit a nespíchat.

Kateřina Malečková, starostka města Blatná

a nikdo k nám ke stolu nebude chodit řešit, kolik stojí popelnice, proč je nepořádek u kontejnerů a proč nejsou pivní slavnosti na zimním stadionu.

Pod vaším vedením se Blatná pustila do mnoha inovativních (smart) projektů s elektromobilitou. Bude v tom město pokračovat i nadále?

Já doufám, že ano. Pokud chceme, aby se do města vraceli mladí vzdělaní lidé, musíme jít stále dopředu. Ukázat, že město nechce jenom opravovat chodníky, ale že má chuť se rozvíjet a přijímat nové výzvy. Město Blatná má zpracovaný strategický dokument „Blatná – moderní a chytré město“, se kterým zvítězil v soutěži Chytrá města pro budoucnost 2020. Doufám, že nový zastupitelé tento dokument vyhodnotí a budou v aktivitách pokračovat.

Na který projekt jste nejvíc pyšná?

Na tuto otázku se těžko odpovídá, protože se vybaví ty nejčerstvější, a to co se podařilo před šesti lety je už zapomenuto. Já mám velkou radost, když mi občané říkají, jak to máme v Blatné krásné, jak skvělé služby poskytují Domov pro seniory, jak je město uklizené a mohla bych pokračovat dalším výčtem. Vůbec to, že mi chtělji sdělit pozitivní pocity, je hrozně fajn. V posledních letech se k nám do města vrací mladí lidé po studiích a říkají, že v Blatné najdou vše, co potřebují k hezkému rodinnému životu, a to je super. Sílu Blatné vidím v její velikosti. Máme zde kvalitní infrastrukturu, dostupné služby (sociální, zdravotní, vzdělávací). V podstatě nemusíte město opustit a od dětí až po seniory najdete vše potřebné. Je zde dostatek sportovního a kulturního vyžití. Přitom ale nejsme anonymním městem. I díky tomu se možná daří vzbuzovat v lidech hrdost na své město. A to byl můj cíl. Ale abych byla konkrétnější. Myslím, že kus práce je vidět na odpadovém hospodářství – vybudování třídící linky,

Co se v SOBu událo a co se bude dít

➤ V červnu jsme zorganizovali setkání zaměstnanců prádelny a pozvali na návštěvu zaměstnance Domova pro seniory Blatná. Při přípravě a zahájení projektu nám velmi pomohli. Naším zaměstnankyním bylo umožněno „nahlédnout“ do jejich prádelny. Zde jsme získali plno potřebných rad a zkušeností, abychom mohli dobře připravit náš projekt a zahájit provoz.

➤ Připravujeme tradiční stolní kalendář SOBu na rok 2023. Probíhají finální úpravy a korektury před předáním k tisku. První výtisky budou připraveny k prodeji na přelomu srpna a září.

➤ Ve středu 29. června 2022 proběhlo jednání Valné hromady SOB. Nejdůležitějším bodem jednání bylo schválení účetní závěrky za rok 2021 a dále závěrečného účtu SOB za rok 2021. Účetní závěrka i závěrečný účet byly schváleny s výrokem „bez výhrad“. Na jednání VH SOB byly dále přizváni i hosté z Ministerstva vnitra ČR, odboru dozoru a kontroly, kteří přítomné starosty seznámili s problematikou zveřejňování dokumentů obcí ve sbírce právních předpisů územních samosprávných celků. Dále byla hostem Ing. Vačkářová z Krajského úřadu Jihočeského kraje, která starostům předala potřebné informace k digitálním technickým mapám obcí.

➤ Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOBu na adrese:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

Uzávěrka příjmu příspěvků

do zářijového vydání

SOBáčku č. 87

je v pátek 26. 8. 2022.

Příspěvky posílejte na e-mail:

sobacek@blatensko.eu

Rozhovor se starostkou města Blatná - Pokračování ze str. 1

nového sběrného dvora, kompostárny, program Třídíme pro občany. Povedla se přestavba ubytovny na bytový dům se 30 byty a já pevně věřím, že příští rok se konečně zrekonstruuje parkoviště a autobusové zálivky. Skvělá byla spolupráce s mladými, kteří přišli s návrhem na vybudování skate parku, workoutového hřiště a pumparku. A nemůžu zapomenout na Komunální služby Svazku obcí Blatenska (prádelna, mandl, úpravna oděvů) a na schválení koncepce Blatná – město růží, návrat růží do města spolu s odkazem na pěstitelku Jana Böhma.

Je něco, co byste s odstupem času změnila?

Určitě bych si ušetřila spoustu času, kdybych se naučila říkat „ne“. Často jsem ztratila spoustu času jednáními, která nevedla nikam. Ale to se bohužel naučí člověk postupně. Zjistí, že chce pomoci, ale jak se říká: „Podáš prst a utrhnou Ti celou ruku.“ A bohužel přerůstající sobeckost v naší společnosti nenahrává kompromisům a některé požadavky či stížnosti prostě nemají řešení, pokud není vůle na obou stranách.

V červnu jste vyhrála v soutěži Nejlepší starosta ve volebním období 2018–2022 za Jihočeský kraj. Co to pro vás znamená?

Obrovská paráda. Zvláště, když Vás hodnotí lidé, kteří nejsou s městem nijak provázáni a mají rozhled a porovnání s městy z celé ČR. Navíc v takové konkurenci. Za osm let jsem poznala mnoho starostek a starostů, které obdivuji a ocenění by si z fleku zasloužili. Jsou to

především Ti, kteří starostují na menších obcích, bez úředníků a s mými osmi lety jsem vedle nich břídil, oni jsou ve funkcích i 16 let.

Budete i nadále sledovat kroky nového vedení Blatné, nebo si od všeho na nějakou dobu odpočínáte?

Vzhledem k tomu, že jsem zaměstnancem Městského úřadu Blatná, tak s vedením radnice budu téměř stále v kontaktu. I před nástupem do funkce starostky jsem se o činnost radnice a zastupitelstva zajímala a určitě to budu dělat nadále. Ale v příjemnější pozici pozorovatele. Pokud budou se mnou chtít zastupitelé některé projekty konzultovat z pohledu minulých rozhodnutí, budu ráda, ale jinak se těším, že budu moci konečně v klidu projet město a nepsat si do telefonu poznámky, co je třeba opravit, posekat, natřít a kde nesvítí lampa.

Co budete dělat namísto starostování?

Jak už jsem zmínila, vracím se na své původní místo, tj. vedoucí sociálního odboru Městského úřadu Blatná. A moc se těším. Stejně jako se těším na volné víkendy, kamarády, knížky, které jsem nestihla dosud přečíst.

Co byste vzkázala svému nástupci/nástupkyni?

Nedělat si zbytečné iluze, vracím se na své původní místo, tj. vedoucí sociálního odboru Městského úřadu Blatná. A moc se těším. Stejně jako se těším na volné víkendy, kamarády, knížky, které jsem nestihla dosud přečíst.

Text: Lukáš Vaněček

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 - 12,00; 13,00 - 18,00
přítomnost švadleny | příjem a výdej zakázek švadleny

ÚTERÝ | 9,00 - 12,00

STŘEDA | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00

ČTVRTEK | 9,00 - 12,00

PÁTEK | 9,00 - 11,00

| U ručního žehlení se připočítává částka 20,- Kč za kus.

| Ceny jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| Dopravu nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| Dodací lhůta 5 dní, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

| Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Ceník praní a mandlování

platnost od 1. 1. 2022

1. Kapna.....	20,- Kč
2. Prostěradlo.....	18,- Kč
3. Povlak na polštář.....	15,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	10,- Kč
5. Osuška.....	12,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	20,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	25,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	15,- Kč
15. Potah na matrace.....	150,- Kč
16. Spacák slabý.....	50,- Kč
Spacák silný.....	80,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deky slabá.....	35,- Kč
Deka střední.....	65,- Kč
Deka velká.....	130,- Kč
Deka ovčí vlna.....	150,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	130,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Potah zahradní silný malý.....	35,- Kč
Potah zahradní silný velký.....	70,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	15,- Kč

Přehled počasí v Blatné za květen

Průměrná teplota: 14,8 °C, odchylka od normálu: +1,7 °C.

Úhrn srážek: 39,2 mm, tj. 62 % normálu. Měsíc jako celek teplotně mírně nadnormální, srážkově mírně podnormální.

Květen přinesl velké množství suchých a slunečných dní, které ale zároveň prohloubily srážkový deficit zvýšeným výparem vody. Za květen se z volné vodní hladiny odpařilo cca 90 mm vody, takže byl výpar více než dvojnásobný oproti spadlým srážkám. Na začátku měsíce se sice vyskytovaly častější přeháňky a bouřky, srážkové úhrny však byly zanedbatelné. Vydutně zapršelo pouze dne 24., kdy spadlo 16,8 mm srážek. Pozitivní v průběhu května byl fakt, že se prakticky nedostavili obávaní ledoví muži. Nejnižší květnová teplota byla až na jeho konci dne 29., kdy bylo noční minimum 1,3 °C a v přízemní vrstvě (5 cm nad krátce stříženým trávníkem) -1,9 °C, což ale žádné významnější škody pomrznutím plodin nezpůsobilo. Nejvyšší květnová teplota 29,4 °C byla naměřena dne 20. V květnu se vyskytlo 6 dnů s bouřkou doprovázené 270 výboji blesků (okruh cca 18 km kolem Blatné), tři dny s mlhou, 4 dny s přízemním mrazem a také 4 dny letní.

Přehled počasí v Blatné za červen

Průměrná teplota: 19,3 °C, odchylka od normálu: +3,2 °C.

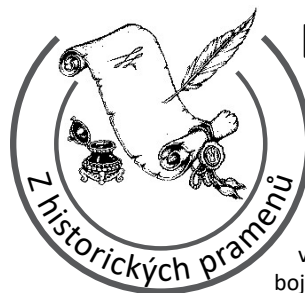
Úhrn srážek: 146,8 mm, tj. 193 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně i srážkově silně nadnormální. Červen přinesl i nadprůměrný sluneční svit, čímž se v mnohém podobal červnu loňskému. Na rozdíl od něj však měl rovnoměrněji rozložené srážky (první a třetí dekáda na srážky velmi bohaté, druhá sušší), takže ho můžeme označit za úrodný měsíc. Padající srážky však byly intenzivnější, protože vzhledem k vysokému měsíčnímu úhrnu neměly dlouhého trvání (jen cca 65 hodin za celý měsíc). Červen se stal druhým nejdeštivějším červnem (po červnu v roce 1998) a není bez zajímavosti, že je to již třetí červen za sebou s vysokým srážkovým úhrnem. Vysoký červnový srážkový úhrn dokonce dorovnal srážkový deficit vzniklý od počátku roku. Červen přinesl vysoce nadprůměrný počet letních dní - 18 a prakticky se v něm nevyskytovala jinak typická „medardovská“ chladna. Chladněji bylo pouze dne 9. Měsíční teplotní maximum 35,0 °C dne 19. se stalo druhou nejvyšší naměřenou červnovou teplotou (od r. 1990). Měsíční teplotní minimum 6,9 °C bylo dne 15. V červnu byly 3 dny tropické, 6 dnů s mlhou a 10 dní s bouřkou. Bouřky byly i silnější. Třeba dne 24. v ní bylo zaznamenáno 221 blesků (celkový měsíční počet byl 1142) a za tento den spadl i nejvyšší měsíční denní úhrn srážek 48,7 mm. V bouřce dne 27., která trvala dlouho do noci, bylo zaznamenáno na Blatensku 516 blesků. Na bouřky byl celkově hojný samotný počátek a konec měsíce.

Přehled počasí v Blatné: zima 2021/2022

Zima jako celek byla velmi mírná, v ani jednom jejím měsíci (pro tyto účely hovoříme o měsících listopad až březen včetně) nebyla záporná průměrná měsíční teplota, což se od roku 1990 stalo teprve počtvrté. Kromě toho, že byla teplotně značně nadprůměrná, byla i chudá na srážky, takže se nemohla vytvořit dostatečná zásoba spodních vod pro vegetační sezonu (na jaře tato vlaha velmi chyběla). Za celou zimu bylo naměřeno v součtu 41 cm nového sněhu (toto číslo dobře vypovídá o tom, jak moc bylo třeba odklízet sněh), což je podprůměrná hodnota. První sněžení zimy bylo dne 26. listopadu, poslední dne 19. dubna. Rybníky na Blatensku byly zamrzlé v 65 dnech, což je jednak značně podprůměrná doba a pak také nebyl led dostatečně silný na to, aby bezpečně unesl dospělého člověka (nedalo se za celou zimu na přírodním ledu bruslit).

Zdeněk Vondra

Letecké havárie v okolí Blatné 1939-45

Nálety a letecká střetnutí nad naší krajinou byly během 2. světové války významným připomenutím vzdálených bojů. Nejčastěji však docházelo k haváriím německých cvičných nebo týlových letadel.

Na Blatensku havarovala hned tři letadla a vždy se kuriózně jednalo o bombardéry Heinkel He 111 patřně z Kampfgeschwader 4.

Kampfgeschwader 4 byla ikonickou bombardovací jednotkou německého letectva Luftwaffe, neboť celou svoji kariéru používala pouze dvoumotorové bombardéry Heinkel He 111 představující symbol německého letectva. Bojový útvar vznikl v květnu 1939, zúčastnil se všech válečných tažení a zanikl po 6 letech v květnu 1945 na letišti v Hradci Králové. Byl tvořen štábem a třemi skupinami (I.-III. Gruppe, dále dělenými na 1.-9. Staffel), každá s třicátkou bombardérů. V červnu 1940 ve Fassbergu vznikla doplňovací letka Ergänzung Staffel, v dubnu 1941 rozšířená na skupinu IV. Ergänzung Gruppe (zkr. IV.Erg/KG 4). Od července 1941 působila ve Francii, ale v lednu 1944 se přesunula do Plzně. Čtyři desítky bombardovacích Heinkelů He 111 byly rozděleny mezi Stab, 10., 11., 12. a 13. Staffel a pozemní obsluhu na letišti v Plzni zajišťovala 4. Flughafenbetriebskompanie. Velitelem IV. Erg/KG 4 byl od června 1943 Maj. Karl Alber. Jednotka byla v Plzni k 15. srpnu 1944 rozpuštěna, ale na základně zůstala její letadla a zřejmě i některé posádky, jak dokládají právě lokální zprávy z Blatenska.

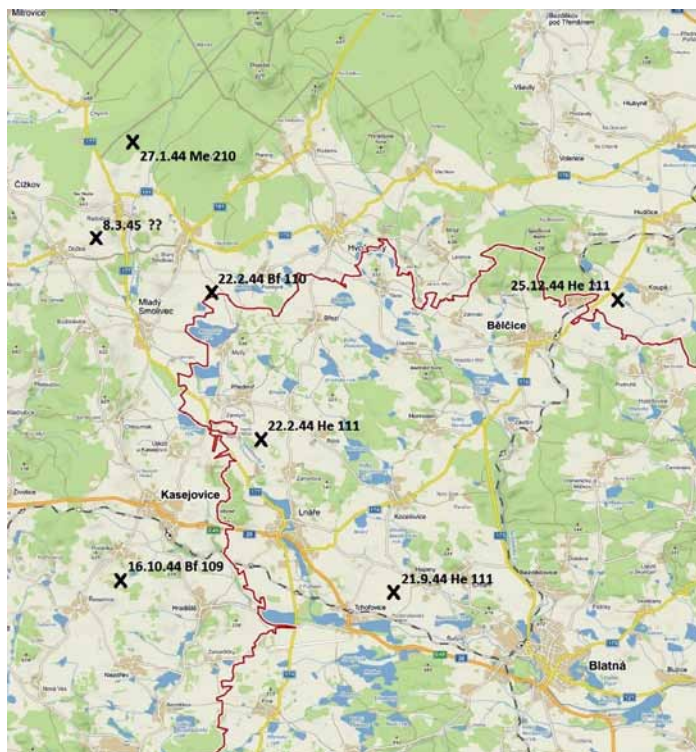
Najde se snad ještě pamětník, který osobním svědectvím doplní další detaily níže uvedených drobných, ale neobvyklých událostí z naší historie?

První případ se odehrál **22. února 1944**, kdy u Lnář v rozestupu čtyř hodin přistála nouzově dvě letadla. Zásadním pramenem je Měsíční situační hlášení, které dne 27. února 1944 vyhotovilo Okresní velitelství četnictva pro úřad Okresního hejtmána ve Strakonici. Čtyřstránkový dokument shrnuje v pěti bodech stav veřejného pořádku, hospodářství, zaměstnanosti, zásobování a zdravotnictví, ale nejobsáhlejší je bod Zvláštní události. Zmiňuje se zde nález německého meteorologického balónu „Nr. G 5170“ u Krašovic dne 31. ledna 1944, další meteorologický přístroj „Wetterapparat Nr. 5510 Aeronautische Observatorium des Reichsamts für Wetterdienst in Lindenberg, Krs. Beeskow“ byl nalezen 1. února u Kasejovic a další balón byl zajištěn u Bělčic. Následující den 2. února našla četnická hlídka na okraji lesa u Věšína 12 kusů staniolových proužků, dlouhé 165 mm široké a 14 mm dlouhé, z jedné strany černé, z druhé bílé. Jak četníci uvádějí, patrně byly shozeny nepřátelskými letadly.

K 22. únoru 1944 jsou heslovitě zmíněny dvě nouzová přistání německých letadel v okolí Lnářů (něm. Schlüsselburg). Nejprve v 12.14 hodin přistála stíhačka „Messerschmit“ Nr. 5726 2N+BM blízko Mladého Smolivce. Dva členové posádky zůstali nezranění. V 16.30 hodin blízko mlýna u Zahorčic pro poruchu jednoho z motorů musel přistát bombardér „HE 11.5 J+KW“. Při přistání byl lehce zraněn pilot Oblt. Kürbis a s tržnou ránou na hlavě musel být převezen do nemocnice ve Strakonici. Zbýlí tři členové posádky zůstali nezranění. Hlídkání obou letadel zajišťovali společně četníci ze stanice Hvozďany, Lnáře a Kasejovice a obě nezvyklé události byly telefonicky oznámeny letišti v Plzni a Gestapu v Klatovech. Dokumenty německého letectva tyto události vůbec nezmiňují, ale

Akční kresba bombardéru Heinkel He 111 od Kampfgeschwader 4.

V oblasti severozápadně od Blatné se havárie německých letadel z období 2. sv. války až nápadně soustřeďují.

označení letadel, pečlivě zaznamenané četníky, umožňuje jejich bližší identifikaci. V prvním případě se jednalo o těžkou, dvoumotorovou stíhačku Messerschmitt Bf 110G-2 výrobního čísla 5726. Podle kódu 2N náležela k II. Gruppe Zerstörergeschwader 1 (zkr. II./ZG 1). Právě těžké stíhačky II./ZG 1 z rakouského Welsu byly dne 22. února 1944 aktéry prvního střetnutí s americkými bombardéry na naší obloze. Cílem amerického svazu byly letecké závody Messerschmitt v Regensburgu, ale v husté oblačnosti část bombardérů zabloudila a bombardovala Plzeň. Zde je dostihly německé Messerschmitty. Sestřeleny byly 3 bombardéry (u Horšovského Týna, u hájovny Dubeč u Nepomuka, u Lhenic na Prachaticku). Současně ale američtí palubní střelci zasáhli několik útočících stíhaček. Na základnu ve Welsu se 3 stroje vrátily s těžkým poškozením a další 4 stroje zůstaly nezvěstné. Jeden se zřítíl u Lištan severně od Plzně, druhý u Hartmanic na Šumavě, detaily o dalších dvou nezvěstných Messerschmittech německé archívy nezachovaly. Jeden neznámý případ proto osvětluje právě četnický záznam od Lnář.

Zřejmě jen náhodou ve stejném prostoru, kde se odehrálo první bojové střetnutí mezi americkými a německými letadly, musel o 4 hodiny později přistát bombardér Heinkel He 111, jak lze snadno určit typ z četnického záznamu. Kód 5J+KW určuje jeho příslušnost k 12. Staffel Kampfgeschwader 4. Havárie u Lnář byla zároveň první ztrátou Kampfgeschwader 4 v novém působišti v Plzni. Za měsíc únor 1944 vykazala při počátečním stavu 40 strojů He 111 dvě ztráty.

Ve vzpomínkách pamětníků i kronikářských zápisech jsou ale oba případy spojovány s leteckým bojem. „Dne 22. února 1944 v leteckém boji v našem kraji byly sestřeleny 2 německá letadla, jedno spadlo u obce Metlí a druhé u Zahorčic na Blatensku“ zaznamenal v r. 1964 zpětně kronikář do Pamětní knihy obce Dožice (s. 107). „Také v blízkosti naší obce spadly 2 německá letadla. Jedno spadlo na Metelském katastru u rybníka ‚Bukovce‘ a to druhé u ‚Barochovic mlýna‘ na katastru Zahořickém. Lidé z okolních vesnic a také z naší vesnice chodili se dívat na rozbité vraky.“ zapsal kronikář Václav Kačín do jinak strohé Pamětní knihy obce Zamlýna (s. 198). „Letadlo přilétlo od Kasejovic, odkud se ozyvala střelba. Nouzově přistálo na poli za Metlí u rybníka. Letci došli do Metlí a dvě noci zde přesпали. Později němečtí vojáci letadlo rozmontovali a odvezli“, doplnila paní Sloupová z Metel k přistání stíhačích Messerschmittu. „Od Kasejovic byla slyšet střelba, když tu se objevilo letadlo, zakroužilo nad loukami mezi Lnářemi a Mladým Smolivcem a nasadilo na nouzové přistání. V závějích však nebyla vidět hromada kamení a mez. Letoun po přistání tyto rozhodil do stran a zastavil se až o mez. Takřka nezranění letci odešli do Barochova mlýna. Do týdne vojáci letadlo rozmontovali a odvezli na saních na náves a odtud již nákladákem do Lnář,“ vzpomínal na odpolední přistání bombardéru pan Brož ze Zahorčic.

Konečně zápis o třech letadlech v kronice Kasejovic naznačuje, že v regionu možná přistál i poslední ze čtyř nezvěstných Messerschmittů: „Dne 22. února byl pro německé letce operující kolem Kasejovic černým dnem, spadli tři, jeden u Lnář u Barochova mlýna, druhý u Metlí a třetí mezi St. Smolivcem a Pozdýní.“

K další podobné události došlo **21. září 1944** u Tchořovic. Kronikářem v obci byl od roku 1932 Jaroslav Kníže, syn rolníka z čp. 18, ale přes válku se musela kronika odevzdat, a proto až v roce 1948 mohl zpětně do Pamětní knihy obce Tchořovic (s. 222) pečlivě zaznamenat: „Pád letounů – V polovic měsíce září (1944) zřítíl se v odpoledních hodinách německý bombardovací dvoumotorový letoun v našem katastru na pole p. Jaroslava Kníže zvané na ‚Hůrce‘. Na letoun se přišlo podívat mnoho lidí z blízkého okolí. V zimě pak zřítilo se jiné bombardovací letadlo za Lnáři u mlýna p. Bouše, jež bylo sestřeleno při leteckém boji nad zdejší krajinou. Jiné sestřelené německé letadlo spadlo do lesa u Mladého Smolivce a jiné u Řesaníc. Takové střemhlav se řítilí letadlo vyvolávalo ječící zvuk daleko slyšitelný.“

Místo havárie „Hůrka“ je zřejmě vyvýšenina v půli vzdálenosti mezi Tchořovicemi a Hajany, kde bylo pole náležející právě usedlosti čp. 18 odkud pocházel zdejší kronikář.

K případu se zachoval ještě krátký, heslovitý záznam v Ranním hlášení Velitelství pořádkové policie v Praze: „Flugzeugnotlandungen: Luftwaffenflugzeug He 111 Nr. 9 I bei Torschowitz, Bez. Strakonitz. Ursache unbekannt. Flugzeug leicht beschädigt.“ (Nouzová přistání: letadlo Luftwaffe He 111 č. 9 I u Tchořovic, okr. Strakonice, příčina neznámá. Letadlo lehce poškozeno). Typ letadla Heinkel He 111 je jasně zmíněn, ale v údaj „Nr. 9 I“ neodpovídá žádnému označení německých letadel, zřejmě jde o překlep nebo jiný omyl. Nejpravděpodobnější je jeho příslušnost opět k VI.Erg/KG 4 z Plzně.

Poslední případ se odehrál **25. prosince 1944** u Bělčic. „25. prosince (1944) – Hod boží vánoční – Je krásné slunečné mrazivé počasí. Dopoledne přeletují ve velké výšce velké svazy nepřátelských bombardovacích letadel a zanechávají za sebou charakteristické mlhové čáry. Na Stodolišti se v tu dobu klouže spousta dětí, nikdo se ale nekryje. Odpoledne nalétávají ze směru od Drahenického Malkova nebo od Mirovic nepřátelské stíhačky a provozují ve vzduchu pravou akrobacii. Pak obracejí a mizí k jihozápadu. V tutéž dobu krouží v prostoru mezi Bělčicemi a Koupí německý letoun a konečně nouzově přistává na koupěském katastru,“ zaznamenal v květnu 1964 zpětně kronikář, voják a ruský legionář Václav Monzer do IV. dílu Pamětní knihy obce Bělčice (s. 751). V II. dílu pamětní knihy v kapitole Akce letectva (s. 290) ještě rozepisuje detaily: „O Vánocích 1944 byla letecká činnost Spojeneckých svazů obzvláště živá. Jak na Boží hod, tak i na Štěpána přelétaly velké svazy letadel nad naší zasněženou krajinou. Na zamrzlých rybnících bylo v tu dobu plno dětí, ale děti se přeletem svazů nijak nedaly rušit... Na Štěpána odpoledne objevil se na obzoru ve směru k Drahenicím menší svaz stíhačů nebo lehkých bombardérů, který po několika evolucích zmizel za obzorem. V tu dobu začal kroužit v prostoru mezi Koupí a Zdeninami tmavé zbarvený letoun, který po delším kroužení dosedl na zem poblíže obce Koupě... Byl to německý letoun, který při nouzovém přistání urazil podvozek. Mělo-li toto nouzové přistání nějakou souvislost s předchozí evolucí stíhačů nebylo zjištěno. Trup letounu byl později převezzen k bělčickému nádraží a obec měla povinnost ho hlídat, aby se z trosk nic neztratilo. S určováním hlídek pro denní i noční střežení letounu byly pak v obci četné potíže...“

Z okolí Blatné se žádná dobová fotografie nedochovala, představu havarovaného bombardéru He 111 z KG 4 ukazuje ilustrační barevný snímek.

Za drobný rozpor, který měl ale určitě význam při provedení nouzového přistání, lze považovat poznámku o zasněžené krajině, přestože na další straně pamětní knihy se píše: „31. prosince (1944) – po silných vánočních mrazích, při nichž se tvořila pouze tlustá vrstva jinovatky, konečně se spustilo sněžení.“ Hlavní rozpor v obou zápisech ale působí dvě odlišná data události. Na Boží hod vánoční 25. prosince 1944 skutečně na české obloze probíhala intenzivní letecká činnost, neboť americké bombardéry startující z jižní Itálie se opět pokusily napadnout chemické závody v Záluží u Mostu vyrábějící syntetický benzín. Formace téměř 700 letadel se ale zcela rozpadla pro špatné počasí ještě během letu nad Itálií a nad Čechy se dostalo jen asi 170 bombardérů doprovázených 150 stíhačkami.

Přelet svazu přes Čechy lemují řada nouzových odhozů bomb, nejbližší spadla jedna bomba mezi Čechovice a Dožice, a dokumentují ho také kronikářské zápisy. Rovněž následující den na Štěpána 26. prosince 1944 se nad naším územím objevila americká letadla během náletu na slezské rafinerie Blechhammer a Odertal, při kterém bombardovací svaz musel napříč přeletět přes Moravu.

Přesto je zřejmě 25. prosinec 1944 správným datem nouzového přistání německého letadla u Koupě. Snad to potvrzuje také krátká zpráva v Ranním hlášení Velitelství pořádkové policie v Praze z 26. prosince 1944. Dokument pod bodem IV. heslovitě shrnuje 3 případy nouzových přistání, ke kterým došlo mezi 24. a 25. prosincem a které na velitelství do Prahy, obvykle telefonicky, oznámily lokální četnické stanice. Ovšem záznamy z četnické stanice Bělčice se nezachovaly. „IV. Flugzeugnotlandungen. 25. 12., 17.30 Uhr: Luftwaffe Flugzeug He 111 – AZW – bei Kauf, Bez. Strakonitz“ (Nouzová přistání: letadlo Luftwaffe He 111 – AZW – u Koupě, okr. Strakonice). Zpráva ještě doplňuje, že k přistání došlo pro nedostatek paliva a letadlo bylo jen lehce poškozeno.

Jelikož činnost amerických letců skončila v 15 hodin, jak pravidelně oznamoval protektorátní rozhlas, lze jejich účast nebo jen přítomnost nad Bělčicemi v 17.30 hodin vyloučit. Typ letadla lze ze zprávy opět jasně určit jako bombardér Heinkel He 111, ale označení letadla „AZW“ je zřejmě opět rovněž zkomolené. Pouze W na konci může ukazovat na plzeňskou IV.Erg/KG 4 resp. její 12. Staffel.

Již v červenci 1944 byla ale IV.Erg/KG 4 s redukována pouze na 10. Staffel s 15 stroji a v říjnu 1944 byla úplně zrušena. Část jejího personálu, a snad i letadel, jak ukazuje právě případ u Bělčic, zůstala zřejmě v Plzni a byla zde zahrnuta do nově tvořené Ergänzung Kampfgeschwader (Jagd), sloužící k výcviku a doplňování jednotek určených k přezbrojení z bombardérů na stíhače.

Stálá přítomnost poškozeného letadla u Bělčic se znovu objevuje v příkazu vládního komisaře Karla Kasíka ze dne 24. 2. 1945, kterým rozděljuje obecní agendu po tajemníkovi Václavovi Chaloupkovi, který odešel na zdravotní dovolenou (Pamětní kniha s. 745). Penzionovaný strážmistr Josef Jankovec byl pověřen „přidělováním služeb u letadla a na městě...“ a znovu 3. 3. 1945, kdy byly zavedeny povinné ochranné protisabotážní hlídky „...v obci spadá do této služby střežení trupu německého letounu, který byl převezen na drahu u nádraží /u třech křížů/“ (Pamětní kniha, s. 746). Více zpráv o osudu mohutného vraku německého bombardéru zanechaného u Bělčického nádraží se nalézt nepodařilo.

Mgr. Jan Vladař, Západočeská univerzita v Plzni

Oslava dne dětí v Drahenickém Málkově, alias tradiční málkovský desetiboj

V sobotu 4. června se v Málkově konal tradiční málkovský desetiboj, který oslavuje svátek dětí, ale do soutěžního klání se zapojují i dospělí. I letos se kategorie dětí dělila na tři skupiny dle věku.

předškolní děti – 4 účastníci

1. místo – Max
2. místo – Anička
3. místo – Nelinka

mladší děti – 9 účastníků

1. místo – Lea
2. místo – Kačka
3. místo – Radeček

starší děti – 7 účastníků

1. místo – Karolína
2. místo – Matěj
3. místo – Verča

Ženy – 5 účastnic

1. místo – Hanka Jahodová
2. místo – Pavla Fíková
3. místo – Karolína Balíková

muži – 10 účastníků

1. místo – Luboš Kylián starší – všechny překvapil a nejvíc sám sebe :-)
2. místo – Luboš Kylián mladší
3. místo – Vlasta Lukeš

Nejlepší či nejzajímavější výsledky:

- 1) skok z místa – Standa (starší děti) – 193 cm
– Roman Fík (muži) – 223 cm
- 2) střelba ze vzduchovky – Luboš Kylián st. – 47 b
– Verča (starší děti) 39 b
- 3) koš – Barča (starší děti) – 8 b
– Luboš Kylián mladší i starší
a Roman Fík – zvládly uhrát 12 b
- 4) šipky – Luboš Kylián ml. 50 b
– Ellinka (předškolní děti) 21 b.
- 5) fotbal – Nelinka a Maxík (předškolní děti) – 9 gólů
Luboš Kylián st. – 8gólů
- 6) hokej – Hanka Jahodová a Roman Fík – 10 branek
Radeček (mladší děti) – 8 branek
- 7) chůď – Luboš Rumplík – 15,20 vteřin
Barča (starší děti) – 17,05

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Oslavenci v osadě
Drahenický Málkov
– červenec

Čudová Miluška 85 let
Fous Václav 55 let

Osadní výbor přeje oslavencům hlavně hodně zdravíčka a životní pohody.

- 8) slalom na kole – Luboš Rumlík – 36,49 vteřin
Hanka Jahodová – 37,12 vteřin
- 9) kostka – Luboš Kylián ml – 791 cm
Hanka Jahodová – 491
- 10) exování piva – Luboš Kylián st. – 3,70 vteřin
Hanka Jahodová – 3,66

Během dne si děti, a nejen ony mohly vyzkoušet, jak funguje mlýn na vodu. Pan Václav Lapka ze dřeva vytvořil mlýn, kdy pomocí pumpy pumpujete vodu a ta roztáčí mlýnské kolo.

Po vyhlášení výsledků nebyl konec odpoledne, zábava pokračovala dál a večer se peklo výborné maso.

Text a fotografie: Lucie Kyliánová

Fandíme hokeji

Nejen práci živ je člověk! A i u nás v obci se občas zastavíme a oddychneme nejen od domácích a pracovních povinností, ale i od brigádnické činnosti. Jedním z takových vítaných odpočinků bylo pravidelné sledování hokejových klání našeho národního družstva na mistrovství světa v ledním hokeji. Naše obecní klubovna na některých zápasech téměř praskala ve švech a po zápasech došlo i na rozbory, nikoliv s elektronickou tužkou, ale jelikož jsme všichni v Čechách, na Moravě i ve Slezsku trenéři, bylo o čem diskutovat. Pitný režim byl samosebou dodržován během všech třetin, včetně předzápasové přípravy i pozápasových brífingů...

SKALIČANY Florbal v Myšticích

Polovina května patřila v myštickém kulturním domě florbalu. Myštické florbalové plácání, tak se jmenuje turnaj, který si pomalu získává své místo v kalendáři sportovních naděnců. A slovo naděnců je na místě, protože se tohoto turnaje účastní i týmy, které umění s florbalovou hokejkou v podstatě vůbec netrénují. O to větší náboj možná tyto souboje mají, o čemž se mohla přesvědčit družstva Skaličan a Buzic. Jejich vzájemný souboj se totiž započítává do souboje těchto sousedních obcí o tzv. *Lavorův pohár*. Turnaje se zúčastnilo celkem 12, družstev. Skaličany reprezentovali dva týmy, jeden složený z mladíků a druhý ze zkušenějších borců, kteří ve vzájemném souboji zvítězili v poměru 6:4 (hatrickem se blýskl Tomáš Blovský, 2 góly vsítil Jiří Blovský a jednou se trefil Václav Cheníček). Zajímavým byl souboj Buzice vs. Skaličany, který skončil výsledkem 2:1 ve prospěch bazických, kteří se tak ujali vedení ve vzájemném souboji o Lavor cup 2022. Zároveň oplatili svoji podzimní florbalovou prohru se skaličanskými ve stejném poměru. V Myšticích nám bylo jako vždy dobře a těšíme se na další turnaj.

Skaličanská pouť

Po nucené pauze vyvolané všeobecně známými skutečnostmi se o víkendu po svátku sv. Jana Nepomuckého uskutečnily pouťové akce. Již v pátek 20. května proběhla pouťová taneční zábava pod taktovkou osvědčeného tria Karel (Mild band). Zábava měla nečekanou přestávku v podobě jarní bouře s přivalovým deštěm, ale díky všem přítomným nedošlo na žádné materiální škody. Po ustání deště veselice pokračovala a ti, co zůstali, si ji dokonale užili a kapela musela několikrát přidávat. Sobotní dopoledne pak patřilo mši svaté v místní kapliče a odpoledne proběhlo posezení s písničkou, jejichž interpretaci zajistila Hudba pana Koubka. Děkujeme všem organizátorům, hudbě, panu faráři a všem, kteří nás ve Skaličanech navštívili. Zvláštní poděkování pak patří autodopravě pana Petra Chvátala.

PLAMEN v Blatné

V sobotu 11. června 2022 se v Blatné uskutečnil jubilejní 50. ročník krajského kola soutěže mladých hasičů hry Plamen. Ve sportovním areálu v Blatné soutěžilo sedm družstev, vítězové okresního kol, a tudíž zástupci svých okresů. Jednotlivé týmy zápolily ve štafetě 4x60 metrů, v branném závodě, ve štafetě dvojic, ve štafetě na 400 m

Organizační tým

(CTIF), v požárním útoku CTIF a v klasickém požárním útoku. Celkovým vítězem se stal tým z Borovan, druhý post obsadil Dobrošov a bronz brali mládežníci ze Svaté Maří. V dalším pořadí se umístily Drahonice, Plešovice, Malšice a Stráž nad Nežárkou. Soutěži přálo skvělé počasí a byli jsme svědky některých skutečně vynikajících výsledků. Soutěž podpořil senátor MUDr. Tomáš Fiala, starostka krajského sdružení hasičů Mgr. Jiří Žižka, starostka Blatné Bc. Kateřina Malečková, místostarosta Pavel Ounický, starostka OSH Strakonice Jaroslava Boukalová s náměstkem Ing. Pavlem Škardou a přítomni byli i ostatní starostové a starostky okresních sdružení a odborných rad. Organizace celé akce byla na bedrech domácího SDH Blatná, kterému v pořadatelské činnosti sekundoval SDH Skaličany. Rozhodcovský tým posuzoval jednotlivé výkony přísně, ale spravedlivě a technická četa fungovala na jedničku, a tak všem patří velké poděkování za hladký průběh soutěže, včetně skvělého občerstvení od správce stadionu Michala Bláhy a od kuchařek v Základní škole T. G. Masaryka.

Hasičské soutěže – účast na oslavách ve Tchořovicích a Kocelovicích

SDH Skaličany se zúčastnil oslav výročí obce a SDH ve Tchořovicích. Během soboty 18. 6. 2022 proběhl i sjezd rodáků a přátel obce Tchořovice, byla křtěna nová hasičská technika, položen byl věnec a uctěna památka padlých ve světových válkách a vrcholem dne byla soutěž v hasičském útoku, ve kterém startovali kategorie mladších a starších žáků, mužů, žen a veteránů. Soutěž proběhla v přátelské atmosféře a výsledky nebyly tím podstatným, kvůli čemu jsme se rádi akce účastnili.

O týden později vyrazili zástupci skaličanského hasičského sboru na oslavy do Kocelovic. Výtečně připravené oslavy i soutěž provázelo vynikající počasí a všichni přítomní museli být více než spokojeni. Děkujeme pořadatelům za pozvání.

Skaličanský soutěžní tým v Kocelovicích

Skaličanští hasiči ve Tchořovicích

Pouťový nohejbal v Buzicích u Čiláka

Součástí buzického pouťového víkendu byl již poněkolkáté nohejbalový soubor mezi obcemi Buzice a Skaličany. Poslední nedělní červnové dopoledne a odpoledne se utkaly za každou obec 2 týmy systémem každý s každým, včetně odvet. Hrál se pouze na dva sety v každém

Účastníci nohejbalového klání v Buzicích

zápase, a tak nebyla nouze o množství remízových výsledků. Vítězem se stali Býčci, druhý post brali Kozlové, třetí Býci a čtvrtí Kozláci. Zajímavě se vykristalizoval vzájemný soubor Kozlů a Býků, který se započítával do sportovní série Lavor cup. Oba soubory skončily remízou s dosaženým skóre 40:40. Odveta byla navíc úplně posledním zápasem turnaje, a tak došlo na super tiebreak, který jednoznačně ovládl skaličanský tým v poměru 10:0 a získal tak bod do vzájemných souborů, čímž byl stav srovnán na 1:1 (po florbalu a nohejbalu). Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen Petr Samec, který naskočil do zápasů svého týmu pouze na 2 podání, ale z každého bylo eso, čímž prokázal dokonalou znalost domácího hřiště. Celé nedělní sportovní setkání mělo naprosto pohodovou atmosféru, za což patří poděkování všem účastníkům i hostitelům.

Novomanželé Jarošovi

Veselka

První červencový víkend si své životní ano řekli Radek Jaroš a Tereza Tetauerová. Jak bývá zvykem, svatební den novomanželům opepřili kamarádi a členové hasičských sborů ze Skaličan a Tchořovic, a tak „zatažení“ svatební kolony znamenalo pro přítomné úhradu mýtného a následné „ochomoutění“ a „obřemenění“ ženicha bylo možností na předvedení šikovnosti jeho manželky. Vše se zdařilo tak, jak mělo, a přátelé ze zmíněných hasičských sborů přejí novomanželům hodně štěstí, zdraví a lásky na společné cestě životem.

O skaličanském dění psal
Václav Cheníček

Skaličansko-tchořovická zatahovací jednotka

BLATNÁ

Ocenění v soutěži „Nejlepší starosta“

Dne 16. 6. 2022 vyvrcholila soutěž Svazu měst a obcí ČR (SMO ČR) „Nejlepší starosta“ ve volebním období 2018–2022 slavnostním vyhlášením vítězů. Toto ocenění vyhrála za Jihočeský kraj Bc. Kateřina Malečková, starostka města Blatná.

Moc gratulujeme a přejeme další úspěchy i mimo radnici.

Zaměstnanci města Blatná

rozhodnout až do konce února. Na umělecké školy se dělají přijímací zkoušky v prvním týdnu v lednu. Tam žáci prokazují svůj umělecký talent zkoušky z českého jazyka a matematiky je míjejí. V letošním školním roce jsme měli jednu žákyni se zájmem o tento typ školy a byla velmi úspěšná.

Do konce února byl termín pro podání přihlášek na ostatní střední školy a učiliště. Letos vycházelo 39 žáků z devátých tříd a tři žáci z osmých tříd. Někdy byla situace trochu komplikovanější, nakonec je vše vyřešeno a uzavřeno. Na SOU se nedělají přijímací zkoušky, žáci jsou přijímáni na základě hodnocení. Zde proběhlo vše hladce. A tak nám po prázdninách na SOU nastoupí 11 žáků na SOŠ 21 žáků, na čtyřletá gymnázia 7 žáků a 1 žák na osmileté gymnázium.

Je tak za námi další školní rok a my můžeme jen konstatovat slova básníka: něco překrásného končí a něco překrásného začíná. Tak vám všem, se kterými jsme se letos rozloučili, přejeme pevné zdraví, hodně úspěchů a někdy zase na shledanou.

Marie Vanduchová, výchovná poradkyně

Den vojenské techniky ve Strakonících

V pátek 13. května se žáci šestých a sedmých ročníků zúčastnili exkurze na letišti ve Strakonících, kde probíhala ukázka vojenské techniky a prezentace schopností Armády ČR. Děti si prohlédly vojenskou techniku, ruční zbraně a výstroj, kterou disponují příslušníci Armády ČR. Vyzkoušely si střelbu ze vzduchovky a hod granátem na cíl. Od armádních zdravotníků se dozvěděly, jak se poskytuje první pomoc. Součástí programu byly také ukázky vojenského bojového umění MUSADO.

Petra Karešová,
třídní učitelka VI. A

Zdravotnické soutěže

Dne 13. května jsme se zúčastnili okresního kola soutěže **Mladý zdravotník** ve Strakonících. Brzy ráno jsme vyrazili z autobusové zastávky autobusem do Strakonice. Když jsme dorazili, šli jsme na plavecký stadion a tam se konala soutěž. Každé družstvo se skládalo z jednoho kapitána a čtyř ostatních členů. Účastnili jsme se poprvé. Měli jsme žlutozelené dresy a naše startovní číslo bylo pět. Na každé stanoviště jsme se snažili vše naučit na pravidelném středečním zdravotnickém kroužku, který vede paní učitelka Lucie Novotná.

V areálu bazénu se souběžně konala i další soutěž **Mladý záchranář – dokaž, že umíš**, kterou organizovali jihočeští hasiči. Bylo tam stanoviště střílení ze vzduchovky, kde jsme byli nejlepší. Dále jsme museli shodit džberovkou flašky a složit evakuační zavazadlo. Házeli jsme granátem na cíl (jeden zkušební hod a tři bodovací). **V první soutěži jsme vyhráli a postoupili do krajského kola. V druhé jsme byli druzí. Měli jsme velkou radost.**

Dětská skupina Puntík v Blatné

PŘIJÍMÁ DĚTI
pro školní rok 2022/2023

- Individuální přístup k vývoji dítěte
- Kvalifikovaná péče vždy 2 – 3 pečujících osob
- Rodinné prostředí
- Malá skupina do 12 dětí
- Pestrý výchovně vzdělávací program
- Sleva na dani za školkové náklady

Přihlášky na www.skolkapuntik.cz
Více informací: skolkapuntik@gmail.com
Mgr. Kateřina Corakidu tel.: 602 273 422
FB Rodinná školka Puntík

JAK dopadlo rozmístovací řízení?!

V letošním školním roce 2021–2022 bylo vše zase tak, jak to má být – žáci ve škole, pomalu se rozbíhají i všechny ostatní akce, které zrušilo covidové období.

Přijímací řízení proběhlo jako vždy ve dvou fázích. Žáci s uměleckým nadáním podávali přihlášky o konce listopadu, ostatní měli ještě čas

V úterý 31. května jsme jeli autobusem do Písku do **krajského kola**. Na nádraží na nás čekala paní, která nás převezla přímo k chatě. Chata se jmenuje Živec. Dostali jsme pořadová čísla a začali soutěžit. Naším závodčím byla holka, která se jmenovala Jana. Byly tam také prolézačky, kterým se říkalo CESTA DRAHOKAMŮ. Na jednom stanovišti se nám nedařilo a ztratili jsme hodně bodů. Nejlepší jsme byli ve skládání evakuačního zavazadla a v „džberovce“ – tam jsme vše stihli nejrychleji. Pak následoval krásně naservírovaný výběrný oběd. Moc nás všechno bavilo. Taky jsme lezli na lezeckou skálu.

Nakonec pro nás velkým zklamáním, že jsme byli pátí ze šesti. Paní učitelka nám za odměnu koupila nanuk podle naší chutě.

Adriana Peršínová, Anna Mazánková, Lucie Korousová (IV. A), Anita Dolejšová (III. B), Samuel Pojer (II. B) – členové soutěžního družstva

JAK jsme navštívili Záchrannou stanici Makov

Dne 19. 5. 2022 se třídy 5. A a 5. B vypravily na školní poznávací výlet do Záchranné stanice Makov. Po příjezdu jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna třída si poslechla zajímavý výklad o poskytování pomoci hendikepovaným a zraněným zvířatům. Dostali jsme odpověď na otázku, která zvířata naši pomoc potřebují, a také že ne všechna opuštěná volně žijící zvířata musíme „zachraňovat“.

Líbilo se nám, že stanice vypouští uzdravená zvířata zpět do přírody. Ale ne všechna mají takové štěstí, a proto je mají v Makově na dožití. Druhá skupina dětí mezitím prošla naučnou stezkou týkající se rostlin a živočichů naší přírody. Každý zájemce si mohl podržet na ruce a zblízka prohlédnout našeho nejmenšího dravce, poštolku obecnou. Udivilo nás, jak je lehká (váží okolo 150 g). Na závěr jsme si opekli vuřty, pohráli jsme si s vodním mlýnkem a potěšili se s místním kocourem obřích rozměrů.

P. uč. Lojďová a p. uč. Voborníková, 5. A a 5. B

TECHAK

Během měsíce května se žáci šestých ročníků zúčastnili projektového vyučování na Technické akademii v Břežnici. Toto vzdělávací centrum, známé spíše jako **TECHAK**, je zaměřené na vzdělávání v oblasti ICT a digitálních technologií. Cílem projektového dne bylo seznámit děti hravou formou s tématy, která se vyučují ve škole, dále pak s robotikou a průmyslovou automatizací pomocí LEGO a hry Minecraft. Při úvodní prezentaci byly děti seznámeny s tématem. Programem třídy 6. A byly Přírodní katastrofy, pro 6. B bylo vybráno téma Vesmír. Následně si děti vyzkoušely programování ve světě Minecraftu. Podle svých představ navrhovaly stavbu vesmírného domu a protipovodňová vrata, které odolají povodním. Z lega stavěly dům odolný zemětřesení a vesmírné vozidlo. Některé děti si s tímto zadáním hravě poradily, někdo potřeboval

pomoc lektora. Na závěr si poměřily své znalosti v AZ – kvízu. Největší ohlas měla virtuální realita. Ta díky brýlím na chvíli přenesla děti na různá místa – vesmír, podmořský svět, New York. Obě třídy se z Břežnice vrátily nadšené a obohacené o spoustu cenných zkušeností.

Petra Karešová, třídní učitelka VI. A

Pasování prvňáčků na čtenáře

Celý školní rok funguje naše nově otevřená školní knihovna. Za tuto dobu se prvňáčci naučili číst, psát a počítat. Nastal tedy čas přivítat je mezi čtenáře.

V úterý 14. června proběhlo slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře. Děti s radostí přicházely a plnily úkoly spojené se známými pohádkami (Perníková chaloupka, O dvanácti měsíčkách, O třech prasátkách). Zpočátku byly děti trochu nervózní a styděly se. Brzy však zjistily, že se nemusí ničeho bát. Všichni prvňáčci nám dokázali, že se naučili číst. Stali se z nich noví čtenáři naší školní knihovny. Kromě čtenářské průkazky dostali i sladkou odměnu a na památku samolepku.

Bude pro nás potěšením doprovázet je k jejich prvním knížkám, které si přečtou úplně sami. Už teď se těšíme na další malé čtenáře.

Text: Klauďie Kolečková VIII. A,

Fotografie: Michal Hromada VIII. A

Výlet Praha 16. 6. 2022

Ve čtvrtek 16. 6. 2022 se třídy 7. A a 7. B vydaly na školní výlet do Prahy. Vyrazili jsme v 7:15 z Blatné. Cesta byla dlouhá, ale my jsme se v autobuse nenučili. Nejprve jsme navštívili Národní technické muzeum, kde jsme strávili asi 3 hodiny. K vidění zde byly staré modely aut, motocyklů i bicyklů. Našla se zde i parní lokomotiva a horkovzdušný balón. Poté jsme se vydali do Mercuria Laser Game na Braníku. Nejdříve jsme si dali něco k snědce a pak vykořičili na hry. Každá třída se rozdělila na 2 týmy a ty hrály proti sobě. Všichni žáci si zahráli 3 hry. Zapojili se i třídní učitelé Hana Šafaříková a Miroslav Šafr. Moc jsme si to všichni užili a rádi bychom se tam někdy vrátili. Všem se výlet moc líbil.

Hana Šafaříková, Miroslav Šafr a žáci 7. B a 7. A

JAK jsme byli v muzeu

V pondělí 20. 6. navštívila třída 5. A blatenské muzeum s programem *Muzeum slaví 100. let*. Paní Eisenhamerová pro nás připravila zajímavou interaktivní prohlídku výstavy a žáci vyplňovali následně pracovní list o historii muzea. Jak se žákům v muzeu líbilo, si můžete přečíst sami:

Na výstavě se mi líbilo vykopávání předmětů z písku. Pomocí štětce jsme vyhrabali např. mísy, minci nebo Věstonickou venuši. (Adam Lojík)

Na výstavě se mi líbilo, že jsem mohl pracovat jako archeolog a mohli jsme si vytvořit vlastní výstavu. Byly tam dokonce předměty, které objevil pan Siblík a ty byly staré i 2000 let. (Jan Fous)

Na výstavě se mi líbily kočárky a také dva psi na poličce, protože je mám také doma. (Sam Heidenreich)

Nejvíce mi líbil psací stroj a archeologické vykopávky. Také jsme zkoumali

*vlákna starých tkanin pomocí mikroskopu. (Zuzka Fajová)
Nejvíce se mi líbilo, že jsme si mohli udělat zahřátím vosku svoji pečeť na diplom. (Kathy)*

Pavla Voborníková, třídní učitelka V. A

Výlet 9. A

Ve dnech 20.–21. června se naše třída IX. A zúčastnila výletu v Sušici. Po příjezdu nás nepřivítalo hezké počasí, po cestě jsme několikrát zmkli. Poté jsme se ubytovali v chatové oblasti Luh a následně vyrazili na zasloužený oběd.

Po obědě jsme strávili dvě hodiny v lanovém parku, kde jsme si zdolávali různé lanové překážky a překonávali svůj strach. Spoustu legrace a odpočinku jsme si dopřáli v plaveckém bazénu. Nejvíce se nám líbila vířivka. Den jsme zakončili opékáním buřtů a zpíváním u kytary. Následující den jsme po snídani nasedli do raftů a vydali se směr Žichovice. Většina z nás si poprvé vyzkoušela jízdu na raftu, ale všem se to zalíbilo. Nakonec jsme se odměnili v žichovické hospůdce, kde jsme dostali opravdu poutivou porci oběda.

Byl to náš poslední a zároveň nejlepší výlet. Budeme na něj dlouho vzpomínat.

žáci IX. A

JAK nás při spaní ve škole navštívila školní strašidla...

*JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA
VE ŠKOLE NÁM BYLO PRIMA.
POVÍDALY HODINY,
ŽE UŽ BUDOU PRÁZDNINY...*

Čtvrtek 23. 6. 2022 byl pro naši třídu III. B fajn den. Od rána jsme se těšili na plánované spaní ve škole!

Kdo si počká, ten se dočká... Odpoledne jsme se sešli i s rodiči v naší třídě. Rodičům jsme zazpívali, zatancovali a ti nás odměnili velkým potleskem. Maminky nám upekly slané i sladké dobroty na ranní snídani. Po rozloučení s rodiči jsme se šli vyřadit na plavečák. Ve vodě nám vyhládko, a tak jsme s velikou chutí opékali na hasičárně buřty. Po návratu do školy následovala diskotéka. Třída se nám změnila v noclehárnu, děti si vybalily karimatky, spacáky a své oblíbené plyšáky na spaní. Převlékli jsme se do pyžámek, vyčistili zuby a sledovali pohádku na dobrou noc... Najednou nás paní učitelka svolala na stupínek a řekla nám, že nás čeká noční bojová hra! Ve škole nás totiž navštívila školní strašidla... Prošli jsme ve dvojicích temné chodby naší školy, potkali školní strašidla a splnili úkoly. Mořská panna chtěla přinést kouzelnou mušličku a školní strašidlo kouzelný svítící náramek. Trošku jsme se báli, ale všichni jsme

to statečně zvládli. Pomalu se blížila půlnoc... Uložili jsme se do svých postýlek, popřáli si dobrou noc a usnuli jako mimina!

Ráno nám paní kuchařky uvařily čaj ve školní jídelně, moc jim děkujeme. Posnídali jsme dobrůtky od našich hodných maminek. Užili jsme si páteční dopoledne plné her ve třídě a těšili se na slunečný víkend!

Děkujeme rodičům za pomoc a spolupráci!

Berušková třída III. B – Lenka Motyková, tř. učitelka
a Marie Koblihová, p. asistentka

Battlefield

V pátek 24. června 2022 se uskutečnilo celostátní kolo branné soutěže *Battlefield*. Konalo se přesně 80 let po vypálení obce Ležáky. Soutěžní družstvo ve složení Michaela Balogová, Adéla Postřehovská, Kristýna Vaněčková, Vít Hůrka, David Hanousek a Tomáš Schwarz opět nenechalo nic náhodě. Všichni se na závod svědomitě připravovali jak po stránce fyzické (rafty, lanové centrum), tak i vědomostní (zdravověda, uzly a historické vědomosti).

Vyrazili jsme v 6:00 ráno autobusem, který nám poskytli vojenský útvar v Klatovech. Doprovázela nás paní starostka K. Malečková, paní ředitelka J. Krapsová, pedagogové i tým fanoušků ze tříd IX. A a IX. B. Ti si jako překvapení pro soutěžící připravili transparenty a byli jim oporou.

V 10:30 začala samotná soutěž, která probíhala na louce nedaleko Ležáků, a tým postupně prošel sedmi stanovišti (transport raněného, střelba ze vzduchovky, hod granátem, poslech, topografie, paměťový úkol a stanoviště zaměřené na historii). Po celou dobu je podporoval pedagogický sbor. Tým opět prokázal skvělou souhru i rozsáhlé vědomosti.

To vše je dovedlo ke krásnému třetímu místu. Za odměnu dostali soutěžící medaili i pohár. Všichni byli z takového úspěchu nadšení.

Děkujeme soutěžnímu týmu, který se opravdu svědomitě a do poslední chvíle připravoval na jednotlivé disciplíny, a také panu P. Ounickému a panu M. Dolejšovi za veškerou pomoc. Dále paní starostce K. Malečkové a paní ředitelce J. Krapsové, spolužákům z IX. A i kamarádům z IX. B za podporu. Velké díky patří také pedagogům.

Manželé Tereza a Miroslav Šafrovi připravili tým po fyzické stránce a pan učitel poskytl dětem mnoho informací z historie. Děkujeme také paní učitelce Janě Novotné za zeměpisnou a topografickou přípravu a paní učitelce Lucii Novotné za zdravotnickou přípravu. Moc si ceníme času, který učitelé ve svém volnu dětem věnovali. Nakonec bych ráda poděkovala vojenskému útvaru Klatovy, který nás na soutěž dopravil.

Členové soutěžního družstva

JAK jsme hráli piškvorky

Zpestřením posledních dnů ve škole byl i piškvorkový turnaj. Organizaci si vzala na starost šestice šikovných kluků ze 7. B. Turnaje se zúčastnilo téměř 150 soutěžících z I. i II. stupně.

Na nejlepší hráče čekaly diplomy a věcné ceny.

Výsledky:

kategorie 1. tříd

1. Jan Koubek
2. Jakub Kříž
3. Tomáš Nguyen

kategorie 2. + 3. tříd

1. Adam Kratochvíl
2. Matěj Týc
3. Václav Melán

kategorie 4. + 5. tříd

1. Tobiáš Antoš
2. Adriana Peršínová
3. Nikola Těšická

kategorie 6. + 7. tříd

1. Michal Švec
2. Tomáš Kostohryz
3. Denisa Rodová

kategorie 8. + 9. tříd

1. Tadeáš Tůma
2. Adriana Tichá
3. Adam Mičian

Mgr. Jana Novotná, patronka žákovského parlamentu

JAK se děti přeměnily na superhrdiny a zvířátka

Opět uběhly tři roky a musela jsem se se svými žáky ze 3. A rozloučit. Rozloučením nebylo půlnoční vysvědčení jako minule. Překvapením na rozloučenou byla malba na obličej. Za necelou hodinu se ze žáků stali superhrdinové, lišky, kočky, krokodýlové. Ze mě se stala duhová víla. Děti byly opravdu nadšené, já také. Velice děkuji paní Janě Křemenové za její skvělou práci a ochotu přijít mezi nás.

Dovolte mi, abych touto cestou poděkovala i rodičům žáků 3. A za tříletou spolupráci a přeji všem mnoho štěstí v budoucím životě.

Mgr. Jana Fialová, třídní učitelka III. A

JAK ten čas ubíhá!!!

Máme za sebou dalších deset školních měsíců, které se již svým průběhem hodně přiblížily k běžnému školnímu životu. Občas nám je narušily karantény nebo častější nepřítomnosti z důvodu nemoci. Po uvolnění všech opatření, které našťastí přišlo docela brzy, mohly se konat pravidelné akce, na které jsme byli už mnoho let zvyklí – žáci vyrazili na lyžařský výcvik, mohly se organizovat akce pro budoucí

prvnáčky a jejich rodiče, žáci vyjížděli za poznáním na exkurze a výlety, probíhala soutěžní klání ve vědomostních, sportovních i dalších soutěžích. Všichni jsme si moc užívali každou minutu těchto tak tradičních školních okamžiků.

Prvními vlaštovkami společných aktivit byly akce pro budoucí prvnáčky. Nejprve k nám zavítali předškoláci, aby si se svými o rok staršími kamarády vyzkoušeli, jaké to je být prvnáčkem. Program **Prvnáčkem na zkoušku** byl doplněn i pohádkou v podání dramatického kroužku a malým sportováním pod taktovkou našich osmáků. Pak již přišli předškoláci i se svými rodiči, aby si prohlédli školu a seznámili se s jejím chodem. V průběhu akce **Na chvílku školákem** byla připravena stanoviště, kde se zábavnou formou mohli stát školákem nejen děti, ale i jejich rodiče. **Zápis do 1. ročníku** po dvou letech konečně mohl proběhnout běžným způsobem – děti i jejich rodiče si s námi užili krásné chvíle, které zahájí další etapu života celé rodiny. Do první třídy nastoupí celkem 26 žáků – v příštím školním roce proto budeme mít jednu třídu, ve které budeme žákům poskytovat individuální péči prostřednictvím dělení všech hodin matematiky a českého jazyka na menší skupiny.

Po zápisu začala příprava velké školní novinky – **aktivace přípravné třídy**, která je určena pro děti, kterým byl udělen odklad nebo by měly nastoupit do první třídy až v září 2023. Po seznamovacím odpolední bylo nakonec přihlášeno 14 dětí. Jsme velmi rádi, že tato nabídka rodiče oslovila a že tím rozšiřujeme možnosti naší školy.

Hlavně v 2. pololetí se kalendář školních akcí začal naplňovat nejen mnoha výlety a exkurzemi, ale i výjezdy jednotlivců či družstev do soutěží, ze kterých přiváželi krásná umístění. Jsme rádi, že období distanční výuky či různých opatření negativně neovlivnilo kvalitu přípravy žáků, kteří své školní snažení za silné podpory všech pedagogů zúročili ve všech možných oblastech – vědomostních, konverzačních, sportovních či dalších.

Protože jsme v letošním roce z důvodu mnoha dalších akcí zrušili celoškolní akademii, nechtěli jsme ošidit naše vycházející žáky o jejich vystoupení a poděkování tak všem. Programu jsme vyhradili poslední červnové pondělí, kdy se na školním dvoře sešla celá škola a rodiče našich deváťáků. Čekala na nás pěkná vystoupení našich nejstarší a jejich poděkování, symbolická poděkování jejich mladších spolužáků, kterým byli patrony, a společná závěrečná píseň. Pro všechny deváťáky a jejich rodiče bylo připraveno malé občerstvení a závěrečná diskotéka. Celé prostranství dvora bylo vyzdobeno portfolii vycházejících žáků.

Všechny nás soutěžení moc baví, proto byly soutěže vyhlašovány i ve škole – pro své spolužáky připravovali pravidelné soutěžení v žákovské knihovně nadšení osmáci a piškvorkohrátky na poslední týden zase organizovali členové žákovského parlamentu.

Školní zvonek naposledy zazvonil ve čtvrtek 30. června, aby zahájil poslední hodinu v tomto školním roce. Celou školou byla cítit slavnostní nálada a trochu i rozechvění, jak bude hodnocena celoroční školní práce. Všichni si svá vysvědčení převzali z rukou svých třídních učitelů či učitelek. Největší radost mělo 240 žáků, kteří prospěli s vyznamenáním, z toho dokonce 143 si odneslo jen samé jedničky. Slavnostní atmosféru jsme ještě přenesli do prostor blatenského zámku, kde jsme se rozloučili s vycházejícími žáky.

Ve školních zdech utichl dětský smích a rozezní znovu až 1. září 2022. Všem žákům chci poděkovat za jejich snahu a píli, všem pedagogům za jejich skvěle odvedenou práci, rodičům za podporu svých dětí a bezvadnou spolupráci – to vše přispělo k posunu o další ročník k vyššímu vzdělání. Velkou měrou k bezvadnému školnímu životu přispěli i ostatní pracovníci, za což jim také patří poděkování. Na závěr vám všem – žáci, rodiče, pracovníci – přeji klidné a pomalu ubíhající letní volné dny, které přispějí k získání dalších sil a elánu do dalšího školního roku. 1. ZÁŘÍ NA SHLEDANOU.

Jana Krapsová, ředitelka školy

„Masaryčka“ zpívá

V pátek 29. 4. 2022 se ve Strakonických rozcinkal „Jihočeský zvonek“ a zahájil okresní kolo této známé pěvecké soutěže. V tento den se do města dudáků sjely nejlepší zpěvačky a zpěváci z různých základních škol celého strakonického okresu.

Páteční ráno bylo zahaleno do chladného mlžného oparu a šestice prokřehlých, choulících se děvčat napjatě vyhlížela autobus. Nervózní atmosféra by se dala krájet a po učitelčině rádooby povzbuzujícím zvolání „Holky, pojedte si zazpívat!“ stihla pedagožku šestice nevaživých zimomřivých pohledů. Uf, našťastí autobus neměl zpoždění! Hurá do tepla. Ale ani v teple pohodlných sedaček z dívek nespadol strach a nervozita. No, snad bude lépe.

Ve Strakonických atmosféra ve skupince trochu roztála nejen díky vykukujícímu jarnímu sluníčku, které naše blatenské zpěvačky přivítalo, ale také díky vřelému přijetí organizátorů soutěže v DDM Strakonice.

V soutěži se utkaly „zuškové“ školené zpěvačky a zpěváci s „amatérskými“ neškolenými. Ach jo, prostě život není peříčko, a že by byl vždycky spravedlivý, to se tedy říct nedá a u soutěží to platí obzvlášť. Zpěvačky z „Masaryčky“ se však nedaly zastrašit a ukázaly, že v „Masaryčce“ se vždycky zpívalo, zpívá a vždycky zpívat bude!

Naše skvělé holky **Aurelie Šebestová, Liliana Flachsová, Anežka Hrubá, Anička Krýdová, Kačka Toufarová a Tereza Chourová** obsadily ve všech kategoriích soutěžní stupínky a domů přivezly **tři 1. místa**, z toho **Tereza Chourová postoupila do krajského kola**, dále obsadily **dvě 2. místa a jedno 3. místo**.

Tento příspěvek by vlastně mohl být malým příběhem nejen o zpívání a soutěžení, ale mohl by být důkazem pracovitosti a nadšení dětí a mladých lidí, důkazem jejich statečnosti, bojovnosti a zodpovědnosti vůči sobě samým i vůči svým blízkým.

A nakonec je třeba dát pověstnou třešničku na dort: **Tereza Chourová** statečně bojovala i v krajském kole a ve velmi těžké konkurenci nejlepších zpěvaček a zpěváků Jihočeského kraje **si vyzpívala krásné 2. místo**.

Mgr. Věra Uriánková, učitelka HV

Projekt spolupráce – SOŠ

Dne 6. 6. žáci SOŠ Blatná z oboru **Elektronické počítače a Moderní informační technologie** společně s učitelem V. Hajníkem navštívili naši školu v rámci projektu spolupráce mezi školami.

Pro žáky osmého ročníku si připravili:

- ovládání 3D modelovacích programů
- ukázkou tisku 3D na již vytvořeném modelu a následné sestavení výrobku
- vlastní návrh klíčenky se jménem

- vytisknutí vlastní klíčenky
- ukázkou vytváření souborů ve formátu .STL / .gcode pro následný tisk na 3D tiskárně

Žákům naší školy se spolupráce se studenty SOŠ velmi líbila a už se těší na další setkání. Děkujeme učiteli V. Hajníkovi za předání cenných poznatků našim žákům.

Mgr. Monika Benešová, učitelka IT

Projektový den se ZŠ JAK Blatná

V úterý 8. června 2022 zavítali na naši školu žáci čtvrtého ročníku ZŠ J. A. Komenského v Blatné. Přišli se seznámit s vybavením, které používáme při výuce **nové informatiky**, a hlavně si s pomocí našich čtvrtáků některé dovednosti prakticky vyzkoušet. V učebně dílen si postavili a naprogramovali několik modelů ze stavebnice **lego WeDo**, v počítačové učebně se nejprve seznámili s blokově orientovaným programem na webových stránkách code.org a pak pracovali s **Ozoboty**, které programovali pomocí barevných kódů a v aplikaci Ozoblockly. Všechny aktivity se našim hostům velice líbily, a jak sami říkali, rádi nás zase někdy navštíví.

Mgr. Petra Regušová a Mgr. Pavel Vokroj, třídní učitelé 4. A a 4. B

Projekt „Zdravá svačinka“ aneb spolupráce s MŠ Šilhova a Vrchlického

V rámci projektu spolupráce mezi MŠ a ZŠ TGM s názvem „**Zdravá svačinka**“ nás 25. května a 10. června 2022 navštívili naši malí kamarádi ve škole. Místem setkání byla moderně vybavená školní kuchyňka.

A v každé kuchyni se přece chystá něco dobrého „na zub“. Naším úkolem bylo přichystat zdravou dopolední svačinu. Práce nám šla pěkně od ruky. Namazat toustový chléb rostlinným máslem byla hračka. Pak jsme zapojili fantazii. Na chléb jsme položili sýr, přizdobili plátky okurky, strouhanou mrkvičkou, ledovým salátem a chutnými rajčaty. Nezapomněli jsme na papriku, která vykouzlila na „chlebovém panáčkoví“ krásný úsměv. Zdravá a výborně chutná svačina byla hotova. Připomenuli jsme si pravidla při stolování: pěkně se posadit, popřát si dobrou chuť, nemluvit při jídle, nemlaskat apod. Všem velmi chutnalo i paním učitelkám. Na talířích nezbyl ani drobeček. Někteří si ještě přidali další chléb. Těšíme se na další podobná setkání.

Mgr. Hana Třísková, třídní učitelka 3. A

Den dětí v MŠ Vrchlického

Ve středu 1. června uspořádali žáci 8. A **program pro školáčky MŠ Vrchlického**. Pod vedením našich osmáků plnily děti na několika

stanovištních zábavné úkoly. Jejich starší kamarádi si pro ně připravili například honičky, štafety s barevnými kužely, hokejbalové dovednosti, obratnostní disciplíny a další zábavné hry. Do akce se zapojila všechna oddělení mateřské školy. Na závěr programu jsme byli úplně všichni odměněni nanuky a kornouty. Před rozloučením jsme se ještě za slunečného počasí společně vyfotili. Nezbyvá než poděkovat paní ředitelce Strnadové za pozvání a paní učitelkám za po hodový průběh celé akce.

Mgr. Jaroslav Voříšek, třídní učitel 8. A

ZŠ TGM v krajském finále

Naše škola se pravidelně účastní atletických závodů Pohár rozhlasu. V silné konkurenci škol strakonického okresu na blatenském stadionu jsme tentokrát v **kategorii mladších žáků** obstáli a díky některým excelentním výkonům **získali prvenství**. Díky tomu jsme postoupili do **krajského finále**, které se uskutečnilo v Táboře. Reprezentanti naší školy zažili skvělou atmosféru kvalitní atletiky a porovnali své síly s výběrem atletů celého kraje. Ani zde jsme se neztratili a získali opravdu skvělé **4. místo**. Naši školu reprezentovali: **Jaroslav Brouček, Petr Thorovský, Vojtěch Pivnička, Kryštof Sýbek, František Červený, Jakub Kupař, Jakub Matějka a Vojtěch Vlk**.

Mgr. Jaroslav Voříšek, učitel TV

Ekologická stopa v TGM

Že je **ochrana životního prostředí** nutností, to už asi není třeba nikomu vysvětlovat, ale víte, kdy se slaví Mezinárodní den životního prostředí? Tato připomínka péče o přírodu byla vyhlášena v roce 1974 a v kalendáři mu každoročně připadá **datum 5. června**. Možností je mnoho a žáci naší školy se výhradně nesoustředí jen na 5. června, celoročně se tématem ochrany životního prostředí zabývají nejen při výuce ve škole, ale také navštěvují ekologická centra ve Strakonících a v Horažďovicích.

V pondělí 25. 4. 2022 si žáci volitelného předmětu přírodovědná praktika připomněli Den Země návštěvou Envicentra Podbranský mlýn v Horažďovicích. Výukový program pod názvem **Odpad, jak ho neznáte** byl jednou z aktivit, kterými se žáci volitelného předmětu zabývají. Bleskově si osvojili základy třídění a dozvěděli se, proč samotné třídění odpadu a recyklace planetu nezachrání. Dozvěděli se více o konceptu Zero waste (život bez odpadů) a společně si zopakovali praktické tipy a triky, díky kterým mohou pomoci snižovat množství odpadu, který sami produkují. Ačkoli se žáci tématu třídění odpadu několikrát již věnovali ve škole, příležitost získat informace právě odsud vůbec nebyla k zahazení.

V úterý 10. 5. 2022 se žáci pátých ročníků sešli v hale školy. Nasedli do již čekajícího autobusu a vydali se směrem Horažďovice do Envicentra Podbranský mlýn.

Výukový program jim pomohl si uvědomit, jak velké množství odpadu člověk vytváří, jak lze jeho vzniku předcházet, a také poutavou formou mohli třídít nejběžnější druhy odpadu. Uklízeli pokojíček spolu se **skřítkem Nepořádníčkem** a třídili odpadky do barevných kontejnerů. S lektorkou si povídali o tom, co do jednotlivých kontejnerů patří nebo nepatří a proč. Dozvěděli se, kam putuje obsah barevných kontejnerů a jak probíhá recyklace vybraných surovin. Získané vědomosti si zopakovali při společné výrobě obrázkového návodu na třídění odpadu,

který si odvezli a dali do svých tříd.

V pondělí 6. 6. 2022 vyrazili žáci, kteří navštěvují volitelný předmět přírodovědná praktika do Strakoníc. Jejich cílem byla návštěva ekologického centra na Podskalí ve Strakonících. Měli naplánovanou exkurzi a program s názvem **Ekologická stopa** pro druhý stupeň ZŠ.

Pomocí her a aktivit se seznámili s nejpálčivějšími problémy dnešního světa – řekli si, proč se kácejí deštné pralesy, proč se naše planeta stává jedním velkým smetištěm, proč je problémem přelidnění, chudoba či nedostatek vody a co to znamená globální oteplování. Pátrali po odpovědích na otázky, zda lze zabránit vzniku odpadů, jestli mají různé druhy odpadu stejný vliv na životní prostředí a zda může být odpad ještě nějak využitelný. Naučili se poznávat různé typy ekoznačení.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, učitelka CH

My jsme žáci 3.B, my jsme environmentálové

Mladá sympatická slečna nešetřila chválou a celá třída je nadšená. „*Hurá, jsme nejlepší environmentálové!*“ Už ani nevím, kdo ze všech těch jásajících dětí zvolal tuto pro mě nezapomenutelnou větu. Je mi jasné, že přejímání slov z jiných jazyků by u našich národních buditelů Dobrovského a Jungmanna budilo pohoršení a z prapodivného ohýbání slov se ježí vlasy na mé češtinářské hlavě, ale ta obrovská dětsky upřímná radost z úspěchu a z dobře vykonané práce v tuto chvíli předčí všechna přikojí páchaná na našem rodném jazyce.

ENVIRONMENTÁL je slovo, které budete ve slovníku marně hledat. Ale **ENVIRONMENTÁLNÍ** je slovo v současné době často skloňované a velmi používané, ale víte vlastně, co znamená? Zkusila jsem se zeptat různých věkových skupin a nejčastější odpovědí bylo: *Jasně, že vím. (pak chvilka přemýšlení) No pořád se o tom mluví... mám to na jazyku...*

Děti ze třídy paní učitelky Věry Vitákové vědí a znají. Jsou báječné a svou třídní učitelkou jsou vedené správným směrem. Žákům ze 3.B je jasné, že co je environmentální, to se vždycky bude týkat životního prostředí. Ale to zdaleka není vše, co o dané problematice tyto nadšené děti znají. Ve čtvrtek 16. června 2022 čekalo na tuto třídu báječné prožití dopoledne v nedalekých Horažďovicích. V tamější **Přírodovědné stanici Domu dětí a mládeže Horažďovice** pracují lidé, kteří nejen že velmi dobře znají Komenského zásadu škola hrou, ale oni toto fungující pravidlo umí skvělým způsobem uvést do praxe. Pro děti zde byly připraveny dva hodinové programy: O Nepořádníčkovi a pak následovala komentovaná prohlídka přírodovědné stanice.

Při prvním programu opravdu slečna nešetřila chválou nad tím, co děti všechno věděly o třídění a zpracování odpadu, a upřímně se podivovala nad všeobecným rozhledem našich třetáček. Děti si na základě plnění různých úkolů vyzkoušely nejen správné třídění odpadků, které v trávě po sobě zanechal Nepořádníček, ale zajímavými formami rozličných úkolů získaly přesnou představu o množství odpadků, které za den vyhodí. Mezi další úkoly, které třetáčky zvládli na výbornou, patřilo využití a zpracování odpadu. Děti se rozdělily do skupinek a každá parta musela seřadit ve správném pořadí fotografie ze zpracování určitého druhu odpadu. A jak úkol splnili? Opět všichni na jedničku. Paní učitelka Vitáková může být právem na svoje zlatička hrdá. Samozřejmě jsme jim s paní asistentkou Klárkou musely slíbit, že nemocné paní učitelce budeme všechno vyprávět a že nezapomeneme na velkou pochvalu, kterou si děti přivezly.

Úkoly byly zdárně splněny, svačiny snědeny a sluníčko se na nás smálo z plných svých slunečních sil. Ke spokojenosti už všem chyběla jenom zvířátka. A že jich v přírodovědné stanici mají! Paní, která nás se zvířátky seznamovala, měla velkou radost z toho, jak se naši žáčci umí ke zvířatům chovat, jaké mají o mnohých domácích zvířatech vědomosti a téměř zajásala, když se dozvěděla, že mnohé děti se doma o zvířátka pečlivě a správně starají.

Dopoledne uteklo tak rychle, že jsme si ani nevšimli odbíjejího poledne. Byl čas se s přírodovědnou stanicí rozloučit. S Horažďovicemi však ještě zdaleka ne. Krásný den jsme totiž završili velikou zmrzlinou v Zámecké cukrárně.

K. Ptáčková a Mgr. V. Uriánková, doprovod na akci

Uvítali jsme ukrajinské žáky

V pondělí 21. 3. k nám do školy nastoupilo **12 žáků z Ukrajiny**. Dětem i rodičům jsme poskytli podporu v počátečním období (přivítání, komentovaná prohlídka školy, schůzky s rodiči, základní pomůcky). Před příchodem nových spolužáků třídní učitelky informovaly žáky o třídnických hodinách. Průběžně jsme mapovali potřeby těchto žáků a postupně doplnili vše, co bylo nutné. Rodiče mají přístup do aplikace Bakaláři, starší děti na školní wi-fi (využívají on-line slovník).

V pondělí a ve středu probíhala **výuka češtiny** jako druhého cizího jazyka v rozsahu vždy dvou vyučovacích hodin, žáci byli rozděleni do dvou skupin podle ročníků (1.–4. ročník, 5.–7. r.). Kromě toho s žáky pracovaly i asistentky. Vyučujícím jednotlivých předmětů se dařilo děti průběžně zapojovat do výuky. Velmi pozitivní vliv na adaptaci měli spolužáci. Žáci se zúčastnili i školních výletů, exkurzí a jiných třídních programů. Z darovaných finančních prostředků škola zakoupila učebnice a pracovní sešity.

Pro skupinu ukrajinských žáků jsme připravili i mimoškolní aktivity. V pondělí 30. 5. navštívili v doprovodu tří učitelek českého jazyka **Plzeň**. Před odjezdem dostali kartičky s telefonními čísly učitelek a krátkým vzkazem v češtině pro případ, že by se v zoologické zahradě ztratili. Jeli jsme vlakem a pak **tramvají do ZOO**. Tam po předchozí domluvě děti využily slevu pro ukrajinské příchozí a dostaly vstupenku za symbolickou jednu korunu. V ZOO jsme strávili celé dopoledne. Protože jsme se týden před návštěvou zoologické zahrady v hodinách zaměřili na slovní zásobu týkající se zvířat, žáci měli během návštěvy příležitost si slovíčka zopakovat, zautomatizovat a rozšířit. Ze ZOO jsme se vydali **tramvají do historického centra** Plzně. Prohlédli jsme si katedrálu sv. Bartoloměje, prošli se po náměstí Republiky a navštívili informační centrum. Protože z hodin jazykové přípravy znají i některé pohádkové postavy, potěšilo je společné fotografování u soch Spejbla a Hurvínka. Pak jsme zašli do vyhlášené zmrzlinárny Kolombína, kde děti uplatnily získané **komunikační dovednosti** a samy si objednaly zmrzlinu.

Prázdniny se blíží, a tak jsme se 20. 6. vypravili **do knihovny**. Právě v tento den byla opět otevřena po rekonstrukci, proto jsme se šli seznámit s tím, jak to v knihovně funguje, aby děti mohly přes léto služby využívat. Paní knihovnice ochotně vyhledala na ukázkou různé typy knih, které mohou pomoci s rozšiřováním slovní zásoby: obrázkové encyklopedie, časopis Kamarádi, dětské knihy s jednoduchým textem, které se zaměřují na čtení s porozuměním a jsou doplněny **obrázkovým slovníčkem**. Žáci si vyzkoušeli, jak knihy vyhledávat pomocí štítků s názvy témat. Hledali a prohlíželi si také knihy, které by mohli využít mladší sourozenci, kteří ještě neumějí číst. Naučili se používat karty ke správnému zařazení knihy zpět do police. Seznámili se s chodem knihovny, otvírací dobou, knihovními poplatky (které v případě žáků mají svou výši 20 Kč/rok spíše symbolický charakter), s tím, jak funguje systém půjčování a vrácení knih, ale také s možností využít knihovnu jako studovnu bez nutnosti platit poplatky. Zpátky jsme se vraceli přes náměstí Míru, kolem školy J. A. Komenského a pekárny, kde jsme udělali krátkou pauzu s ochutnávkou. Někteří tuto část města neznali a český chléb rozvinul debatu o odlišnostech pečiva a mouky. Rovnou si tak u jídla rozšířili slovní zásobu o družích mouky, rozdílů kvasnic od kvásku aj. Následující den jsme si povídali o tom, kde byli, co tam viděli, jak to funguje v knihovně a zda se jim tam líbilo. Vzájemně se doplňovali a vzpomněli si snad na vše, co se tam dozvěděli. Na otázku, jestli budou chtít jít třeba o prázdninách do knihovny sami, nadšeně vysvětlovali, že už jsou domluveni a půjdou hned ten den po vyučování.

V pondělí 27. 6. se konala vycházka na vodní zámek v Blatné a jeho okolí. Šli jsme po vznikající růžové stezce a prvním cílem byla **Czech RepuBRICK LEGO výstava**. Mohli jsme spatřit zámek Červená Lhota, hrad Bezděz, řecké divadlo, nejnovější lego figurky, model sídliště a jiné zajímavosti. Paní průvodkyně rozdala dětem lego pas, kde mohly vytvořit svůj vlastní portrét a vyluštit tajenku s lego tematikou. Dvěma žákům se podařilo doplnit všechna slova do křížovky. V lego herně si žáci mohli pohrát a sestavit modely podle vlastní fantazie. Všichni se těšili do parku na zvířata. Očekávání byla naplněna a my jsme stanuli tváří tvář lamám alpakám, daňkům a vznešeným pávům. To vše doplňovalo krásné počasí a samotná atmosféra parku. U zámeckého rybníka jsme si sedli k závěrečnému hodnocení. Žáci si zopakovali slovní zásobu, kterou se

během dne naučili, popsali, co viděli, a hovořili o svých dalších plánech. Vyplnili pracovní list a zhodnotili celou vycházku. Naše poděkování patří správě zámku za umožnění bezplatného vstupu a trpělivé paní průvodkyni.

Díky zmíněným aktivitám si děti postupně rozšiřují slovní zásobu, mají možnost si vyzkoušet, že se dorozumí v jednoduchých situacích, a poznávají i další střípky českých realití.

Mgr. Blanka Posavádová, výchovná poradkyně

Prožitkový kurz žákovského parlamentu

Na tento okamžik jsme se těšili celý rok. Ve středu 8. června se 18 zástupců žákovského parlamentu vydalo na cestu do oblíbeného **tábořiště U Mloka v Trímanech**. Čekaly nás nové chatky, noví instruktoři a naštěstí stále stejný Jindřich Sklenička, který pro nás **prožitkový kurz s vodáckým výcvikem** organizuje.

Zdálo se, že počasí nám příliš nakloněné nebude, ale opak byl pravdou. Po dobu vodáckého výcviku bylo krásně slunečno a na samotné vodácké dobrodružství lehce mžilo. Nakonec to bylo příjemné, možná i osvěžující.

Všichni **14 km dlouhý úsek** zvládli, někteří

v kánoji, ostatní na raftu. Užili si spoustu zábavy při splouvání, ale i při společných hrách na souši. Jeden podvečer jsme si zpříjemnili posezením u ohně a opékáním buřtů. Všichni nakonec projevili statečnost při **stezce odvahy**, která je provedla celým tábořištěm.

Prožitkový kurz poskytuje žákům možnost zažít společně nová dobrodružství, upevňuje kolektiv a leckdy se účastníci dozví něco nového i sami o sobě. Podle reakcí, které jsme od žáků posbírali, je jasné, že si kurz užili. Byli spokojeni s ubytováním i stravou (s tou obzvlášť), ale hlavně je potěšil milý a laskavý přístup instruktora Davida. K panu Jindřichu Skleničkovi se příští rok budou opět těšit.

Mgr. Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Zábavné odpoledne pro budoucí prvňáčky

V polovině posledního měsíce tohoto školního roku, jsme v naší škole přivítali **budoucí prvňáčky a jejich rodiče**. Po představení p. učitelek a p. vychovatelek, které děti budou v první třídě mít, si děti odvedly p. vychovatelky na školní dvůr, kde pro ně s pomocí jejich budoucích patronů (žákyň 8. A a 8. B) bylo připraveno zábavné odpoledne v podobě her a soutěží.

Děti si například mohly zachytat ryby, vymalovat svoji masku na obličej, proběhnout slalom s hokejkou či míčem a v neposlední řadě se trochu seznámit s budoucími spolužáky, se kterými stráví následujících 9 let na ZŠ.

Odpoledne se vydařilo, počasí nám přálo a dětem se velice líbilo. Zbývá mi jen popřát budoucím prvňáčkům, aby jejich nástup do 1.třídy byl bezproblémový, plný radosti a úsměvu. Těšíme se na vás!

Ivana Prokošová, DiS.,
vychovatelka ŠD

Kurzy angličtiny s rodilými mluvčími

Po dvouleté pauze jsme se letos opět dočkali návštěvy dvou amerických lektorů z organizace **English Focus**. Týdenních jazykových kurzů se zúčastnilo celkem **44** žáků z 5.–9. ročníku. Lektoři Stacey a Spencer si pro své žáky připravili zajímavé aktivity, využili venkovní učebnu a s poměrně velkými skupinkami žáků si skvěle poradili.

Konverzační kurzy jsou úžasnou příležitostí k procvičení jazyka. Jedná se o **intenzivní výuku**, která probíhá **6 vyučovacích hodin** každý den po dobu jednoho týdne. Lektoři do svých lekcí zahrnují nejrůznější témata, žáci si vyzkouší týmovou spolupráci i prezentaci svých projektů. Jsme rádi, že se tato tradiční akce znovu mohla uskutečnit na půdě školy.

Mgr. Ludmila Růžičková, organizátorka akce

Absolventské práce žáků devátých ročníků

Absolventské práce se na naší škole staly již dobrou tradicí. Ani v letošním školním roce tomu nebylo jinak. V **hodinách informatiky** žáci a žákyně 9. ročníku připravovali **textové práce** na zvolené téma a posléze také **prezentace**, pomocí kterých pak svou práci obhájili před komisí.

Finále nastalo během června (9. B 2. a 3. června a 9. A 20. a 21. června), kdy proběhly **obhajoby**. Jsme moc rádi, že se zúčastnila paní starostka Bc. Kateřina Malečková i paní místostarostka Pavel Ounický. Myslím, že všichni předvedli velmi dobré výkony, ukázali, co se naučili a že dokáží obstát se svou prací před porotou.

Děkujeme všem dětem za jejich snahu, kolegům za celoroční práci na projektu a Městu Blatná za odměny, které pro naše žáky věnovalo.

Mgr. Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky školy

Patronát 1. B + 9. B

Patronát devátáků nad prvňáčky je na naší škole již dlouholetou tradicí. Cílem je, aby se noví školáci ve školním prostředí nebáli, aby se zde cítili dobře, bezpečně a aby měli možnost kdykoliv přijít pro radu, postěžovat

si, promluvit si o svých pocitech, známkách a v neposlední řadě, aby měli někoho blízkého, prostě parťáka.

Na začátku školního roku si každý žáček prvňáček vybral svého patrona devátáka. Od toho okamžiku bylo možné spatřit na chodbách školy mávající si dvojice, výjimkou nebyli ani malí skřítkci objímající velké skoro dospěláky a tradicí se staly i pravidelné návštěvy patronů u svých svěřenců, především o přestávkách.

Děti z 1. B a jejich devátáci se s radostí sobě vlastní zúčastnily různých exkurzí, výlovů místních rybníků, sešli se při čtení pohádek, při Mikulášské nadílce a vánoční besídce. Společně také nacvičovali program pro různé slavnostní příležitosti jako bylo „**Pasování na školáka**“ nebo „**Rozloučení s devátáky**“. K nejoblíbenějším akcím patronů a jejich prvňáčků patří bezesporu „Karneval“ a „Spaní ve škole“.

Během celého školního roku si děti mezi sebou vytvořily silné pouto, které mnohým z nich přetrvává dlouhá léta.

Mgr. Lenka Peršinová, třídní učitelka 1. B

Rozlučka na školním dvoře

Pondělí 27. června patřilo u nás na škole devátákům. Na školním dvoře nejdříve uspořádali **pasování osmáků na devátáky**, oblíbenou akci, při které se žáci osmých ročníků splněním určitých úkolů stávají alespoň pomyslně budoucími devátáky. Hned poté následovalo **rozloučení obou devátých tříd** s učiteli, s prvňáčky i se spolužáky.

Odpoledne plně krásných vystoupení, milých úsměvů, květin a občerstvení se skutečně povedlo. Program zahájila 9. A, pak následovalo vystoupení 9. B. Obě třídy na rozloučení doprovodili prvňáčci, kteří měli možnost si užít poslední společné chvíle se svými patrony. Děkujeme všem, kteří nám s organizací rozlučky pomáhali, Denise Šitnerové za skvělé dezerty a Andree Šmídové za nádherné květiny.

Mgr. Ludmila Růžičková, třídní učitelka 9. A

Závěr školního roku ve školní družině ZŠ TGM

Poslední měsíce školního roku byly v naší školní družině jako vždy bohaté na zábavné, sportovní i naučné akce pro děti. Prodávání, nakupování a někdy i smlouvání si děti vyzkoušely na oblíbené burze hraček. V preventivním programu se psy se prvňáci a druháci dověděli, jak se správně chovat ke svým čtyřnohým kamarádům a jak lidem pomáhá canisterapie. V tradiční švihadliádě dominovaly svými výkony dívky ze čtvrtých tříd, zato turnaj ve vybíjené, kde proti sobě hrály týmy paralelních tříd, si nejvíce užili chlapi, kteří dali do boje všechny své síly. Mezinárodní den dětí naši žáci oslavili hned dvakrát. Prvního června navštívili blatenskou plovárnu,

kde pro ně byl připraven program **Návrat do ZOO** a hned následující den se na školním dvoře konalo odpoledne se spoustou her, soutěží a oblíbeným malováním na obličej. V polovině června se k nám přišli podívat naši budoucí prvňáčci a také pro ně vychovatelky ŠD společně s žáky osmých tříd přichystaly odpoledne plné her, neobvyklých sportovních disciplín a zábavy.

V září se zase uvidíme při společných akcích, teď ale všem přejeme krásné prázdniny.

vychovatelky ŠD

Slavnostní předávání vysvědčení na blatenském zámku

Ve čtvrtek 30. 6. 2022 nastal pro dnes již absolventy ZŠ TGM Blatná dlouho očekávaný den. Ještě jako devátáci byli ve škole naposledy v roli žáků, a tím završili jednu ze svých životních kapitol. Pozdravili se naposledy se svými učiteli a nakonec se všichni vypravili na zámek, kde se s nimi oficiálně rozloučila starostka města Bc. K. Malečková, ředitelka školy Mgr. Z. Dvořáková, její zástupkyně Mgr. D. Houzarová a třídní učitelky Mgr. M. Benešová a Mgr. L. Růžičková. Všichni absolventům popřáli **hodně štěstí v dalším studiu i v osobním životě**. Děkujeme Martině Ředinové za fotografování takto významné události.

Mgr. Monika Benešová, třídní učitelka 9. B

Základní škola Holečkova Blatná se na několik hodin ponořila do hlubin středověku

Velmi netradičně pojal pedagogický kolektiv ZŠ Holečkova Blatná letošní oslavu *Mezinárodního dne dětí*. Pro výborný nápad se sáhlo do jedné dějepisné kapsy. A jako mávnutím kouzelného proutku se její žáci přenesli v časoprostoru do hlubin středověku. A oblíbení kantoři a vychovatelé se proměnili v typické osoby onoho tajuplného, zajímavého a určitě i osvěceného období...

Bohatý program všedního dopoledne musel nutně nadchnout všechny žáky a žákyňe této vzdělávací instituce. A také je nadchl. Začínalo se dobrodružnou poutí přes překážky, co ovšem skutečné přepážky jen simulovaly, aby děti úkoly byly schopny splnit a zároveň se cítily jako skuteční rekové. A ony se jimi opravdu staly, protože zvítězily samy nad sebou.

Svěřenci pedagogického sboru byli rozděleni do dvou družstev a s nelíčenou snahou a pilí bojovali jako lvi. Na zmíněné trase je čekalo podlézání pod trampolínou, výstup na klouzačku a její následný sjezd, prolezení obručí, přechod lávky (z pohledu fantazie vodní příkop), obchůzka s míčky na podnosu, pěší slalom mezi kužely vyznačený nadto imaginárním hadem aj. V cíli s nadšeným zaujetím dětské skupinky navlékaly korálové náhrdelníky pro královnu, aby jí to slušelo na zámeckém plese. A kdo mohl v tomto nevšedním a zábavném pořadu asi hrát královnu. Přece paní ředitelka Radka Kocúrová! A své role se zhostila na jedničku. Ostatně jako všechny její kolegyně a jediný zástupce mužského stavu v učitelském sboru.

Děti se podařilo jedinečným způsobem vtáhnout do hry tak, že prožívaly řetězec her a scének jako opravdový pobyt ve středověku. A středověký charakter měly i úkoly pro obě družstva – lov jelena pro královskou tabuli, utužování fyzicky v „dílně“ mistra kata, stavba rozbořeného hradu a hledání ztracených střeveců pro bílou paní, plnění hradní studny a v neposlední řadě imitace středověkého turnaje na imaginárních koních s dřevci. Samozřejmě – v překladu házely děti míčky na pohyblivou maketu jelena, pod dohledem kata zatloukaly hřebíky do špalků, namísto kamenů křísily hrad z prázdných krabic, hradní studnu představovaly PETky a okovy s vodou kelímky, dřevce papírové role,

nepřítele hadrový panák. To však na všeobecné vzrušení nemělo vliv. Spíše naopak – dalo by se říci.

Nemohla chybět ani charakteristická středověká hudba. A také nechyběla. Při jejím libozvuku v semifinále probíhala taneční slavnost, do které se zapojili všichni přítomní. Ani panstvo ve skutečném středověku by to nezvládlo lépe.

Pak přišel zlatý hřeb dopoledního programu – pasování na rytíře a rytířky samotnou královnou. Všichni splnili zadané úkoly a tak všichni měli svaté právo nosit v budoucnosti meč. Jeden po druhém předstupovali žáci před tvář své paní a zažili to, co se jejich jiným vrstevníkům hned tak nepoštěstí – vyznamenání skutečným mečem. Každý jedinec mimoto obdržel svitek listiny o svém pasování a velkou medaili – navrch se tvářila jako zlatá, uvnitř se skrývala dobrá čokoláda. A to bylo pro děti mnohem cennější. Zakrátko také zašly medaile na úbytě.

Potom se najednou opona rozhrnula a středověk byl тутam. Hezké vzpomínky dětem ze Základní školy Holečkova ale dlouho a dlouho zůstanou. Něco takového neprožívá člověk každý den. A být rytířem – to představuje doživotní vyznamenání.

Podle ředitelky školy Radky Kocúrové vzešel podnět na uspořádání středověké slavnosti dětí ze strany vychovatelky školní družiny Aničky Pekárkové. „*Ano, u ní se celá myšlenka zrodila a ona také byla hlavní organizátorkou,*“ netají se uznáním na její adresu první žena školy, „*Když s tím přišla před týdnem na poradě sboru, kde jsme řešili právě co s Mezinárodním dnem dětí u nás, padl návrh na úrodnou půdu a okamžitě byl kolektivně do detailů rozpracován.*“

Středověká garderoba pro přítomné dámy pocházela po určitých úpravách převážně z domácích zdrojů. „*Část vybavení ovšem bylo zapůjčeno z dílny paní Kláry Jánkové-Berndorfové,*“ upřesňuje Radka Kocúrová. Meč na pasování novodobých rytířů prý visel doma na stěně zmíněné Aničky Pekárkové.

Paní ředitelku překvapil postoj oslavenců, tedy žáků jejich školy: „*Vzali to smrtelně vážně a postavili se k tomu se ctí,*“ měla radost Radka Kocúrová. Určité středověké nálady se už rodily při výletu na hrad Kašperk: „*Následně se potom vyráběly makety hradů a vůbec se středověku dávalo hodně. Už tenkrát se rodila jakási předzvěst naší akce. Co se týče kulis středověké slavnosti v areálu naší školy, ty vznikaly ve školní družině ,přímo na míru' pod rukama opět Aničky Pekárkové a paní asistentky.*“

V základní škole Holečkova se vůbec věnují dětem nad rámec povinností a připravují pro ně velmi pěkné volnočasové aktivity – předvánoční zpívání, maškarní karneval, čarodějnice a sportovní dny před letními prázdninami. No prostě – Komenský by z nich měl radost!

Když láska a zodpovědnost nestačí. Speciální školství potřebuje své, aby plnilo vytčené poslání

Dobře vím, že se cca před třiceti lety přemístili žáci z tehdy ještě zvláštní školy v prostoru ZŠ TGM Blatná do vlastního objektu někdejší mateřské školy v ulici Holečkova. Jistě to bylo velké morální zadoštíčení pro rodiče handicapovaných dětí, které dost dobře nemohly čelit výsměchu

ze strany svých vrstevníků z vyšší vůle zaškutkovaných do běžných tříd. I když bych rád věřil tomu, že podobné případy byly dílem několika málo jedinců, a ne běžnou rutinou. Radikální změna situace tehdy jistě ulevila i pedagogickému kolektivu, který se mohl plně soustředit na výkon své vyčerpávající práce a plnění nelehkého poslání.

Zástupce paní ředitelky k období před třemi desítkami let poznamenává: „Tenkrát se zde vzdělávali žáci s různou úrovní rozumových schopností. Ty se pohybovaly v oblasti normálu nebo na úplné hranici lehkého mentálního postižení. Mnohdy sem byli přeřazeni žáci jen na základě kázeňských problémů. Většina absolventů naší školy našla výborné uplatnění v praktickém životě.“

Současnost ale klade na pedagogický tým a zejména vedení školy stále vyšší a vyšší nároky. Žactvo teď představuje kombinaci různých druhů i stupňů postižení – mentální handicap, autismus, tělesné postižení, kombinované varianty handicapů... Nutné a naléhavě potřebuje podmínky pro zdárný rozvoj osobnosti, klidnou a důstojnou přípravu na praktický život, výchovu s ohledem na individuální zdravotní problém a diagnózu. Ano, přesně o tohle se sešraný kolektiv na ZŠ Holečkova Blatná usilovně snaží a za tím si jde i přes některá úskalí. Uvnitř specializované instituce se postupně vyvíjel bezbariérový přístup pro vozíčkáře, pracovní dílny, cvičná kuchyňka, počítačová učebna, relaxační místnost, v zadní části areálu potom vjemová zahrada a společné posezení. Tohle všechno by měla veřejnost vědět. Já osobně hluboce obdivuji nasazení, vůli a píli těchto ryzích lidiček, kteří to určitě v této době nemají jednoduché. A všech do jednoho si vážím.

Zástupce paní ředitelky poukazuje na další zásadní skutečnost: „Svěřenci, kteří se přes veškeré paragrafy na naši školu dostanou, změní nápadně své chování a přístup ke vzdělání. Spadnou z nich problémy, spojené s náročností výuky, začínají si věřit a často se zmenší i jejich psychické problémy. Zažijí zde úspěch, pocit uznání, potkají kamarády. Jejich celkovému zklidnění napomáhá přísně individuální přístup pedagogů a organizace známého prostředí, ve kterém pracují a kde se cítí bezpečně.“ Tento bezpečný svět handicapovaných dětí se má však v dohledné době z rozhodnutí zástupců Města Blatná změnit. „ZŠ Holečkova by měla přijít o prostory, v nichž se nachází pracovní dílny, které jsou stěžejní pro profesní přípravu a nutnosti pro praktický život. Rovněž o relaxační místnost, která poskytuje žákům útočiště v nepohodě“, dodává ředitelka školy. Důsledně vybudovaný program se pak otřepe v základech.

Pedagogický sbor ZŠ Holečkova Blatná dává dětem vše – lásku i zodpovědnost. Lásku a zodpovědnost však nemohou stačit tam, kde je narušen samotný smysl existence takového snažení.

Vladimír Šavrdra

Radost z tance

Dobrý den, tentokrát bychom se s vámi chtěli podělit o pár okamžiků radosti. A je to radost z tance, kterou zažíváme při setkávání s tanečním terapeutem panem Petrem Veletou. Pan Veleta za námi dojíždí již několik let a pokaždé s sebou přináší velké povzbuzení.

Praxe elektrikářů SOU Blatná

Střední odborné učiliště Blatná oslaví v září 2022 již 60 let své existence. Na SOU Blatná <https://soublatna.cz> se v historii

1962 — 2022

školy vystřídalo mnoho oborů. Nabídka se ustálila na oborech, které jsou na trhu práce nejvíce žádané: Tříleté učební denní obory Elektrikář, Autoelektrikář, Automechanik, Opravář zemědělských strojů. Dvouleté nástavbové studium Podnikání. Dále dálkové studium Včelař a nově dálkové studium Elektrikář, protože poptávka po elektrikářích je v ČR i v Evropě velmi vysoká.

Studenti oboru Elektrikář od 1. ročníku absolvují ob týden praxi na špičkově vybavených dílnách SOU Blatná, kde provádějí elektrická zapojení, s nimiž se nejčastěji setkají v praxi. Též vykonávají praktickou výuku přímo u zákazníků podle poptávky. Naposledy se jednalo o opravu uzemnění.

Na bytovém domě v Mečichově č. p. 39 bylo zjištěno nefunkční uzemnění hromosvodové soustavy, které bylo nutné opravit. SOU Blatná dostala možnost se na této opravě podílet. Této příležitosti využili studenti 1. ročníku, neboť studenti 3. ročníku se připravují na závěrečné zkoušky. Majitelé bytového domu si nechali předem vyhrabat výkop kolem celého objektu pomocí bagru. Do připraveného výkopu studenti 1. ročníku oboru Elektrikář uložili nový páskový zemnič po celé délce výkopu. Na tento zemnič napojili 4 nové vývody ke svodům hromosvodu. Na závěr byla provedena ochrana všech zemních svorek proti korozi pomocí zinkového nástřiku.

Po dokončení montáže uzemnění studenti celý výkop zaházeli zpět vyhrabanou zeminou. Tato nově uložená soustava splňuje všechny podmínky a je tímto plně funkční.

Předsedkyně výboru SVJ zaslala dopis na vedení školy: Vážený pane řediteli, jménem předsedy SVJ bych chtěla poděkovat za vykonanou práci vašim studentům 1. ročníku v oboru elektrikář a panu učiteli Alexandru Miškovi v našem bytovém domě. Pod jeho vedením u nás prováděli odborné elektrikářské práce na instalaci hromosvodu. Práci provedli kvalitně, profesionálně a velmi oceňuji i jejich přístup k dokončení celého díla – jejich pomoc při dokončení terénních úprav, úklid apod. Výborná byla též komunikace s panem učitelem, co bylo domluveno bylo stoprocentně dodrženo. Ještě jednou moc děkuji a přeji co nejvíce takových studentů a učitelů. S pozdravem Hana Klečková, předseda SVJ, Mečichov 39.

SOU Blatná

Vítání nových občánků v Bělčicích

V sobotu 7. května 2022 v obřadní síni bělčické radnice proběhlo vítání občánků nejen z naší obce, ale i z obce Uzeničky.

Vítané děti:

1. Eliáš Adam Stankovský z Bělčic
2. Adéla Novotná z Bělčic
3. Eliška Hlaváčová z Bělčic
4. Tadeáš Gregorovič z Bělčic
5. Matteo Antonio Mrvík z Hostišovic
6. Mrvík z Hostišovic
7. Dominik Zamrazil z Bělčic
8. Nela Bulková z Bělčic
9. Rozálie Pelešková z Bělčic
10. Tadeáš Černý ze Závíšína
11. Daniel Hána z Uzeniček
12. Josef Holman z Uzeniček

Přejeme všem dětičkám a jejich rodinám do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných, společně strávených chvil. Všem, kteří se podíleli na přípravě a samotném obřadu vítání moc děkujeme.

Hana Bobková, matrikářka

Daniel Hána

Eliáš Adam Stankovský

Josef Holman

Mrvíkovi

Nela Bulková

Rozálie Pelešková

**KEMP
VÍTEŽŮ**

Pod záštitou
Adama a Denisy
Helceletových

Blatná

8. – 12. 8. 2022

Areál TJ Blatná

Každý den
8:00 – 16:30

3.790 Kč

www.kempvitezu.cz

Bělčická pouť

Rok se sešel s rokem a v Bělčicích se konal další „pouťový soutěžní den“. Vše proběhlo v sobotu 2. 7. 2022, a to v areálu pod lipami „U třech křížů“ a v areálu Jezdeckého klubu v Podruhlí. Ale pěkně od začátku. Příjemný víkend odstartovalo již v pátek 1. 7. putovní letní kino. Musím přiznat, že ještě v sedm hodin večer jsem moc nevěřil, že se bude promítat. Lilo jako z konve, ale nakonec se počasí umoudřilo. I přes to, že se citelně ochladilo, se vše povedlo na jedničku. Promítal se film *Gamp: pes, který naučil lidi žít*. Věřím, že se vybraný film líbil a mnozí možná

uronili i slzičku. Celkem se na promítání sešlo 90 lidí, což je na poprvé skvělé. Myslím si, že by to stálo za zopakování.

Následovala sobota, a to hned po ránu od 7:30 již tradiční soutěží v ručním kosení trávy „bělčický sekáč“. V letošním roce se do soutěže přihlásilo celkem 12 sekáčů a jedna žena. Ještě za rosy jsme se pustili do soutěže. Za klasického zvuku sekající kosa se soutěžící střídali u jednotlivých políček, které si předem vylosovali. Vše bylo výborně připravené, takže soutěž probíhala svižně a za povzbuzování diváků, bylo poměrně rychle hotovo. Dle mého názoru se soutěž v kosení povedla skvěle a moc děkuji Věrci M., Jitce K. a Janě T. za perfektní organizaci. Děkuji našim porotcům za skvěle odvedenou práci při hodnocení účastníků, sponzorům ZD Bělčice a DramInvest za ceny a manželům Ladmanovým za hudební doprovod. Především moc děkuji všem účastníkům závodu. Bez nich by to nebylo realizovatelné. Tak chlapi a děvčata, připravte kosa na další ročník, bude to již popáté. Doufám, že se zde opět všichni sejdeme.

Další v programu byly jezdecké závody v Podruhlí. I zde bylo vše skvěle zorganizované a závody se jistě vyvedli dle představ nejen organizátorů, ale i závodních dvojic. Počasí nám přálo a bylo to pro všechny jistě krásně strávené sobotní odpoledne. Článek o průběhu jezdeckých závodů jistě poskytne Jezdecký spolek sám. Jezdeckému spolku děkuji za příkladnou organizaci těchto závodů a věřím, že v této tradici bude i nadále pokračovat.

Ve 13 hodin se v areálu pod lipami začali sjíždět okolní SDH. Lnáře, Předmíř, Závišín, Hornosín, Podruhlí a samozřejmě Bělčice dali dohromady 8 týmů kategorie muži a 1 tým kategorie ženy. Následně začala hasičská soutěž, která byla opět precizně připravená. Tentokrát jsme byli nuceni změnit umístění oblíbené disciplíny v hasičském útoku. Podařilo se vše připravit a jednotlivé soutěžní týmy předvedly skvělé výkony. Druhá disciplína – překážkový běh byl rovněž umístěn jinde, než jsme byli zvyklí, ale pod lipami byl krásný stín, takže nebyl důvod k nespokojenosti. A protože se chlapi a děvčata z SDH Bělčice výborně postarali občerstvení, musel být spokojen snad každý závodník či divák této soutěže. Rád bych tímto poděkoval všem, kteří se podíleli na organizaci v čele se starostou SDH Bělčice Vencou Ochočným. Myslím, že vše dopadlo na výbornou. Gratulujeme vítězným týmům z Předmíře, kteří tentokrát vyhráli v obou kategoriích. Lvice Předmíř – ženy. Lvičata Předmíř. Druzí skončili SDH Hornosín a třetí SDH Lnáře.

Protože se blížil večer a pouťová zábava měla co nevidět začít, doladilo se pár drobností a s přicházejícími návštěvníky se areál v Bělčicích začal rychle plnit. Hudební skupina Avengers byla připravená, ale ještě než začali odvádět svou práci, všichni jsme zhlédli vystoupení bělčických mažorettek. Děvčata se činila a předvedly perfektní vystoupení. Tímto

jim všem moc děkuji. Poté už vzali vše do svých rukou muzikanti. Hráli výborně a všichni jsme se bavili až do pozdních hodin. Hudební skupině Avengers rovněž tímto moc děkuji.

Protože se po zábavě musí také uklidit děkuji moc všem, kdo se podíleli na úklidu v neděli. Zaměstnancům Města Bělčice, hasičům a dalším, kteří se na úklidu podíleli.

Město Bělčice realizuje

Začali jsme realizovat rekonstrukci Sportovních kabin u fotbalového hřiště. Opravy jednotlivých místností to už po těch létech provozu opravdu zasluhovali. Vítězná firma výběrového řízení se pustila do oprav a věřím, že budou práce hotové včas, aby se na konci srpna, daly fotbalové kabiny používat. Prozatím vše nasvědčuje tomu, že se to povede.

Začala se rovněž opravovat cesty z Hostišovic na Černívsko. Tato „spojovačka“ byla v dezolátním stavu a opravu si rovněž zasloužila. I zde se vítězná firma výběrového řízení pustila do prací naplno a myslím, že bude brzo hotovo.

Přeji všem pohodový průběh letních prázdnin, příjemně strávené dovolené, už žádný covid a snad se situace začne uklidňovat i na, ne zas tak vzdálené, Ukrajině.

Pavel Vejšický, starosta

Místní lidová knihovna Bělčice

Knihovna Bělčice oznamuje svým čtenářům, že o letních prázdninách bude uzavřena 5. 8.–17. 8. z důvodu dovolené. V ostatní dny bude otevřena, v klasické výpůjční době:

Po a ST: 8:00–12:00 13:00–16:00 hod.

Pá: 8:00–12:00 hod.

Knihovna má pro čtenáře připraveno 75 nových titulů zakoupených na Veletru Svět knihy a u dodavatele knih. Věřím, že si každý vybere.

V měsíci červnu probíhá vždy v knihovně pasování prvňáčků na čtenáře. I letos tato akce proběhla s názvem: „Již jsem čtenář“. Děti z první třídy ZŠ Bělčice, přečetly úryvek z knihy, aby opravdu potvrdily, že se naučily číst a za odměnu ode mě dostaly průkazku do knihovny na rok zdarma, tři knihy, ze kterých si mohou číst o prázdninách, záložku do knihy a perníkovou medaili se svým jménem. Medaile moc hezky voněly a žádné dítko ji neodneslo domů ukázat, moc si pochutnaly.

Pro starší děti ze Základní školy Bělčice byla v knihovně představena dramatická výuka o učitelé národů – J. A. Komenským, kdy děti hravou formou a svým uvažování dospěly, jak se učilo dříve a nyní. Zapojily se všechny děti a bavilo je to.

Pro děti z Mateřské školy Bělčice byla připravena ukázka z pohádky „Tři prasátka“, kde se i malé děti zapojily do dramatické besedy. Tyto obě besedy byly v kompetenci paní Terezy Machkové ze Strakonické knihovny, která nás poutavě všechny vtáhla do děje.

Bělčický den babiček

Babičky z kávy z knihovny Bělčice, si naplánovaly svůj den a to: *Bělčický den babiček* s mottem: „Dědečkům vstup zakázán“. Vše se uskutečnilo ve čtvrtek 16. června v Bělčicích „Na vyhlídce“, kde si společně opekly špekáčky, popovídaly, zasmály se a strávily moc hezký večer. Byl bohužel kratší, než si plánovaly, protože začalo bouřit a vydatně přšet. Přes to

Ize konstatovat, že se „babičkovská“ akce vydařila. Sešlo se celkem 11 babiček a jeden indiánský dědeček – který se staral o oheň. Některá babička přiběhla pěšky s baťůžkem na zádech, nebo pojezdě na kole. Byly i stopačky, čekající na svoz směr – Vyhlička. „Ahoj holky“ se společně zdravily a začaly ze svých tašek vytažovat proviant. Sešlo se asi šest hořčic, třešně, domácí zelené papriky – neboť dbáme na vitamíny. Nechyběla bublanina, káva v termoskách, sklenička na víno a kelímek na pivo. Samozřejmě i to víno a pivo bylo. Každá babička dostala perníkovou medaili ve tvaru srdíčka, za to, jaké jsou akční a super babičky. Počasí se nedá ovlivnit, ale akce se dá opakovat a to je naplánováno na konec léta. Již se na ně moc těším.

Věra Mašková Vaňáčková, knihovnice

Mateřská škola Bělčice

Začátkem června jsme byli s naší mateřskou školou na exkurzi v Čepu Bělčice. Děti měly možnost zhlédnout záznam z cvičného zásahu hašení požáru, který velitel zásahu po celou dobu komentoval a zároveň odpovídal na otázky. Poté se nás ujal další z hasičů a provedl celým zázemím. Děti zde viděly velín (byly nadšené ze zkoušky sirén, z vysílačky a z kamerového systému), posilovnu, ložnici, kuchyňku, odpočinkovou místnost a šatnu (zde si vyzkoušely oblékání připravené výstroje). Následovala prohlídka garáží a hasičských aut. Všichni jsme se zájmem sledovali, co všechno patří do výbavy hasičských aut, a děti i paní učitelky si mohly vyzkoušet protizárový oblek a záchranářské lehátko. Po prohlídce aut si pro nás hasiči připravili překvapení – zásah při falešném požáru včetně vyhlášení poplachu. Při vyhlášení poplachu jsme všichni urychleně opustili budovu a vyběhli ven. Za chvíli vyrazila houkající auta, která jela hasit falešný požár. Hasiči předvedli vodní dělo a pak si každé dítě mohlo zkusit stříkat vodu z proudnice. Exkurzi jsme zakončili prohlídkou vnitřního vybavení auta a společnou fotkou před hasičským autem.

Z exkurze jsme byli nadšeni, spokojeni, plni dojmů a obohaceni novými poznatky, které zaujaly nejen předškoláky, ale také mladší děti. Profesionální a laskavý přístup hasičů byl důkazem precizní přípravy na naši návštěvu.

Chtěli bychom touto cestou velice poděkovat hasičům i všem přítomným zaměstnancům Čepu. Exkurzi vřele doporučujeme.

Zprávičky z bělčické školičky

Archimediáda

Ve středu 18. května proběhlo ve Strakonických okresní kolo Fyzikální olympiády – Archimediády pro 7. třídy. Naši sedmáci v této soutěži navázali na úspěchy svých starších spolužáků a jejich jména se objevila v čele výsledkové listiny. Eliška Krejčí si přivezla diplom za 1. místo, Valérie Viktorová obsadila 3. místo, Tereza Fiřtová a Alexandr Svyshch se díky shodnému počtu bodů podělili o 4. místo. Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy.

A. Svyshch, E. Krejčí, V. Viktorová a T. Fiřtová

Beseda o karate

Dne 15. 6. měli žáci Základní školy Bělčice možnost seznámit se s Markem Pohankou, mistrem ČR i Evropy v karate. Dětem nejdříve s nadhledem a velkým kantorským umem objasnil vše o karate a životním stylu, který k němu patří. Marek Pohanka je nejen mistr karate, ale i mistr slova. Jeho krásné vyprávění spojené se zajímavou interaktivní prezentací všichni doslova hltali. Na závěr děti tipovaly, kolik získal za svoji životní karatistickou éru medailí. Pokud nás paměť neklame, je to neuvěřitelných 373 medailí za 1. až 3. místo. Po dalších mnoha otázkách došlo i na praktický výcvik. Žáci se naučili správný pozdrav, trénovali nejpoužívanější chvaty v karate a nakonec si vyzkoušeli i kimona na kumite a katu. Nejúžasnější však byl celkový proces zamyšlení se nad sebou samým a nad tím, čeho člověk chce v životě dokázat. To se Marku Pohankovi opravdu povedlo. Velmi děkujeme a vážíme si toho, že si ve svém nabitém programu udělal čas i na naši malou školu.

Projektový den – ze života včel

Dne 1. 6. 2022 proběhl netradiční Den dětí s názvem „Ze života včel“. Do školy za námi přijela slečna Vendula Ježková, která nám velmi poutavě vyprávěla o včelách a velice ochotně odpovídala dětem na všechny jejich otázky. Také přivezla dětem ukázat řadu včelařského náčiní. Kdo chtěl, mohl si dokonce vyzkoušet včelařský oblek. Za to bychom slečně včelařce rádi poděkovali. Poté se žáci 1.–4. třídy přesunuli na hřiště, odkud postupně vycházeli plnit úkoly, které si připravili žáci 5. ročníku. Žáci mezi sebou soutěžili, řešili zadané úkoly ve skupinách a při řešení úkolů si vzájemně pomáhali a spolupracovali. Nakonec nově nabyté informace prověřil kvíz, který ukázal, že se toho děti o včelách hodně naučily. Byl to pro nás všechny neobyčejný školní den, ze kterého si každý odnesl spoustu zajímavých informací.

Závěr školního roku v 1. třídě

Protože nás celým školním rokem provázely včelky a skřítek Medovníček, nenechali jsme si ujít projektový den – Ze života včel. Užili jsme si besedu se včelařkou V. Ježkovou a také Medovníčkovu šipkovanou, při které děti plnily zábavné úkoly. Fáborky je zavedly až ke vzrostlému dubu se sladkou odměnou od včelíček. Překvapením pro malé školáky byla i návštěva jezdeckého spolku a projížďka na poníkovi.

V závěru školního roku prvňáci navštívili místní knihovnu, kde prokázali, že z nich

jsou již zdatní čtenáři a všichni si odnesli perníkovou medaili, tašku s knihou, dalšími dárečky a vlastní čtenářskou průkazku. Za vyhodnocení naší čtenářské soutěže a za všechny besedy organizované během školního roku moc děkujeme paní knihovnici V. Maškové Vaňáčkové.

Dne 22. 6. zavítali žáci 2. stupně do místní knihovny na velmi zajímavý program „J. A. Komenský – učitel národů“. Zážitkovou formou se zde seznámili s vývojem školství od doby Komenského až po současnost. Program se dětem velice líbil, děkujeme.

Rybáři Bělčice

Dne 4. června se uskutečnily již tradiční rybářské závody v Bělčicích na rybníku Polívka. Letos již pošestnácté. Účast byla jak v kategorii dospělých – 5 účastníků, tak i mezi dětmi – 16 účastníků.

Každý si brzy ráno vylosoval číslo se stanovištěm chytání a vydržel na něm až do svačiny. Po pauze na občerstvení se soutěžící přesunuli na své druhé stanoviště, a to jak děti, tak i dospělí. Každý popadl svou židličku, prut, návnady.

Konec závodů nám ohlásilo poledne. Poté proběhlo vyhlášení vítězů, rozdání medailí a cen.

V dětské kategorii se umístili:

1. místo – Josef Hudeček – nachytl 238 cm
2. místo – Davídek Kočí – nachytl 171 cm
3. místo – Vašík Kuba – nachytl 154 cm

V dospělé kategorii zvítězil: Tomáš Kočí – nachytl 243 cm a stal se celkovým vítězem

Největší úlovek byl kapr – 47 cm a chytil ho Tadeáš Tůma

Rybářských úlovků bylo mnoho. Z druhů byl chycen kapr, okoun, perlín, štika. Takto se alespoň rybáři mohli přesvědčit, že převážně kapři jsou v dobré kondici, bez nemocí, boláků a dobře přibývají.

Touto cestou Rybáři Bělčice děkují všem sponzorům a všem kdo pomáhali tyto závody uskutečnit.

PETRŮV ZDAR.

Červen v bělčické farnosti

V neděli 19. 6. 2022 se v bělčickém kostele konala slavnost Těla a Krve Páně, lidově Boží tělo. Tímto svátkem římskokatolická církev zdůrazňuje reálnou přítomnost Ježíše Krista jako Boha a člověka v eucharistii. Z kostela vyšlo procesí, v němž kněz nesl Nejsvětější Svátost Oltářní, před kterou šly družičky s košíčky s kvítím, které sypaly na cestu. Vydali jsme se k soše sv. Jana Nepomuckého, kde byla krátká pobožnost s požehnáním městu Bělčice a přifařeným obcím k bělčické farnosti.

Tato slavnost je připomínkou první pouti českého kněze Petra z Prahy do Říma v roce 1263, který pochyboval o reálné přítomnosti Ježíše Krista v eucharistii. Při této pouti se v italské Bolseně stal eucharistický zázrak, který jeho pochybnosti vyvrátil. V procesí byla Hostie nesena k papeži. Postupně vznikla tradice těchto procesí. Za první Československé republiky byla tradice procesí u nás velmi živá, pak byla postupně utlumena a obnovena byla po roce 1989.

Neděle 19. 6. 2022 byla zároveň radostnou událostí Prvního sv. přijímání. Po svátosti Křtu a Svátosti smíření, je tato třetí svátostí, která rozvíjí

Boží život v duši, duchovní rozměr člověka. Je navázání živého vztahu s Ježíšem. Prvokomunikantům přejeme radost i vytrvalost a budeme je provázet modlitbou.

Bělčický kostel je zasvěcen sv. Petru a sv. Pavlu, které si připomínáme 29. 6. 2022. Poutní mše sv. byla slavena v neděli po tomto svátku, tj. 3. 7. 2022. Květinová výzdoba byla bohatá, jen zpěv byl tentokrát bez varhanního doprovodu, ale zvládl jsme to.

Správce farnosti P. Petr Misař nese jméno sv. Petra a zároveň 29. 6. 2022 dovršil 30. výročí kněžské služby. Poděkování patří jemu za jeho obět a službu, všem farníkům, kteří se o kostel starají a v neposlední řadě i Městu Bělčice a ostatním dárcům, kteří farnost finančně podporují.

Za farní rodinu Marie Křivková

Dopravní automobil JSDH Bezdědovice

Jednotka sboru dobrovolných hasičů disponuje od května roku 2022 novým dopravním automobilem Renault Master od dodavatele Progres Servis Sibřina. Obec ho pořídila za podpory ministerstva vnitra a Jihočeského kraje.

Podvozek o celkové hmotnosti 4 500 kg je osazen naftovým agregátem o objemu 2 299 cm³ a výkonu 120 kW. Na pohon všech kol jej přenáší šestistupňová, manuálně řazená převodovka. Devítimístný automobil je dlouhý 6 875 mm, široký 2 470 mm a vysoký 2 930 mm. Kabina je vybavena první pevnou řadou sedadel a dalšími 6 sedadly s

variabilitou posunutí, otočení či vyjmutí. Vyjmutím třetí řady sedadel vzniká prostor, jenž je vybaven zádržným systémem pro evakuaci dvou osob na invalidním vozíku. Tepelný komfort v prostoru osádky zajišťuje nezávislé topení o výkonu 4 kW. Dále je vozidlo vybaveno vozidlovou radiostanicí Hytera doplněnou o dvě ruční radiostanice. Neprosklený nákladový prostor je od kabiny oddělen bezpečnostní přepážkou a je vybaven výsuvnými prvky pro uložení požárního vybavení. Vozidlo je doplněno o střešní pochozí nástavbu, na níž jsou umístěny dva úložné boxy. Osvětlení vnitřního prostoru, stejně tak osvětlení okolí automobilu a pochozí nástavby zajišťují LED světlomety.

Text: Josef Motyka ml., Fotografie: Jiří Bláha

Naši jubilanti

V červenci a srpnu oslavili či oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané

Machovcová Jaroslava	85 let
Váral Zdeněk	84 let
Jeníček Karel	64 let
Sloup Vlastimil	62 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Krátce o dění v Doubravici

Oprava fasády hasičské zbrojnice

Před oslavou výročí 120 let založení sboru dobrovolných hasičů proběhla kompletní oprava fasády hasičské zbrojnice. Více o této oslavě se dozvíte v příštím vydání Sobáčku (oslav proběhla v úterý 5. 7. 2022 – již po uzávěrce tohoto čísla).

Text: Marcel Bečvář, Fotografie: František Zuklín ml.

Krátce o dění v MŠ Doubravice

Zahradní slavnost MŠ Doubravice

V úterý 14. června počasí vykouzilo krásný slunečný den a v MŠ Doubravice se v odpoledních hodinách mohla konat tradiční *Zahradní slavnost*. Děti recitovaly, zpívaly, tančily a zahrály pohádku. Poté došlo

na pasování předškoláků na prvňáčky. Loučení s nejstaršími dětmi bylo velmi dojemné, bude se nám moc stýskat, ale jsme rádi, že naši budoucí prvňáčci zůstanou spolu a všichni budou navštěvovat ZŠ Zábोří. Na zahradu mateřské školy dorazila široká veřejnost, akce proběhla ve velmi přátelské atmosféře, srdečně děkujeme všem, kteří nás přišli podpořit a těšíme se na další setkání.

Text a fotografie: Jana Kopalová, ředitelka MŠ

Dětský den v Hajanech

V sobotu 4. června jsme s našimi nejmenšími oslavili *Den dětí*. Sraz byl v 16,00 hod. Nejlákevější atrakcí byl jistě dětský skákací hrad, ve kterém si děti vždy užijí spoustu legrace. Připraveno bylo občerstvení, opékaly se buřty, sešli se malí i velcí, atmosféra byla přátelská a akce jak jinak velmi zdařilá! Díky patří všem, kteří akci zorganizovali.

Hasičské závody

V sobotu dne 18. června se naši dobrovolní hasiči zúčastnili závodů ve Tchořovicích. Byla to akce slavnostní, jelikož tato obec slavila výročí založení sboru dobrovolných hasičů, kterou pro nepříznivé pandemické období musela několikrát odložit. Hajanští dorazili v plné sestavě. Zúčastnili se družstva dětí, žen, mužů a veteránů a všechna byla velmi úspěšná. Mladší a starší děti obsadily krásné třetí místo. Na stejném místě skončili ženy a veteráni. O něco hůře dopadli muži, ale deváté místo se taky počítá! Akce to byla vskutku povedená a úspěchy všech

se řádně oslavily. Týden na to se konaly hasičské závody v Kocelovicích. I tady si naši dobrovolníci vedli skvěle. Ženy skončily na báječném 2. místě, muži byli osmí!

Zdeňka Jestřábová, místostarostka obce Hajany

HAJANSKÁ POUŤ

30. 7.–31. 7. 2022

SOBOTA

MÍSTNÍ TURNAJ V MINIFOTBÁLKU

NEDĚLE

MŠE SVATÁ

HUDBA PANA KOUBKA ZA HOSPODOU

POUŤOVÉ ATRAKCE, STÁNKY, OBČERSTVENÍ

Pouť v Hlupíně

V sobotu 14. 5. odpoledne jsme oslavili památku našeho národního patrona Jana Nepomuckého mší svatou v místní kapli zasvěcené tomuto mučedníkovi. Mši sloužil pan farář Rudolf Hušek.

Po skončení mše na jeho promluvu navázal svou přednáškou pan exsenátor Josef Kalbáč. Seznámil nás s historickými okolnostmi

doby, ve které Jan Nepomucký žil. Ocenil především vzdělanost, statečnost a mlčenlivost tohoto světce. Na jeho přímluvu se děly zázraky brzy po jeho umučení. Ve Strakonících byla zachráněna dívka, která spadla do řeky, ocitla se pod ledem a po dvou hodinách byla nalezena a vytažena živá. Podle jejího svědectví viděla Jana Nepomuckého, patrona vody.

V kapli stojí socha Panny Marie, krásně zrestaurovaná manželi Hálovými z Lažánek. V květnu se zde scházíme na májové pobožnosti.

Milena Břicháčková, Hlupín

Uskutečněné akce

Letošní oslavu MDŽ jsme oslavili v hojném počtu. Svá vystoupení nám představily děti v podobě tance, zpěvu a recitace básní. Ženy dostaly jako pokaždé krásnou kytičku. Pohoštění bylo pro všechny dostatek a těm, kteří se nemohli dostavit, jsme kytičku s dobrotami dovezli domů. Všichni se společně bavili a povídali si do pozdních večerních hodin.

Další kulturní akcí, kterou jsme uskutečnili, byla pouťová zábava společně s poléváním máje. Naštěstí se ji letos po 2 letech podařilo uskutečnit. Všichni jsme se na ní těšili a mohu říci, že se opravdu vydařila. Sešlo se na ní mnoho lidí a tančili jsme až do ranních hodin.

V sobotu 21. května v naší obci proběhla malá hasičská soutěž, které se účastnilo 9 družstev z přilehlého okolí. První místo získalo družstvo z Předmíře s časem 19:07. Naši hasiči se umístili na krásném 2. místě s časem 24:60. Třetí místo získalo družstvo ze Závěšína „sever“ s časem 28:15. Soutěž se vydařila a počasí nám přálo. V letošním roce jsme neměli živou hudbu, ale v příštím roce určitě bude. Tentokrát se nám o hudební doprovod postaral Filip Ježek, za což mu děkujeme.

Dále se naši dobrovolní hasiči 25. června zúčastnili hasičské soutěže v Kocelovicích. Zde se nám moc nedařilo. Přesto jsme byli s výkony spokojeni. Kluci se snažili, ale ně vždy se vše daří.

Dne 2. července se náš sbor dobrovolných hasičů vydal na pouťovou hasičskou soutěž do Bělčic. zde se nám opět dařilo, a naše družstvo se umístilo na 2. místě z 8 družstev mužů.

Dále se zmíním o tom, že do řad našich dobrovolných hasičů přibyl další mladý člen. V tomto roce je to již druhý nový člen, který posílil náš sbor. Pevně věřím, že i další mladí lidé z naší obce se budou chtít stát členy sboru a podporovat ho v jeho činnosti, aby nezanikl.

Za poskytnuté fotografie děkuji panu Václavu Machovici.

Plánované akce

- 29. 7.–31. 7. Prázdninové stanování s dětmi za místním kulturním domem.
- 27. 8. Rozloučení s létem a prázdninami.

Na tyto akce zveme všechny rodiče i děti. Samozřejmě jsou zváni i dědečkové s babičkami a ostatní obyvatelé naší obce.

Naši oslavenci

V dubnu a květnu oslavili narozeniny:

Hrdina Josef	63 let
Fous Josef	63 let

V červenci a srpnu oslaví narozeniny:

Vrbský František	78 let
Pobuda Zdeněk	76 let
Červenková Růžena	70 let
Mašek Karel	82 let
Vonášek Vlastimil	76 let
Bendová Marie	73 let
Vonášková Marie	72 let

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví, životní pohody a spokojenosti do dalších let.

Sraz rodáků a přátel obce Chlum 11. 6. 2022

Po pěti letech se v Chlumu opět sešli chlumští rodáci a s nimi přátelé obce Chlum. Setkání bylo zahájeno v 11 hodin dopoledne mší v kapličky na návsi obce, zasvěcené sv. Janu Nepomuckému. Mši celeburoval p. Rudolf Hušek, který od 1. července roku 2017 nastoupil jako administrátor do farností Blatná, Černívsko, Kadov, Sedlice, Záboří. Po ukončení mše položili chlumští hasiči věnec k pomníku padlých chlumských mužů v 1. světové válce. Závěrem paní Kordulová přednesla několik vět z historie obce.

Ve 14 hodin pokračovala oslava na dětském hřišti u obecního úřadu, kde jsme zhlédli vystoupení baráčníků z obce Radomyšl, několik pěkných skladeb nám zahráli mladí dudáci ze ZUŠ Blatná a na závěr chlumské děti, sdružené v dětském hasičském oddílu, nám předvedly dětský hasičský útok.

Po šestnácté hodině jsme se přesunuli do sálu Kulturního domu, kde nás pozdravil starosta obce pan Radim Paulus. Prohlédli jsme si výstavu fotografií našich současníků ale i předků, kteří již nejsou mezi námi, mohli jsme také nahlédnout do několika historických dokumentů z 19. století. Chlumské děti pod vedením Pavly Fousové nás potěšily připraveným pásmem básniček a písní.

Příjemné a velmi dobré bylo i občerstvení, které obec přichystala. Večer se nesl v duchu volné zábavy, kterou doprovázela kapela Radka Šimsy.

Indiánské léto 25. 6. 2022

Chlumští indiáni, ale i indiáni ze sousedních oblastí se sešli v indiánské osadě v sobotu 25. 6. Děti i starších indiánů zde bylo hodně. Indiánská osada, která byla v letošním roce místními muži velice pěkně upravena, láká na tento dětský den děti i dospělé řadou atrakcí. Děti si mohou vyzkoušet střelbu oštěpem i lukem, vhodit podkovu do připraveného otvoru, vyrýžovat si nepravé zlatokamínky, projet se po rybníku kánoí a užít si další atrakce připravené dospělými. Za správně provedené úkoly děti obdržely i odměny. Zatímco děti soutěžily, rodiče a ostatní přítomní dospělí si pohovořili se sousedy u dobrého jídla a pití. Všeho zde bylo dostatek.

Radost chlumských hasičů veteránů

Na soutěži hasičů, která se konala ke 130. výročí založení SDH Tchořovice, získali naši hasičští veteráni první místo. Moc jim k tomuto úspěchu gratulujeme. V soutěži dalších družstev získali chlumští muži čtvrté místo, mladší žáci byli druzí a starší žáci čtvrtí.

Miluše Kordulová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Řečník má vyčerpat téma, nikoliv posluchače.“

Winston Churchill

Vážení a milí, buďme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě hezky...

Myslím, že k tomu není co dodat.

O čem víme, že se chystá?

Sobota 27. 7. – Koncert duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově, pokračování veřejné sbírky na opravu vzácných varhan. Sledujte naše webové stránky www.kadov.net, budeme Vás informovat.

Vladimíra Tomanová

V sobotu 28. května 2022 uspořádali všichni „vrbenští“ velmi povedený Dětský den na téma Večerníček. Děkujeme všem pořadatelům a sponzorům a všem, kteří pomohli s organizací, realizací i úklidem a přinášíme malou fotoreportáž.

Text: Vladimíra Tomanová, Fotografie: Miloš Holý

Nechybělo předtančení

Chůze na chůdách

Pořadatelský tým

V sobotu 18. června proběhlo tradiční Setkání důchodců v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Skvělé předtančení si pro naše seniory připravily děti ze Základní umělecké školy v Blatné pod vedením slečny Kateřiny Kočovské a k tanci i poslechu zahrála část hudební skupiny pana Koubka. V příjemném prostředí bývalé školy se naši spoluobčané lehce občerstvili, poseděli, popovídali i roztančili. Občerstvení zajistila Obec Kadov a SDH Kadov. Děkuji ZUŠ Blatná, rodičům vystupujících dětí, hudební skupině pana Koubka, členům SDH Kadov a všem, kteří se podíleli na organizaci této příjemné akce.

Text: Vladimíra Tomanová, Fotografie: Libor Fořt

Výlet s chutí

Jsme „babčí“, které se schází na kávu ve zrušeném obchůdku ve Lnářském Málkově. U kávy hodně probereme. Zdraví, recepty, politiku, vnoučata. Námětů je spousta. A tak se zrodil nápad podívat se do hospody k Hruškovým v Čečelovicích. Telefonicky jsme se objednaly a ve středu 8. 6. si udělaly gastronomický výlet do Čečelovic do hospůdky. Jelo nás 7, dvě auta. Byly jsme příjemně překvapeny. Uvítání od paní Tány bylo srdečné. Jídlo výborné, pivo studené, prostředí útulné, káva s pěnou a rakvička se šlehačkou. Všude kytičky, sedlo se pěkně ani se nám nechtělo domů. Ještě, než jsme se rozloučily s Hruškovými, pokochaly jsme se nádherným výhledem na Šumavu. Slíbily jsme si, že si takový výlet zopakujeme.

Vítání prázdnin ve Lnářském Málkově

V sobotu 25. 6. přivítaly děti ve Lnářském Málkově prázdniny. Občanské sdružení „Přátelé Lnářského Málkova“ připravilo hrátky se sedmi zastaveními pro děti z Málkova i přespolní. Jako první prošly chůzí s pálkou a míčkem, jízdu zručnosti na kole, vědomostní kvíz, slalom s „podivným kolečkem“, chůzi na chůdách, hod granátem, a nakonec střelbu ze vzduchovky.

Děti na každém stanovišti byly odměněny sladkostí dle vlastního výběru. A ani dospělí nepřišli zkrátka, letní posezení s občerstvením proběhlo večer na návsi. Počasí nám přálo. Tak všem hezké prázdniny.

Text a fotografie: Helena Vodičková

Pečení kachen v Poli

SDH Pole pořádalo 25. 6. pečení kachen. Kachny se nám osvědčily, a tak nemohly chybět. Vyzkoušeli jsme nyní kachny pečené v grilu a byly luxusní.

Co nás čeká

- 16. 7. Rybářské závody v Poli na návsi
- 27. 8. Rybářské závody v Poli. Kapacita omezena, registrace na telefonu 602 439 112

Běh Kocelovice-Hornosín-Kocelovice opět v září

V sobotu 17. září se uskuteční další ročník Běhu Kocelovice-Hornosín-Kocelovice, který uspořádá obecní úřad Kocelovice. Poběží se na tradiční trati dlouhé 6,7 km a budou vysápany kategorie podle věku. Start závodu je v 10 hodin od místní hospůdky, přihlášky začínají v 9 hodin tamtéž. Startovné zůstává stejně jako v minulých letech 50 Kč.

Lažáněčtí jubilanti

Miloslav Klecán – 60 let
Jan Stach – 60 let
Pavel Třeštík – 50 let

Obec Lažánky ještě jednou přeje vše nejlepší, a hlavně pevně zdraví do dalších let!

Dětský den

Tento rok se dětský den nesl především ve znamení vodních radovánek.

Poté, co si děti prošly stezku a našly skřítku, se mohly svézt po rybníce na kánoji a někteří do vody rovnou skočili. Když přišly zpátky na hřiště, čekala tam na ně plná hasičská kád' vody, a tak radovánky pokračovaly. A nechybělo ani tradiční přespávání ve stanu a společná snídaně.

SDH Lažánky

4. 6. se sbor dobrovolných hasičů Lažánky zúčastnil hasičského cvičení v Čechelovicích. Oba naše týmy si za výkon zaslouží palec nahoru. Muži se umístili na 5. místě a děti vybojovaly krásné 3. místo.

Výlet turistů z Lažánek

Jsou místa, která by měl každý Čech jednou za život navštívit. Turisté z Lažánek už zdolali horu Říp, proto se tentokrát vydali podívat na prameny Vltavy, tedy alespoň na veřejně přístupnou studánku. Výchozím bodem pro nás byla Kvilda, kde jsme se nejprve posilili svačinou v místní pekárně a zároveň pivovaru, každý si vybral podle svého gusta něco dobrého ke kávě nebo desateráka v půllitru. Poté už jsme se vydali na cestu. Většina výpravy si zvolila dlouhý okruh kolem pramenů až k hraničnímu přechodu Bučina a poté zpět na Kvildu. Počasí nám celkem přálo, a tak se výlet opět vydařil. Doufejme, že se v takové skvělé sestavě zase brzy sejdem při další túře.

Srdečně zveme na již tradiční

Soutěž v pečení prasat

která se bude konat 6. 8.
tentokrát v Lažánkách

13:00 Zahájení a představení 5 týmů

13:30 První ochutnávka

18:00 Kapela Avengers

19:00 Vyhlášení vítězného týmu

Doprovodný program pro děti, maxi skluzavka, malování na obličej

Občerstvení zajištěno po celou dobu akce

Kolštěk Křepín 2022 – květen

Cykloturistické setkání Kolštěk Křepín v roce 2020 měl být výjezdní. Měli jsme poznávat krásy hlavního města Slovenské republiky – Bratislavy. Bohužel z důvodů proticovidových opatření a různých restrikcí byl cyklovýlet přeložen na další rok 2021 a ročník 2020 tedy proběhl individuální formou. Naši slovenští přátelé podnikli cyklovýlet kolem Šarišského hradu nedaleko Prešova, a naše část příznivců cykloturistiky se vydala do brdských lesů a do oblasti rybníků na Blatensku. Kolštěk v roce 2021 byl kvůli přetrvávajícím protiepidemickým opatřením úplně zrušen a pobyt na Slovensku opět přeložen.

Počátkem letošního roku jsme proto vyčkávali, jak se situace bude vyvíjet. Naštěstí vše dopadlo dobře a ve dnech 19. 5.–22. 5. 2022 se uskutečnil již 14. ročník cykloturistického setkání pod názvem Kolštěk Křepín. V krásném počtu 32 účastníků jsme se sešli u Hotelu Plus v Bratislavě, kde bylo zajištěno ubytování.

Páteční trasa byla dlouhá cca 53 km. Projeli jsme městem k Bratislavskému hradu, následně jsme vystoupali k památníku na Slavině, odkud je krásný výhled na hrad, poté jsme sjeli k řece Dunaji. Podél toku jsme se vydali na zříceninu Devinského hradu, který leží na soutoku řek Moravy a Dunaje. Z Devinského hradu je krásný výhled na Bratislavu, ale i na Rakousko. Zpáteční cesta vedla podél řeky Dunaje a městem zpět k Hotelu Plus.

Společné foto účastníků před Hotelem Plus v Bratislavě

Odpočinek u vodního díla Gabčíkovo

Devínský hrad

Soutok Dunaje a Moravy pod Devínským hradem

V pozadí Most Slovenského národního povstání s vyhlídkovou věží UFO

Sobotní trasa čítala cca 80 km. Částečně jsme objeli vodní dílo Gabčíkovo. Jedná se o přehradu na Dunaji v Bratislavě a jihovýchodně od ní v Trnavském kraji, na jižním Slovensku těsně na hranici s Maďarskem. Přehradní nádrž má rozlohu 46 km² a je možné se přes ní přepravit

kompou (přívozem) na několika místech. My jsme využili přepravu z přístavu Kyselica do přístavu Vojka.

Část účastníků, kteří vyznávají pěší turistiku, se v pátek vydala poznávat pamětihodnosti Bratislavy. Na Mostě Slovenského národního povstání navštívili restauraci ve vyhlídkové věži UFO, prohlédli si areál Bratislavského hradu, a nakonec se linkou MHD vydali na prohlídku zříceniny Devínského hradu.

V sobotu se turisté vypravili na rozhlednu „Americká lúka“, jež se nachází v nadmořské výšce 380 metrů a nabízí jeden z nejkrásnějších pohledů na Bratislavu a vodní dílo Gabčíkovo na Dunaji.

Počasí nám přálo – oba dny byly krásně a slunečno.

Za Kolštrek Křepín Marie Tesařová

MŠ Lnáře

V naší mateřské škole oslavujeme svátky a narozeniny dětí. Tady slaví svátek Monička.

Ve školce se máme rádi, jsme tu všichni kamarádi – naši předškoláci.

Rádi pozorujeme v trávě motýly.

Oslava Mezinárodního dne dětí – opékání buřtů na fotbalovém hřišti.

Tablo předškoláků, kteří nastoupí po prázdninách do základní školy.

Některé děti pojedou o prázdninách k moři, kde mohou vidět i kraby.

Rozloučení s MŠ Lnáře - zámek Lnáře - 30. 6. 2022

Slavnostní rozloučení s našimi předškoláky na Zámku Lnáře (foto Milan Demela).

Od jara do léta v Základní škole Lnáře

S přicházejícím létem v naší škole proběhlo mnoho zajímavých školních akcí, které byly pro žáky přínosem a oživily školní výuku.

S velkým potěšením jsme díky organizaci MAS Blatensko ve škole přivítali Ing. Kurze, který starší žactvo zasvětil do tajů rybníkářství na Blatensku. Díky poutavé prezentaci jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o místních rybnících nejen z pohledu znalce z oboru, ale i z pohledu úspěšného fotografa. Mladší školáky zase zaujalo autorské čtení paní Adély Fialové, která dětem zajímavou formou přiblížila svoji prvotinu – veršovanou knihu *Co čmelácci nevěděli*.

Exkurze do Prahy

Středa 25. května se nesla ve znamení mnoha nových zážitků. Vydali jsme se společně na výlet vlakem do hlavního města Prahy. Cestu jsme zahájili ve Lnářích před školou, odkud jsme mikrobusem dojeli na vlakové nádraží do Březnice. Dále naše cesta pokračovala rychlíkem až do Prahy. Některé děti se poprvé v životě sevezly vlakem, a proto už samotná cesta byla pro většinu z nich obrovským zážitkem. V Praze jsme si také vyzkoušeli cestování metrem, kterým jsme dojeli až na stanici Můstek, odkud jsme pokračovali dál pěšky. První zastávkou bylo fotografování u sochy sv. Václava v horní části Václavského náměstí, odkud jsme dobře viděli nově zrekonstruovanou budovu Národního muzea. Odtud dále naše kroky směřovaly na Staroměstské náměstí, kde jsme se těšili na zhlédnutí orloje. Nově zrestaurovaný orloj se nám velmi líbil, a dokonce jsme uplatnili i znalosti z vlastivědy, což potěšilo zejména paní ředitelku, která se s námi o orloji učila. Po krátké svačině naše cesta vedla úzkými pražskými uličkami až na Karlův most. Cestou jsme hledali a obdivovali krásná domovní znamení, která jsou zde k vidění a o kterých jsme četli ve školní čítance. Na Karlově mostě nás trochu překvapila dešťová přeháňka, ale nezabránila nám v tom, abychom se mohli pokochat krásným výhledem na Pražský hrad, Národní divadlo, Petřín a řeku Vltavu. Dokonce jsme v blízkosti mostu objevili i sochu Bruncvíka, o kterém jsme ve škole četli pověst. Naší další zastávkou bylo Muzeum Karla Zemana na Malé Straně. Zde jsme měli objednaný program, který se týkal filmařského umění Karla Zemana. Protože jsme před výletem měli ve škole možnost zhlédnout film *Vynález zkázy*, tak jsme měli povědomí o tom, co nás v muzeu čeká. A stálo to za to. 😊 Ve skupinách jsme řešili úkoly, které se týkaly filmů Karla Zemana, a po jejich vyřešení jsme dokonce dokázali otevřít truhlu s pokladem, kde na nás čekala malá pozornost. V muzeu jsme se procházeli mezi kulisami a mohli jsme se fotit a natáčet přímo v akci. Vyzkoušeli jsme si některé filmové triky, zahráli jsme si na režiséry a herce, vyzkoušeli jsme si rovněž ovládání strojovny ponorky a vznesli jsme se na létajícím stroji. V muzejním obchůdku jsme si ještě měli možnost nakoupit drobné suvenýry na památku a pak už jsme vyrazili na tramvaj, která nás odvezla zpět na Smíchovské nádraží. Před odjezdem rychlíku zpět domů jsme ještě měli chvíli čas, a tak jsme výlet zakončili vynikající zmrzlinou v blízké cukrárně. Z výletu jsme si odvezli mnoho krásných zážitků a máme na co vzpomínat. Tak zase někdy na viděnou, Praho!

Den dětí

První červnový den je tradičním svátkem všech dětí. Je to den, který připomíná, že děti znamenají naši budoucnost, a je tedy důležité pečovat o jejich spokojenost, zvědavost a nadšení pro nové věci a zážitky. Dětskou radost jsme se snažili podpořit i v naší škole, kdy jsme pro malé ratolesti uspořádali *Dětský den*. Akce plné zábavy se zúčastnily děti s očekáváním, že si zasoutěží, dobře se pobaví a v neposlední řadě získají drobnou odměnu, která čekala opravdu na každého, kdo se alespoň trochu snažil. Pro děti jsou každoročně připravovány různé společenské a sportovní akce, které rozvíjejí nejen chuť sportovat, ale i radost být spolu. Soutěže probíhaly na místním fotbalovém hřišti. Ať už se jednalo o skákání v pytli, hod na cíl, přetahovanou, shazování plechovek nebo pomyslné chytání rybiček, každý z malých účastníků si tady přišel na své. Každý si mohl v jedné konkrétní disciplíně říkat „mistr.“ Za výhru děti získávaly žetony, které pak mohly směňovat v obchodu, který byl připraven ve školní družině. Počasí celé akci přálo a všichni se už těšíme na příští rok. Děkujeme všem pedagogům včetně paní asistentek za skvělou organizaci zábavného soutěžení.

Divadelní představení

V polovině června jsme navštívili Divadlo A. Dvořáka v Příbrami a společně se těšili na pohádku o Šípkové Růžence. Díky kvalitním hereckým výkonům jsme mohli společně s princem prožívat napínavé okamžiky spojené s vysvozením zakleté Růženky. Fandili jsme princovi v boji s drakem a drželi jsme palce, aby zvítězil nad zlou sudičkou. Děti byly rády, že všechno dobře dopadlo. Divadelní představení bylo příjemným zpestřením červnových dnů.

Svátek slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou prvňáčci zahájili svůj *Svátek Slabikáře*. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček a písniček. V dramatickém ztvárnění příběhu *Jak šli bratři pro kládu* bychom objevili určitě nejen herecký talent. O tom, že se z prvňáčků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Příběh *O zrození světa a člověka aneb Jak se rodí svět přečetli* všem přítomným na jedničku. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě neklamali. Na závěr celého vystoupení nechyběl taneček s rodiči a pak na malé čtenáře čekala náležitá odměna v podobě pamětních medailí a drobných dárečků.

Letní olympiáda

V pondělí 20. června se všichni žáci zúčastnili letní olympiády na fotbalovém hřišti, během které předvedli své sportovní dovednosti. Přesto, že nás dopolednem provázel lehký deštík, podávali všichni výborné výkony. Soutěžící byli rozděleni podle tříd do tří skupin a soutěžilo se v kategoriích: běh na 50 m, běh na 400 m, hod kriketovým míčkem a skok z místa. Mimo soutěž si pak děti vyzkoušely i štafetu.

Všichni soutěžící nás opravdu velmi potěšili, protože se snažili o co nejlepší výsledek. Po návratu do školy proběhlo v tělocvičně vyhodnocení každé disciplíny včetně předání diplomů a medailí.

Školní výlet na Šumavu

Na středu 22. června jsme se velice těšili. Naplánovali jsme školní výlet do Kašperských Hor. První zastávka byla v Centru ekologické výchovy, kde nám paní lektorka pomáhala určovat stromy podle listů. Hravou formou jsme se dozvěděli i mnoho zajímavostí z říše zvířat. Mohli jsme si vyzkoušet dokonce chůzi vlka. Nejvíce děti zaujalo lovení a pozorování hmyzu. Po vydatné svačince jsme se už mohli vydat „dobyt“ hrad Kašperk. Kopec, na kterém se hrad nachází, se bez problémů podařilo zdolat všem a nikdo nelitoval námahy. Při kochání se okolní krajinou nám posloužil dalekohled a mapa, kterou si jeden prvňáček zakoupil. Prohlídka hradu nás všechny nadchla i přesto, že někteří z nás museli při výstupu na věž přemáhat strach z výšek. Abychom za naším výletem udělali tu správnou tečku, koupili jsme si ještě na náměstí v Kašperských Horách zmrzlinu, a pak jsme se plni dojmů vrátili domů vyprávět zážitky rodičům.

Školní akademie

A je to tady zas – školní akademie ve Lnářích! Po dvouleté odmlce se o slovo znovu přihlásili naši malí školáci, kteří konečně mohli svým rodičům, prarodičům, tetám, strýčkům, kamarádům a nejen jim ukázat, co všechno zvládnou a co nového se během školního roku naučili. V programu nechyběla hudební vystoupení pod taktovkou paní učitelky Barbory Hájkové, pohádka *Jak šli bratři pro kládu*, kterou společně s dětmi z 1. ročníku nacvičila paní ředitelka Jitka Venclová, taneční vystoupení pod vedením paní vychovatelky Jaroslavy Boušové, nechyběla ani hra na flétnu mladších a starších žáků, kterou s dětmi nazkoušela paní asistentka Renáta Turková. Paní učitelka Tereza Skuhřavá se svými žáčky z 2. a 3. ročníku nám zase ukázala, jak je důležité se každé ráno správně rozcvíčit a žáci 3., 4. a 5. ročníku nám předvedli perfektní znalost anglické abecedy a barev při zpěvu anglických písní. Krásné dekorace k vystoupením pomáhala vytvářet paní asistentka Miloslava Juklová. Poslední píseň patřila nejen blízcím se prázdninám, ale i čtyřem našim páťákům, kteří se s naší malou školčičkou v tomto školním roce rozloučí. Závěrečné slovo pak pronesla paní ředitelka, která děti pochválila za jejich krásná vystoupení a popřála všem hezké prázdniny.

Přírodovědná vycházka do Zahorčic

Pro mladší žáky jsme na pondělí 27. června naplánovali vycházku okolím Lnář spojenou s návštěvou rodinné farmy manželů Honzových v Zahorčicích. Cestou jsme se zastavili u Barochova mlýna, kde jsme se od majitelky paní Otrísalové dozvěděli něco o historii tohoto mlýna a od Ing. Honze staršího zajímavosti z okolní přírody. V Zahorčicích na návsi jsme si prohlédli kapličku a u Honzů jejich hospodářství. Děti viděly králíky, kočky a ovce, které si mohly dokonce pohladit a dát jim i něco dobrého na zub.

A kdo chtěl, odnesl si jako suvenýr chomáček ovčí vlny. Po krátkém odpočinku a svačince jsme se vydali na zpáteční cestu, při které jsme stihli pozorovat živočichy a rostliny na letních loukách a polích. Děkujeme tímto rodině Honzů za jejich pozvání a příjemně strávené dopoledne.

Cyklovýlet

Protože sezení ve škole už bylo dost a pěšky se člověk nedostane tak daleko, padla volba tentokrát na kola. V den, kdy mladší žáci putovali směrem do Zahorčic, starší žáci se dostavili se svými dopravními prostředky před školu a nedočkavě očekávali pokyn pedagogů k odjezdu. A už je to tu! První vyrazí paní asistentka, za ní třetí Daniel, čtvrtí a pátí paní ředitelka a celý peloton cyklistů uzavírá nepostradatelná technická podpora jménem Fanda (mimořádně se velmi vštěstranně osvědčil). Nabrali jsme směr letiště a první zastávka byla u Starého rybníka, kde se jsme se kromě malého občerstvení poučili u tabule „ekosystém rybník“. Dále jsme pokračovali kolem rybníků Smyslov, Velký Pálenec, až k rybníku Hadí. Neodolali jsme a s nadšením se vrhli do osvěžující vody. Cestou domů jsme míjeli rybníky Vitanovy, Radov, Vitanovské Jezírko. Do školy jsme se vrátili sice utahaní, ale nadšení a plni nových zážitků.

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku

Třicátý červen byl pro naše páťáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“.

Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku ve velkém sále Inářského zámku velmi hezky se slavnostním přípitkem připravili místostarosta obce Mgr. Červenka a zaměstnankyně z Obecního úřadu Lnáře. Po našich páťácích se nám bude určitě stýskat,

ale doufáme, že si najdou čas nás navštívit a podělit se o zážitky z nových škol.

V příštím školním roce se již těšíme na osm budoucích prvňáčků, se kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti zástupců Obce Lnáře a vedoucí učitelky mateřské školy ve čtvrtek 1. září 2022 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Kolektiv pedagogů ZŠ Lnáře

Obec Lnáře
a římskokatolická
farnost Blatná
zvou srdečně na

**SLAVNOSTNÍ POŽEHNÁNÍ
OBNOVENÉ KAPLIČKY
SV. JANA NEPOMUCKÉHO
U „PŘÍSTAVU“**

v sobotu

13. 8. 2022

od 14:00

K místu určení vyjde ve 13:40 procesí z nádvoří Zámku Lnáře.

Požehnání vykoná P. JCLic. Mgr. Rudolf Maria Hušek, duchovní správce farnosti Blatná.
Jako čestný host se zúčastní Ing. Josef Kalbáč, emeritní senátor Parlamentu České republiky.
Po slavnostním aktu bude následovat sousedské posezení s hudbou na „Přístavu“.

Oslavenci

V měsíci září oslaví své životní jubileum pan Josef Mlíčko – 75 let.

Zastupitelé přejí vše nejlepší, pevně zdraví a pohodu.

Staro-nová zachráněná lavička u nádraží, zpevnění cesty k cihelně

Obec Mačkov se poprvé zúčastnila soutěže Vesnice roku

Následně jsme byli seznámeni s krásným umístěním v soutěži Vesnice roku, a to na stříbrném místě. Oficiální vyhlášení soutěže Vesnice roku 2021 bude v Albrechticích (vyhrávající vesnice) a zároveň bude probíhat předání ceny za druhé místo v soutěži.

Mám z toho jako starostka obce ohromnou radost. Děkuji celému týmu, který mám okolo sebe a který je a byl úžasný po celou dobu volebního období. Děkuji za podporu, názory a podněty, které mně poskytovali. Samotná příprava na příjezd komise byla velmi náročná, moc děkuji Lubošovi Švejdrovi za jeho čas, který nám věnovat při natáčení upoutávky. Poslední volební období u nás bylo stavebně velmi náročné. Zároveň jsme měli komisi co ukázat. Třeba, někdy v budoucnu, dosáhneme i mety nejvyšší. 😊

Starostům, kteří se rozhodli již nekandidovat přeji poklidnou další etapu života. Občanům, kteří chtějí pracovat pro svoje obce a kandidují, přeji hodně elánu, sil a pevné nervy.

Co bylo

Mačkov pořádal dva výlety.

První ke dni děti do ZOO Hluboká a relaxačního centra. Tam nás jelo 40. Výlet byl zdařilý, počasí krásné a děti velmi spokojené.

Druhý výlet byl ke dni otců do pivovaru Gambrinus. Do pivovaru jelo 30 účastníků. Učili jsme se točit pivo, prohlédli si technologii vaření,

ochutnali, co se do každého vešlo, není divu – bylo veliké horko. Poté jsme zašli na výbornou večeři a jeli domů.

Co bude

O prázdninách bude 14. 8. na návsi obce divadlo – Upokojenkyně

O týden později 19. 8. předání II. ceny v Albrechticích v soutěži Vesnice roku

V sobotu 20. 8. by se měl uskutečnit míčový víceboj na hřišti.

Na konci prázdnin – prázdninové loučení s létem s promítáním na hřišti, stezkou odvahy a spaním na sále

Pozvánka na 2. ročník Mačkovského sedmiboje,
který se uskuteční dne 20. 8. 2022

na hřišti Rakety Mačkov.

Zahájení ve 13.00 hod.

Prezentace od 12.00 hod.

Počet družstev omezen.

Závazné přihlášky nejpozději do 14. 8. 2022 a bližší
informace u pana Jindřicha Bláhy na tel. 777 045 150
nebo blahajindrich@seznam.cz.

Obec Mačkov hledá nového provozního do HOSPŮDKY MAČKOV

V případě zájmu je možnost zavolat na telefonní číslo + 420 724 848 204.

Obec Mačkov

Mačkov 75, 388 01 Blatná

tel.č. : 724 848 204

IČO : 00667684

Oznamuje ve smyslu § 39 odst. 1.) zákona č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Záměr

**Na pronájem nebytových prostor
v budově OÚ Mačkov 75.**

**Prostory jsou určeny k provozování hostinské činnosti od
1.8.2022 (dle domluvy).**

za symbolické nájemné 500,--včetně všech energií a vody

Poučení:

Občané a zájemci mají právo se k tomuto záměru vyjádřit a předložit své
nabídky, připomínky a to písemně k rukám starostky obce Mačkov, nebo vložit
do poštovní schránky obecního úřadu, popř. poslat datovou poštou nejpozději do
31.07. 2022.

Zveřejněno od 7.07.2022

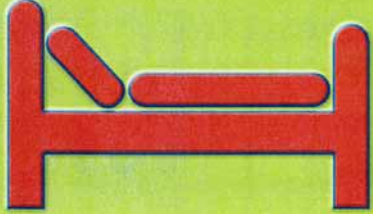
do 31.07.2022

Hana Míková
starostka obce

OBEC MAČKOV
Mačkov 75
388 01 Blatná

DIVADELNÍ SOUBOR ČELAKOVSKÝ
uvádí

KAZIMÍR LUPINEC
UPOKOJENKYNĚ

Brilantní komedie, jež nenásilným humorem a s patřičnou lehkostí připomíná méně veselý úsek lidského života.

HRAJÍ:
Jan Hejlik, Kristína Kubičková, Helena Zimmerová, Jakub Jilek,
Drahomíra Tylová, Marie Hájková, Jan Pruner, Tomáš Marada, Jan Tříška.
Text sleduje: Milada Hlučná REŽIE: Eduard Krček

KDY: NEDELE 14. 8. 22
V KOLIK: V 18.2
KDE: NÁVES OBCE MAČLOV

Srdečně zveme všechny děti i dospělé na prázdninové loučení

Letní kino na hřišti
a opékání buřtů, lamp. průvod, stezka odvahy
dne 27. 8. (sobota)

začátek – opékání v 18,00 h., hry na hřišti, stezka odvahy ve 20,00 h.
promítání ve 20,30 h, spaní na sále

Oslavenci

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

- Magdalena Klingorová (80)
- Miroslav Bouše (78)
- Růžena Boušová (77)
- Marie Komancová (74)
- Václav Matoušek (65)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Souhlas GDPR:

Pokud se někdo nenajde v gratulantech a přál by si touto cestou ke svému výročí popřát, může si na obci vyžádat formulář se souhlasem se zpracováním osobních údajů a my ho budeme moct zařadit jak do gratulací do tohoto dvouměsíčníku, tak do gratulací s písničkou, zadávaných do rozhlasu.

Dětské odpoledne

Dětem začaly prázdniny, a jelikož jsme nestihli oslavit Dětský den, tak jsme naplánovali odpoledne plné úkolů a soutěží na začátek prázdnin. I přes nepřízeň počasí nás potěšila velká účast hlavně domácích dětí. To poslední roky nebylo zvykem a vždy nás to mrzelo. Moc děkujeme. Děti dostaly za splněné úkoly odměny ve formě balíčků, dobrot, mladí hasiči předvedli na sousední louce útok družstva a nebyť deště, mohla zábava pokračovat do večerních hodin. Všem, kdo se na přípravách akce podíleli, patří velký dík za jejich čas a za nápady. Budeme dobrý tým. 😊
Na konec prázdnin chystáme pro děti opět další akci, sledujte FB a stránky obce.

Sbor dobrovolných hasičů Předmít

Pořádá a srdečně vás zve na

Hasičskou soutěž

V požárním útoku

13. 8. 2022 od 13:00

Občerstvení zajištěno

Malíř Valentin Horba vydal ke svým 70 kalendář své rodné Radomyšle

Valentin Horba maluje od svých 6 let a od té doby prošel jeho styl velkým vývojem. Na své umělecké cestě byl jednak ovlivněn některými významnými malíři jako Jan Zrzavý, nebo jihočechy Jiřím Rejžkem a Cyrilem Chramostou, ale také různými styly včetně kubismu, jehož ztělesněním byl pro něho zejména sám velký Picasso. V jeho tvorbě se také odrážely a odráží jeho nálady. Nevyhnuło se mu ani období tmavých obrazů, ale naštěstí jich nebylo mnoho. Když bych měl charakterizovat současného Valentina Horbu, řekl bych především, že je to velmi pracovitý a možná i proto šťastný člověk, který chce svými obrazy rozdávat lidem radost. Našel svůj nezaměnitelný malířský styl, když jeho nejčastějšími motivy jsou jihočeské chalupy a krajina. Barevnost jeho obrazů, ve které často dominuje žlutá barva charakterizující podle jeho vlastních slov slunce a sním spojené teplo a pozitivní náboj, prokazatelně zlepšuje lidem náladu. V jeho obrazech se snoubí naivita s moudrostí a odráží životní zkušenosti. Kdo se na jeho obrazy pozorně zadívá, najde tam vždy malíčkovitost, která tam zdánlivě nepatří, přitom tam má vždy své místo a význam. I proto je dnes vyhledávaným malířem, jeho obrazy

jsou v mnoha soukromých sbírkách, muzeích a galeriích v Čechách, ale třeba i ve Finsku, USA, Itálii, Norsku, Holandsku, nebo Rusku. Vlastní je i mnoho významných osobností včetně prezidenta Václava Klause. V říjnu letošního roku oslaví Valentin 70. narozeniny. Výstava k tomuto jubileu se uskuteční 8. září v muzeu ve Strakonících. Městys vydal při této příležitosti kalendář, kde jsou krásné obrazy, které Vás provedou malebnými zákoutími Radomyšle. Právě Radomyšl, kde se Valentin narodil a kterou miluje je asi nejčastějším námětem jeho obrazů. Přeji všem příjemné chvíle při prohlížení kalendáře, Valentinovi moc děkuji za 20 let krásné spolupráce, která mě hodně dala a hodně přinesla i našemu krásnému městy a samozřejmě mu přeji, aby mu co nejdéle vydržel jeho tvůrčí elán, a také pevné zdraví!!!

Ing. Luboš Peterka, starosta městyse Radomyšl

Jihočeská pouť v Radomyšli se vydařila

Přijela pouť

Jako každý rok se o pouti najde zábava pro všechny. Malí, velcí, sportovci i důchodci. Pro nás starší v restauraci Na Křenovce hrál na klávesy pan Honza Kašpárek. Příjemně strávené odpoledne si užilo asi čtyřicet lidiček místních i přespolních. Počasí nám

přálo, pivo jako křen, obsluha perfektní, nálada veselá. Kdo přišel se bavil a kdo ne, tak jeho směla. Za ČSŽ B. M.

To byl nával

Prvního června se otevřelo muzeum v Radomyšli. Do konce června nás navštívilo už 109 zájemců. K původní expozici o vykopávkách, historii Radomyšle a vystavené Vampýrky, přibyla v patře velmi zajímavá výstava. Zdejší baráčníci a divadelní soubor společně vyplnily prostory kroji, tradicemi, lidovými zvyky a DS kulisami, kostýmy fotografiemi připomínajícím všechny jejich hry. V pozadí počítač přehrával jejich vystoupení. Dost zájemců zasedlo a poslouchalo. Výstavy potvrzují do konce září, tak se přijďte podívat, stojí to za to. Jihočeskou pouť a propagaci muzea podpořil Jihočeský kraj.

Blanka Matoušková

Parta HIC

Nejen na sokolovně, ale i v DPS jsou prováděny změny k lepšímu. Letos na jaře došlo k výměně plošiny a v červnu proběhla rekonstrukce euro oken v celé budově. Obě firmy byly velmi solidní a vstřícní vůči obyvatelům. Je to k nevíře ale budova už tu stojí 20 let, a tak občas vylepšit potřebuje. No a obyvatelé se zase snaží, aby nám to tu pěkně kvetlo a bylo tu uklizeno.

Za DPS pečovatelka Blanka Matoušková

Boom, který prožívá místní tělovýchovná jednota stále nekončí

Klubu se podařilo získat pozici nejúspěšnějšího klubu jihočeského kraje a tu stále pevně drží. První družstvo mužů dokázalo získat 1. pozici v dlouhodobé části 2. ligy, v utkání play off bohužel vypadlo po boji se silným celkem Přeřova. Dorostenci také vyhráli západní část BDL a utkání play off je čekají až po prázdninách, kdy narazí na soupeře z Holic. Neméně úspěšní jsou i žáci, kteří průběžně vedou krajský přebor. Další zástupci v okresních soutěžích se pohybují v popředí svých soutěží. Nesmíme zapomenout ani na soutěže volejbalistek, kdy naše týmy bojují o vítězství v KP II i v okresním přeboru. Aby byla zachována kontinuita, o to se snaží trenéři mládeže, když v oddíle fungují nejen nohejbalový dorostenci a žáci, ale i početná příprava. Stejně na tom je i oddíl volejbalových žákyň, které se postupně zapojují do soutěží dospělých, zejména v okrese.

Poslední víkend v červnu oddíl uspořádal tradiční pouťový turnaj trojic. Po vydatném dešti, který Radomyšl zasáhl v noci z pátku na sobotu to vypadalo, že se turnaj neuskuteční, ale díky ohromné snaze pořadatelů se vše nakonec povedlo, i když s časovým posunem a začátkem po sobotní obědě. V půl osmé večer se pak z vítězství mohli radovat domácí Zabijáci ve složení M. a L. Votava a M. Nepodal. Stříbrná pozice patřila Bolavým kyčlím (Mošovský, Masák, Česánek) a bronz si nakonec odvezl Kraselov (Hokr, Smrčka, Mašek). Díky sponzorům si cenu odneslo všech 15 startujících týmů.

O prázdninách bude muset oddíl fungovat ve stížených podmínkách, protože proběhne kompletní rekonstrukce povrchů v areálu TJ. Oddílu se podařilo získat investiční dotaci od NSA ve výši 2,1 milionu korun, zbylý zhruba milion má oddíl našetřený z minulých let. A na co se můžeme těšit? Kompletní nový povrch na všech třech hřištích, včetně podkladu, nové

ploty mezi kurty, nový odvodňovací a závlahový systém. Věříme, že se vše podaří v plánovaných termínech a že nový areál budeme moci slavnostně otevřít v sobotu 10. září.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se podílejí na chodu a činnosti klubu a všem sponzorům, bez kterých by oddíl nemohl v současném měřítku fungovat. Díky.

Milan Koubovský, předseda TJ

Volejbalová smeč Radomyšl 11. 6. 2022

Na koupališti v Radomyšli se uskutečnil tradiční volejbalový turnaj smíšených družstev. Na něj se dostavilo přes padesát hráčů ze všech věkových kategorií, kteří si chtěli společně zasportovat a poměřit své síly. Tato sobota se nesla v duchu svateb, fotbalových utkání a zároveň probíhalo Beach – volejbalové soustředění v Chorvatsku, kam nám odjely 4 týmy, které naši Smeč pravidelně navštěvují. Ale i přes všechny akce se do Radomyšle sjelo 8 družstev a bylo už od rána o zábavu postaráno.

Hráči dorazili nejen ze Strakonice, Radomyšle a okolí, ale i z Plzně, Prahy, Velké Turné, Jílové a Březnice. Týmy byly rozděleny do dvou skupin po čtyřech a proti sobě v základních skupinách hrály způsobem „každý s každým“ a to na dva hrané sety do 25. V základní části turnaje rozhodovalo o umístění výše dosažených bodů. Potom 2 pavouci, na dva vítězné sety do 25 bodů, případně tiebreak do 15 a vždy o 2 míče. 1.–4. místo semifinále, vítězové finále a o 5.–8. místo.

Po důležité ranní kávě, týmové poradě byl celý turnaj zahájen. Odehrály se skutečně napínavé, dynamické a důstojné zápasy. Všichni bojovali do posledního dechu a o krásné volejbalové zážitky nouze nebyla. Sluníčko šimralo do tváře, musely se používat opalovací krémy, skoro každý se těšil do bazény a na krásně vychlazené pivečko. Po areálu se rozléhala hudba, po čase se k hudbě přidal dým z grilu. Byla to parádní volejbalová atmosféra.

Sehrál se opravdu krásný turnaj, na který dohlíželi kvalifikovaní rozhodčí pan Jan Pňáček ze Strakonice a pan Miroslav Škarvada ze Sedlice. Všichni byli spokojeni s organizací, občerstvením i ceny byly lákavé pro všechny. K vítězství se nakonec probíjalo tým Ruptura s hlavní kapitánkou Vendulou Krejčí, na druhém místě skončil tým Velká Turná s kapitánem Jonášem Celerým, na třetím místě tým Zelenáčů a budoucích mladých doktorů pod vedením Štěpána Kalbáče ze Strakonice. Týmy, které se dostaly na bednu dostaly výtečné dorty, každý z hráčů měl na krku pověšenou parádní medaili, na první místo čekal ještě míč a putovní pohár. Na čtvrtém místě skončil tým Bombičky z Příbrami. Ostatní týmy Pomalá Ruka, Jílové, Rozmetadlo a Slepenci si

odvezly šampaňské, diplom a malé dárky. Na závěr byl s účtů vyhlášen i nejstarší hráč turnaje pan Václav Belháček ze Slaníku a nejlepším kapitánem se stal pan František Kovář z Čejetic.

Velké díky patří sponzorům Městys Radomyšl, firma Prillinger. Manželům Vackovým za cateringové zázemí, Mirce Lebedové z Radomyšle za krásné a vynikající dorty.

Turnaj má dlouhou tradici a rozhodně v něm chceme pokračovat. Velmi nás těší, že se takto můžeme společně sejit a vytvořit skvělou atmosféru okolo našeho oblíbeného sportu. Již nyní vás mohou hlavní organizátorky Eva Barborková a Vendula Krejčí nalákat a pozvat na další ročník, a to na 10. 6. 2023.

Těšíme se, do té doby přejeme všem hodně zdraví a volejbalu zdar!

Eva Barborková a Vendula Krejčí

Lucie Poklopová má stříbro z olympiády!

Lucie Poklopová z Radomyšle pokračuje v úspěšném medailovém tažení, když tentokrát vybojovala stříbrnou medaili v judu na Olympiádě dětí a mládeže v Olomouci. Skvěle tak reprezentovala nejen náš městys, ale celý Jihočeský kraj.

Luboš Peterka

Činnost Obce baráčníků Radomyšl

Během jarních měsíců jsme dostali pozvánku z Obce Chlum na Blatensku ke kulturnímu vystoupení na plánované akci „Sraz rodáků a přátel obce Chlum“ dne 11. 6. 2022. Rádi jsme přislíbili, neboť minulé roky kdy, bylo shromažďování zakázané a naše činnost omezená, jsme moc akcí nepodnikli. Děti byly natěšené, a dokonce se náš kroužek

rozrostl o 8 malých tanečnic, které měly premiéru a zatančily několik lidových tanců. Pokročilejší školní děti předvedly „Hanáckou besedu“ a mladá chasa tradičně „Českou besedu“. Celé odpoledne jsme si také díky pořadatelům užili a znovu stmelili náš kolektiv. Děti podpořily svým vystupem „Jihočeskou pouť“ v Radomyšli dne 26. 6. 2022.

Obec baráčníků v Radomyšli

Na srdečné pozvání Obce baráčníků v Týně nad Vltavou jsme se zúčastnili slavnosti ku příležitosti 95. výročí založení jejich spolku. Rádi jsme nabídku přijali a vydali se dne

18. 6. 2022 za horkého počasí ve složení rychtář Jůzek J., soused Šůs V., praporečník Demeter E., tetičky, Klasová S., Zdeňková M., Jůzková Z. a Žilová I. podpořit týnské baráčníky v průvodu a při jejich zasedání, které bylo zakončeno krásnou kulturní vložkou v podobě folklórního souboru „Kovářovan“.

Zdeňka Jůzková, panímaminka Obce baráčníků Radomyšl

Výstava baráčnické a divadelní činnosti v Radomyšli

U příležitosti tradiční poutě sv. Jana Křtitele v Radomyšli byla vytvořena a otevřena v Muzeu Radomyšl výstava založená na práci a činnosti baráčnického a divadelního spolku. Výstava bude otevřena následující tři měsíce, všechny srdečně zveme.

Obec baráčníků Radomyšl

Bábinky sportují – a nejen to!

Říká se, že změna je život. Tímto heslem se řídí i bábinky, a proto se poslední dobou vydaly místo za kulturou – za sportem. Nevěříte? Hned vám to dokážu.

V druhém květnovém týdnu se bábinky sešly jako každý rok v Leskovicích, aby společně oslavily *Den matek*. To je pro ně zažitá a neměnná tradice. Ale již týden nato vyjely do Kestřan navštívit tamní golfový klub. Při čekání na trenéra se mimo jiné zabavily improvizovanou módní přehlídkou sportovního oblečení určeného ke hře golfu. Odpoledne se seznámily s golfovým hřištěm, s vlastním způsobem hry a samy vyzkoušely, že odpálení míčku sice vypadá jednoduše, ale není snadné se do něj strefit. V červnu si na své pravidelné posezení v oblíbené hospůdce Na Křenovce pozvaly na besedu novou radomyšlskou lékařku paní doktorku Petru První. Společně s ní strávily příjemnou hodinku a myslíme, že i paní doktorce se v jejich středu líbilo. Ale zpět ke sportu. Na Křenovce se nejen besedovalo, ale i plánovalo, takže v následujícím týdnu vyrazily bábinky na kuželnu do Strakonice. Na rozdíl od golfu, kde se seznamovaly

s hrou spíše teoreticky, si zde opravdu zahrály. Rozdělily se do družstev, každé obsadilo jednu dráhu, a jakmile si trochu „oťukaly“ způsob hry, začaly mezi sebou urputně soupeřit. Zdá se, že v tomto případě nezůstane jen u jedné návštěvy, hraní kuželek si většina bábinek bude jistě chtít zopakovat a určitě se k nim přidají i ty, které dosud váhaly.

Inu, nebyly by to bábinky, kdyby se nestaraly o vnoučata, svá i jiná. Prvního června se v místní mateřské škole zúčastnily oslavy Mezinárodního dne dětí a pomáhaly při pořádání různých soutěží, které dětem nachystaly jejich učitelky. Svému městy si pomáhají i jinak. Ve čtvrtek před Jihočeskou poutí v Radomyšli se některé z nich zapojily do úklidu kostela sv. Jana, aby ho pomohly připravit na pouťovou mši.

Marie Zdeňková

DOMANICE, co se u nás událo

Dětský den

Tak jako každý rok jsme uspořádali i letos *Dětský den*. Počasí nám přálo a tak jsme mohli strávit celé odpoledne venku na místním hřišti. Přípravy probíhaly již od pátku a v sobotu 18. 6. to mohlo začít.

Pro děti byla připravena pouťová strelnice s ručně vyráběnými květinami, bonbóny a lízátky na špejích. Stříleli nejen malí, ale i velcí a fronta nebrala konce. Další velmi oblíbenou atrakcí byl skákací hrad, zapůjčený od SDH Radomyšl.

Pro zpestření dne naši pozvánku přijali členové skupiny historického šermu Markýz ze Strakonice. Děti si tak mohli vyzkoušet na vlastní kůži boj s mečem, obléknout brnění a prohlédnout si ostatní zbraně.

Nechyběla ukázka střelby z mušket a šermířského souboje.

Touto cestou bychom jim chtěli poděkovat, že i přes velké horko dorazili v početné sestavě a strávili s námi odpoledne.

Občerstvení jsme letos pojali trochu jinak než v ostatních letech. Ženy napekly dorty a buchtu, připravily pomazánku a salát. Co ovšem nemohlo chybět, byl párek v rohlíku.

I přes velké horko děti vydržely do večerních hodin a odcházely domů unavené, ale spokojené.

Těšíme se na příští rok a děkujeme všem, kteří se podílejí na přípravách a na „neoblíbeném“ úklidu druhý den.

A co nás čeká:

15. 7. promítání v „letním kině“ filmu *Jak utopit doktora Mráčka aneb konec vodníků v Čechách*

Otevření knihovny Domanice

II. ročník Rafty na Otavě – Horažďovice – Katovice

Na konci prázdnin promítání v „letním kině“ tentokrát filmu pro děti

Za Domanice Mirka Paťková

ZŠ RADOMYŠL

9. třída na exkurzi v Praze

Dne 23. 5. jsme podnikli společně se sedmým ročníkem výlet do stověžaté matičky Prahy, gotického skvostu. Navštívili jsme Židovské muzeum, Židovský hřbitov a Staronovou Synagogu.

Program nesl název „Badatel“. Cílem programu bylo poznat židovskou kulturu a vyzkoušet si židovské tradice, zvyky a obyčeje na vlastní kůži. Pracovali jsme formou workshopu. Po skupinách jsme prezentovali běh života, šabat, svatbu a pesach. Nejvíce nás zaujalo, že hebrejšтина se čte naopak a písmena znamenají zároveň číslice. Na Židovském hřbitově jsme pak poznali historii hřbitova, kde leží 12 000 náhrobků dekorovaných symboly. Ve Staronové Synagoze jsme pak měli možnost vidět, kde trávil

velkou část svého života známý myslitel Löw Rabbi.

Poté jsme navštívili Karlův most a Staroměstskou mosteckou věž. Výhled na Prahu byl přímo dechberoucí. Václavské náměstí, symbol sametové revoluce, prozkoumal každý dle vlastních zálib. Nikdo však nebyl ochuzen o možnost zpozorovat chod Prahy a obyvatele Prahy samotné. Exkurzi jsme si velmi užili od začátku až do úplného konce. Děkujeme za nezapomenutelný zážitek a doufáme, že podobné exkurze zařijeme i na středních školách. Také děkujeme zřizovateli školy za luxusní autobus. Ušetří peněženky nás všech.

Eva Čapková

7. třída po stopách Karla IV.

Nastal den, na který jsme se všichni těšili – výlet do Prahy po stopách Karla IV.

Všichni jsme již seděli nedočkavě na sedadlech velkého autobusu s řidičem, na jehož přísnost nás upozorňovaly samy paní učitelky. Cesta se pro někoho mohla zdát příliš dlouhá, ale při dobré náladě tomu byl pravý opak.

Po zastavení autobusu se celá naše třída odebrala rychlostí rozespáleného lenochoda ven. Bylo potřeba rozhýbat zkamenělé nohy a připravit se na dlouhou cestu za českými památkami.

Na pořadu dne byl mezi prvními Pražský hrad, který svou krásou ohromuje i turisty z cizích krajin. Prohlídka jeho interiérů byla sice zdoluhavá, ale rozhodně stála za to. Výklad paní průvodkyně byl velmi zajímavý, přesto udržet pozornost celou tříhodinovou prohlídku byl pro některé z nás nad lidský úkol. Navzdory tomu jsme si odnášeli mnoho nových poznatků a na vlastní oči jsme si mohli prohlédnout to, o čem jsme se při hodinách dějepisu učili.

Naše kroky pak směřovaly na Karlův most, který celý dýchal starou atmosférou. Pouliční umělci zde předváděli svá díla. Karel IV. by byl pyšný na to, že jeho most slouží lidem po staletí a stal se dominantou Prahy.

Tajuplné uličky Starého Města nás zavedly až na Staroměstské náměstí, kde hlučně odbíjel orloj.

Ruch a davu lidí na Václavském náměstí, na němž jsme dostali dvouhodinový rozchod, nás unavily natolik, že zpáteční cesta pro nás byla příjemným odpočinkem. Unaveni, ale nabyti zážitky jsme se vrátili domů.

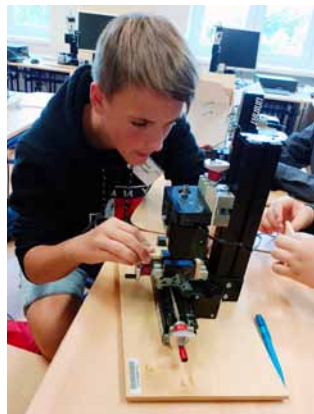
Více fotografií naleznete ve fotogalerii 7. třídy.

Hana Hiršmanová

Nadaní žáci za technikou v Táboře

Na SPŠ v Táboře se konal seminář pro učitele a jejich nadané žáky. Jako doprovod jsem si do Tábora vzala Šimona Holuba, Jakuba Benedikta a Šimona Demetra. V pátek dopoledne kluci sestavovali modely obráběcích strojů, odpoledne se učili základy programování a kyberbezpečnost. Večer jsme se svezli na motokárách a zkusili si létání dronem. Druhý den nás už čekala virtuální realita, kde jsme si prvně zkusili vymodelovat prostředí a pak se třeba procházeli po Terezíně nebo si zkusili skočit z Mrakodrapu. Celé dva dny jsme si užili, obohatili se o nové poznatky a malinko víc se přiblížili technice.

Monika Babková

6. a 7. třída na cyklistickém kurzu

Cyklistický kurz pro šestáky a sedmáky začal už netradičně tím, že část dětí chtělo zaujmout své pozice v hotelu Nežárka u Novosedel nad Lužnicí již v neděli. Asi touha po prvenství nebo dobrodružství.

Každopádně nás všechny čekal týden plný překvapení.

Hned v pondělí jsme s řízky v batohách na zádech vyrazili směr Třeboň a po cestě si užívali parádního počasí, po prohlídce Schwarzenberské hrobky byl naším cílem zpět rybník Rožmberk. Proč plavky? No, protože nás čekal výklad paddleboardingu a s ním spojené parádní řádění ve vodě a na prknech až do večera. Další překvápko dorazilo hned v úterý, celé ráno jsme doufali, že se nám děst, který ukazovaly aplikace vyhne, a tedy vyrazili na plánovanou trasu s obědem opět do Třeboně. Čtěli jsme toto krásné historické město vidět z jiného úhlu. A to se povedlo. Do restaurace na náměstí jsme dorazili s puntíky bláta a vodou až za

ušima ve správný čas. Ale tam čekala velmi vstřícná obsluha a teplý čaj a skvělé jahodové knedlíky.

Odpoledne nechyběl po návratu bazén, který byl součástí budovy a večer jsme zahráli společně hry. Tak třeba seznamování dvojice postav pomocí nějaké typické hlášky bylo úsměvné – najednou se objevil třeba Shrek a Fiona, Romeo a Julie, ale také třeba daná dvojice bravurně zahrála rozhovor pana ředitele s manželkou.

Další překvapení přišlo ve středu... Zkratka lesem do Chlumu u Třeboně se ukázala být dalším velkým dobrodružstvím, protože lesní cestu s bahnem rozjezdily stroje na kácení stromů. Ačkoliv se jednalo o trasu „královskou“, tedy nejdelší z celého týdne, všichni zvládli na jedničku. „V pondělí jsem si myslela, že to nedám a teď vím, že se mi nebude chtít v pátek domů, moc mě to baví,“ řekla šestáčka Eliška.

Večer nechyběl táborák s kytarou a buřty.

Ve čtvrtek bylo na pořadu dne Veselí nad Lužnicí, odpoledne se odehrálo spoustu míčových her na hřišti za hotelem a zájemci si zařídili ve fitness nebo bazénu. Večerní program zahájila gratulace oslavencům toho dne, protože i dvoje narozeniny se do našeho programu vešly. Ale hlavně celý týden jsme měli na přípravu televizních reklam, které byly vyvrcholením tohoto večera. Odehrály se scénky s tematikou firma na hlídání dětí, WC čistící gel, zubní pasta, ale třeba i pánská ochrana, podprsenka nebo prášky na bolest. Popasovali jsme se v reklamních spotech i s tématem energy drinků, bankovní půjčky a reklamou na elektrokolo.

A po pátečních bramborových knedlíkách s uzeným masem a jedním píchlým kolem a odřeným kolenem v Lásenici jsme se odpoledne vrátili k hotelu, kde už čekalo spoustu rodičů, aby nás odvezlo domů. Ani se nám nechtělo některým domů.

Konec dobrý, všechno dobré, týden plný dobrodružných zážitků za námi.

Alena Šrámková

9. třída na raftech

Náš školní výlet začal setkáním na vlakovém nádraží. Zde jsme nasedli na vlak směr Sušice. V Sušici jsme se nalodili do tří raftů, holky, kluci, mix. Dále jsme se plavili po bouřlivém proudu do kempu Velké Hydčice, kde nás čekal vytožený oběd. Po řízku s hranolky jsme se vydali dále poznávat burácející zlatonosnou Otavu. Čekalo nás spousta hlasitých jezů plných dobrodružství. Cestou směrem na Střelské Hoštice nás stihl prudký déšť, místy se ozývaly hromy. Rázem jsme museli rychle do kempu, ale stejně jsme zmokli až na kost. Jakmile bouřka ustála, postavili jsme svoje příbytky. Z náročné cesty po zasněné Otavě nám vyhládlo a nohy nás táhly do pizzerie ve Střelských Hošticích. Po vynikající pizze

jme rozdělali oheň a zkoušeli všelijaké vylomeniny. Jak se ukázalo, cesta nás vůbec neunavila, u ohně s vyhrávajícím muzikou jsme vydrželi až do rána.

Druhý den jsme vyrazili na cestu do Strakonice. Řeka byla studená, avšak od vodních radovánek nás neodradila. V raftech jsme si dali něco dobrého, zapnuli hudbu a užívali si slunného počasí. Když jsme dorazili do Strakonice, odevzdali jsme rafty a rozprchlí se na oběd v podobě kebabu. Jakmile jsme se nasýtli, rychle jsme naskákali do autobusu směr Radomyšl. Před školou jsme si vyzvedli věci, rozloučili se a pádili domů. Výlet byl náš společný a poslední, nezapomenutelný. Každý den něco končí a něco nového začíná.

Johana Šišpelová Irová

Devětáci se rozloučili se základní školou

5. třída na školním výletě v Českém Krumlově

Konečně po dvou letech zakazů výletů a exkurzí jsme se společně se 4. A vypravili do jednoho z našich nejkrásnějších měst, Českého Krumlova, a hodlali jsme si výlet pořádně užít. Nejprve jsme se šli zchladit do podzemí – navštívili jsme grafitové doly. Pro žáky byla zážitkem už jen samotná příprava na průzkum dolů. Všichni jsme dostali vybavení v podobě holínek, pláště a helmy s baterkou. Udělali jsme si nezbytnou fotku a nasedali do vláčku, který nás dovezl necelý kilometr do dolu. Poté jsme vystoupili a zbytek cesty jsme absolvovali pěšky. Děti dolu velmi zaujaly, dostaly poučení, jak se grafit těží, a mohly si jím pomalovat obličej. Musím všechny pochválit za vzorné chování a odvahu, neboť to zrovna příjemné prostory nejsou. Po chladném prostředí v dolech jsme se šli ohřát na sluníčko, prošli jsme se historickou částí města k přístavu Myší díra, kde jsme měli objednanou voroplavbu. Nasedli jsme do dvou vorů a vypluli jsme. Z Vltavy jsme mohli obdivovat krásy historického centra města zapsaného v UNESCO. Vezli nás 4 voráři, z nichž jeden nám vyprávěl poutavou historií voroplavby a zajímavosti města. Plavbu nám obohatili sjezdem dvou jezů. Hodina velmi příjemné plavby utekla jako voda a my jsme museli vystoupit. Dětem už vyhládlo, tak jsme se zastavili na svačinu a poté pokračovali procházkou na zámek a k otáčivému hledišti do zámeckého parku. Čas našeho školního výletu se naplnil a my jsme se pomalu vydali na autobus. Děti byly dobře naladěné, celou cestu domů nám zpívaly. Domů přijely unavené, ale snad spokojené.

Hana Hiřmanová

Markétina dopravní výchova ve školní družině

Předposlední školní týden k nám do školní družiny zavítaly tři paní z Markétiny dopravní výchovy, aby děti seznámily s tím, jak se mají chovat na silnicích. Jelikož nás čekají prázdniny a děti vyrazí na svych

kolech na výlety a ven s kamarády, zaměřily se na cyklistiku a její bezpečnost (povinnou výbavu jízdního kola, správné nasazení cyklistické přilby, viditelnost...). Demonstrovaly si správné poutání v autě (v dětské sedačce i mimo ni). Přímo na dopravním hřišti si děti vyzkoušely jízdu zručnost na koloběžkách. Z dopravního odpoledne si odnesly mnoho zážitků, znalostí a krásných odměn.

Adéla Zborníková

Předškoláci se rozloučili s mateřskou školou

Setkání seniorů 7. 5. 2022 (opět po letech)

Kolem 16. hodiny se začali scházet seniori v krásně vyzdobené sokolovně plné květin. Konalo se zde tradiční setkání dříve narozených. Nebylo divu, že se sešlo mnoho lidí, vždyť setkání se z důvodu covidových omezení několik let nemohlo uskutečnit. Úvodního slova se ujal starosta města Vladimír Klíma. V rámci kulturního programu vystoupili žáci místní Mateřské školy v Sedlici pod vedením paní učitelky Jany Hálové s pásmem písniček a tanečků. Publikum je odměnilo velkým potleskem. Od vedení města pak děti dostaly balíček s dobrotami. Poté následovalo hudební vystoupení Sabiny Rodinové, která zahrála na kytaru a publikum potěšila nejen svým zpěvem, ale i výběrem písniček. K dobré zábavě přispělo také harmonikové duo Plzeňský Pepicí (Josef Pospíšil a Josef „Dvorák“ Kupilík), které mnozí znají z TV Šlágr. Svá hudební vystoupení prošípkovali vtipnými historkami. K tanci a poslechu po celý zbytek večera hrála kapela pod vedením pana Charváta. Zastupitelé a zaměstnanci města se postarali, aby nikomu nechybělo pití ani občerstvení. Ženy obdržely z rukou zastupitelů květinu. O překvapení večera se postarali členové Klubu vojenské historie 4. obrněné divize Plzeň, kteří na setkání také zavítali a přítomné ženy obdarovali další květinou.

Text a fotografie: Kateřina Brabcová

Oslavy osvobození Sedlice

Ve dnech 7. a 8. května 2022 uspořádalo město Sedlice ve spolupráci s Československou obcí legionářskou, jednotou Strakonice a Klubem

4. obrněné divize Plzeň oslavy 77. výročí osvobození města. V sobotu 7. května od 14.15 hod. se odehrála na náměstí bojová ukázka bitvy o Kupectví, jehož budova představovala sídlo NSDAP bráněné německým kulometem. Za nasazení početných amerických jednotek bylo během ukázky toto sídlo nakonec dobyto. Po celou sobotu bylo možné si prohlédnout dobový americký vojenský tábor v parku za prodejnu Jednoty. Tábor si prohlédli také občané, kteří si večer přišli opéct buřty a posedět u ohně. V neděli 8. května se od 14.00 hod. uskutečnil pietní akt, kterého se jako hosté zúčastnili senátor Tomáš Fiala (ODS), náměstek hejtmana Jihočeského kraje František Talíř (KDU-ČSL) a okresní předseda KDU-ČSL Vladimír Hanáček. Pietní akt jsme zahájili položením kytic a věnců k pamětní desce americké armády na radnici a pokračovali u pomníku obětem světových válek. Každý z hostů vystoupil se svým proslavem. Jejich projevy se týkaly i současné situace a války na Ukrajině. Senátor Tomáš Fiala připomněl, že válka je od nás tak daleko, jako se jezdíme koupat k moři. Se svým projevem vystoupil i br. David Maňhal, který připomněl události v Sedlici v roce 1945 i sedlické oběti německé okupace. Za město Sedlice se pietního aktu zúčastnili starosta Vladimír Klíma a paní místostarostka Kateřina Brabcová. Za Československou obec legionářskou se zúčastnil br. David Maňhal, který celý pietní akt zorganizoval a moderoval a br. Miroslav Šavrdra. Za SDH Sedlice se zúčastnili starosta SDH Josef Keřka a velitel sboru František Doušek, hasiči a hasičky zároveň zajistili čestnou stráž státní vlajky a praporu města Sedlice a nosiče věnců. Čestnou stráž také tvořili členové Klubu 4. obrněné divize Plzeň a vojáci v historických uniformách americké 4. obrněné divize a Čs. samostatné obrněné brigády.

Děkují všem, kteří se zúčastnili a těší se v příštím roce zase na viděnou.

Text: David Maňhal, Foto: František Jirsa

Sedlická krajka, o. p. s. uspořádala další módní přehlídku v Bavorsku

Sedlická krajka, o. p. s. uspořádala ve spolupráci s městem Sedlice a partnerskou obcí Tiefenbach (okres Cham) Bavorsko v neděli 15. května 2022, další módní přehlídku, a to u příležitosti 115letého výročí založení Krajčářské školy a 20letého výročí od otevření muzea paličkova-

né krajky v Tiefenbachu. Módní přehlídka s poetickým názvem „RADOST A ŠTĚSTÍ“ ukázala uplatnění paličkované krajky ve svatebních róbach. „Naše nevěsty“ předvedly jak retro celopaličkované šaty z roku 1920, tak zcela moderní doplňky vhodné na tuto slavnostní příležitost. Celkem jsme předvedly 12 krajkových modelů. Akce proběhla v prostorách kulturního centra obce Tiefenbach.

Martina Srbová, Sedlická krajka, o. p. s.

Vítání občánků

Čtvrtou květnovou nedělí – tj. 22. 05. 2022, se v obřadní síni Městského úřadu Sedlice uskutečnily dva slavnostní obřady u příležitosti akce: „Vítání občánků“. Pozváno bylo 12 dětí narozených od června 2020 do února roku 2022. Nejprve byly přivítány ratolesti narozené v roce 2021. Při druhém obřadu pak miminka narozená v roce 2022. Pan starosta Vladimír Klíma přivítal všechny přítomné a krátce k nim promluvil, oba obřady pak oživilo recitační vystoupení dětí ze sedlické základní školy pod vedením paní vychovatelky Pavly Rakovanové a na závěr došlo k předání věcných dárek určených malým občánkům a květin jejich maminkám. Město Sedlice také přispělo peněžitým darem v hodnotě 3 000 Kč těm dětem, které ještě tento dar neobdržely a měly na něj nárok. Po skončení obřadů mohli rodiče využít možnosti vyfotit své děti v historické kolébce. Celkem jsme přivítali 7 dětí. Obě události se nesly v neformálním duchu. ☺

Jana Smolová – matrikářka

Švecová Adéla

Chocholová Aneta

Šenderová Adéla

Zdeněk Matyáš

Noc kostelů

Jsem velmi ráda, že *Noc kostelů* již několikátým rokem obohacuje kulturní program města Sedlice a získává si stále více a více příznivců. Není divu, vždyť program je vždy skvěle připravený a zajímavý. Letošní ročník se uskutečnil v pátek 10. června od 19 hodin v kostele sv. Jakuba. Tématy podvečera byly varhany, výstava bohoslužebných textilií a ochutnávka mešního vína.

Sedlické varhany byly postaveny v roce 1893 a mají celkem 721 píšťal. Jejich autorem je Emanuel Štěpán Petr, který patřil k nejvýznamnějším stavitelům varhan konce 19. a počátku 20. století. Z jeho dílny za padesátiletou kariéru vzešlo kolem 350 varhan určených nejen pro Čechy, ale také k vývozu do zahraničí. Původně však v našem kostele byly varhany jiné. Bohužel byly ve velmi špatném stavu. Na nové varhany se

skládalo mnoho významných osobností regionu, ale i samotní občané. Mezi nejvýznamnější mecenáše patřili např. Jiří z Lobkovicz, Vlasta Stránecká nebo Berta z Lobkovicz. Přispěl i pan řídící učitel, ale také třeba ochotnický spolek, který věnoval výnos z představení. Celkem

varhany stály 1 527 zlatých a 85 krejcarů.

Zajímavou přednášku o historii největšího hudebního nástroje na světě připravil Richard Semiginovský, varhaník, zpěvák, režisér a vedoucí ochotnického souboru v Radomyšli. Během svého povídání vysvětlil, jak se na nástroj vlastně hraje, z čeho se skládá, jaké tóny je možné vykouzlit. Vše doprovodil ukázkami hry a nakonec jsme vyslechli krátký koncert Sboru svatého Martina z Radomyšle, který Richard také vede.

V hlavním prostoru kostela se uskutečnila výstava liturgických oděvů. K vidění byly ornáty, štoly, rochetky i další liturgická roucha. Návštěvníci mohli obdivovat jemnou práci a překrásné zdobení. Mně se nejvíce líbil červený ornát s figurálními motivy svatých.

Dalším bodem programu byla ochutnávka mešního vína. V nabídce byla vína z několika vinařství nejen z České republiky. Z připraveného vízu jsme se dozvěděli, že v České republice v současné době jsou pouze dvě vinařství, která se mohou pochlubit výrobou mešního vína. To totiž musí splňovat velmi přísné požadavky, nesmí se doslazovat ani chemicky ošetřovat a výrobce navíc musí získat souhlas církve. K ochutnávce vín byly nabízeny i domácí koláče.

Ráda bych poděkovala Haně Hrdličkové, Františku Jirsovi i celému realizačnímu týmu za krásné připravenou akci, která přilákala rekordní počet návštěvníků. Děkuji za krásný zážitek a již se těším na příští rok.

Kateřina Brabcová

Slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře

Městská knihovna Sedlice uspořádala ve středu 22. června slavnostní akci Pasování na čtenáře, které se zúčastnilo 16 prvňáčků za Základní

školy T. G. Masaryka v Sedlici se svou třídní učitelkou Mgr. Janou Zábranskou. Doprovodil je také pan ředitel školy Marek Charvát. Slavnostní akt pasování vykonal starosta města Vladimír Klíma, paní knihovnice Hana Kulandová dětem předala pamětní listy, knihu *Jak učila myška*

zvířátka čist s věnováním a placičky pro nové čtenáře. Děti přišlo podpořit i několik rodičů. Více fotografií si můžete prohlédnout na webových stránkách města Sedlice v kategorii Fotogalerie.

Text: Kateřina Brabcová, Fotografie: Jana Smolová

Sedlický biatlon

V sobotu 25. 6. 2022 proběhl v Sedlici 5. ročník letního biatlonu. Do soutěže se nakonec přihlásilo 12 dvojic. Šlo o nelostné generační souboje. Nejmladším závodníkům bylo pouhých 12 let a ten nejstarší oslaví příští rok kulatou šedesátku. Za zmínku stojí i jeden pár odvážných dívek, který zvládl celou trať na výbornou, a dokonce si připsal skalpy zkušenějších soupeřů. Jako každý rok byla připravená novinka, která měla biatlonistům zkomplikovat jejich snažení. Ten, komu se nedařilo na střelnici, musel zavítat na trestné překážkové kolo. To se skládalo z branek na podlez, z lavice na přelez a ze slalomu. Nejoblíbenější překážkou na trase se stal vodní příkop, který připravila po pátečních přivalových deštích sama příroda. Bronz si nakonec vystřílelo duo Koutenský-Matějovský. Stříbrné medaile si odnesli obhájci Mikeš ml. a Klíma ml., kteří nestačili na premiérové vítěze Musila a Petráška. Ti, nejen že bezchybně střídali, ale měli i dobře namazáno. Všem moc děkujeme za organizaci, za hlasitou podporu ve fanouškovském sektoru a za odhodlání všech závodníků. Příští rok se na Vás opět těšíme. Biatlonu zdar.

Zdeněk Mikeš

Sousedské posezení s grilovačkou

V prostředí krásného nového parku za prodejnu Jednoty COOP se dne 25. června od 17 hodin uskutečnilo první společné posezení. Zorganizoval ho Český svaz žen Sedlice ve spolupráci s městem. Milí sousedé i sousedky se sešli, aby společně pohovořili, ochutnali grilovaného čuníka a k němu dobré pivo nebo víno, zakusili dobroty, které pro tuto příležitost nachystaly členky Svazu. K tanci a poslechu zahrála country kapela Tamty z Blatné. Počasí se po deštivé noci umoudřilo, a tak se sedělo až do pozdních nočních hodin.

Text: Kateřina Brabcová, Fotografie: Kateřina Prexlová

MŠ Sedlice

Všichni jsme velice rádi, že se vrátila doba, kdy bez omezování můžeme provozovat aktivity jako dříve. Proto si užíváme společných výletů, návštěv výstav, kin, divadel, knihoven, akcí pořádaných pro děti. I u nás v mateřské škole jsme přivítali divadelko s pohádkou a příslušníci policie nám přijeli ukázat a říci vše o svém poslání ochránce. Na výletě jsme se potěšili se zvířátky, ve školce jsme si zaspotovali při naší olympiádě a děti se rozloučily se svými staršími kamarády, kteří jdou na prázdninách do první třídy základní školy. Vše si prohlédněte v naší obrazové příloze. Všem čtenářům Sobáčku přejeme krásné léto!

Za MŠ Sedlice Zdeňka Rodová

ZŠ Sedlice

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochu nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci, zabojovali

CEV Strakonice

Prostředno

Rafty

Rozloučení na radnici

o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Devátáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. Naši žáci navštívili koupaliště v Radomyšli, Laser arénu, Karlštejn, Centrum ekologické výchovy ve Strakonících, pražskou zoo, devátáci si sjeli Otavu na raftech, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidme Česko, žáci vystoupili na vítání občánků, v Městské knihovně v Sedlicích byli prvníci pasování na čtenáře, sedmáci si připravili v rámci výuky vaření soutěž Prostředno, která se velmi vydařila. 1. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili devátáci i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky. Věřím, že od září svou činnost obnoví.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. Ve čtvrtek 30. června se devátáci sešli se svými mladšími spolužáky na školním hřišti, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým o rok mladším nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu,

SDH Sedlice

Okresní kolo dorostu ve Strakonících

za účasti pana starosty Vladimíra Klímy. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí. Bude provedena úprava vstupu na bezbariérový a postaven výtah, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát

soutěž znamenala zvládnout test, běh na 100 m a dvojboj. Počasí se vydařilo. Hostem na soutěži byla starostka OSH Jaroslava Boukalová, její náměstkyně František Kotrc, Ing. Pavel Škarda a senátor Tomáš Fiala. K obědu byl řízek s chlebem a okurka. Naše dívky si ze soutěže odvezly dvě medaile, jedna z nich nominovala Kačku D. na krajské kolo dorostu. Děkujeme dívkám za reprezentaci a uvidíme, jaké bude krajské kolo pro Kačku D.

Text a fotografie: M. Mazáčková

Pohárová soutěž v Dřešíně

V neděli 12. 6. jsme se s družstvem mladých hasičů vydali změřit síly v požárním útoku do Dřešína. Moc natrénováno jsme neměli, přesto

jsme to zkusili. Počasí se opravdu vydařilo a sluníčko páliło celý den. V kategorii přípravka se přihlásilo 6 družstev, v mladších bylo 12 družstev a jedno nesoutěžní a kategorie starších měla 13 družstev. Jako mimo soutěžní aktivitu byla připravena pro děti střelba ze vzdu-

chovky, kde na konci soutěže byl vyhlášen i nejlepší střelec. Medaili jsme si nepřivezli, ale děti si to užily, nasbíraly zkušenosti na další soutěž.

Text a fotografie: Magdalena Mazáčková

Krajské kolo dorostu ve Strakonících

A je tu den „D“. Neděle 19. 6. a my vyrážíme s Kačkou D. na krajské kolo dorostu. Sluníčko opět nezklamalo, pálí a hřeje. Pitný režim dodržujeme. Na soutěž dorazila družstva i jednotlivci z celých jižních Čech, kteří zvítězili v okresních kolech. Soutěž se opět konala na hřišti Na sídlišti. Opět se soutěžilo v testu, dvojboji a běhu na 100 m. Kačka trénovat před soutěží nechtěla, prý by to pak mohla zkazit. Nevím, zda to někdo slyšel, že netrénuje, ale asi vyplatilo se. Kačka si odváží z krajského kola první místo v kategorii dorostenek, jednotlivkyň, a tak zajistila strakonickému okresu účast na mistrovství republiky, které se uskuteční v Ústí nad Labem.

Takže okres, kraj medaile a republika???

PO očima dětí 2022

Letošní rok opět probíhala soutěž PO očima dětí na téma Živelná pohroma – těžká práce pro hasiče. Děti se se zájmem ujal kreslení a my za sbor poslali obrázky do soutěže. A dne 30. 6. jsme předali ceny od ORM ve Strakonících, v kategorii mladších se umístila Amálka Vágnerová a Mylanka Chudá. K cenám jsme ještě přidali nějakou sladkost, poděkovali za účast v soutěži

a ostatním dali také sladkost.

Text a fotografie: Magdalena Mazáčková

Modrásek

Otvírání studánky

Ve dnech 30. a 31. 5. proběhla v prostorách bývalého kupectví na náměstí T. G. Masaryka v Sedlicích výstava věnovaná studánkám. Od kdy a jak se otvíraly, co to znamenalo, proč jsou studánky důležité i dnes a co je příčinou jejich mizení v naší zemi... To a mnoho dalších zajímavostí zjistila rovná stovka návštěvníků. Dvoudenní výstava měla

dva neobvyklé prvky, přitažlivé zejména pro děti. Prvním byla „živá studánka“, kterou děti i dospělí zdobili barevnými stůžkami. Druhým byl „světluškami“ osvětlený tmavý prostor studánkové „líně dobrých přání“. Vzkazy studánce tu měly své místo a kdoví, třeba se přání dětí i dospělých opravdu splní. Nás každopádně potěšila vysoká účast a velký zájem veřejnosti o tuto tematiku.

Zvláštní dar Sedlici

Po loňské rekonstrukci Kostelní ulice v Sedlici se na dlouhé mezi pod hřbitovní zdí objevilo nečekané bohatství lučních květin. A tak se ke stávající mydlíci lékařské připojila dlouhá řada

dalších bylin, které ve většině případů už na skutečných mezích v přírodě téměř nevidíme. Proto jsme se rozhodli šanci pro všechny milovníky přírody využít a o tento kousek živé přírody ve městě jsme se začali starat. Děkujeme panu starostovi Vladimíru Klímovi, že měl odvahu umožnit nám realizaci tohoto projektu. Od té doby mohou místní občané i návštěvníci Sedlice postupně získávat zajímavé informace o dnes znovu objevovaných bylinách, často léčivých.

A jaký je náš záměr? Postupně dostat pod kontrolu celou mez, doplňovat informace o jednotlivých druzích rostlin, a to jak na tabulkách, tak na našem facebooku (Modrásek-zs). Zkrátka cílem je vytvořit živou výstavu bylin mezi a luk přímo ve městě, tak říkajíc nadosah ruky.

Za spolek Modrásek Ivana Eignerová

Český svaz žen Sedlice

Divadlo v Sedlici

Do sedlické sokolovny zavítal opět divadelní spolek Prácheňská scéna v Písku, a to tentokrát s původně plánovanou komedií Poprask na laguně, která měla být odehrána v dubnu. Skoro 90minutové představení, jehož děj se odehrával v Itálii, nezklamalo a diváci se od srdce zasmáli

A pokud se rádi smějete, tak si nenechte ujít Posvícenské posezení s panem režisérem Zdeňkem Troškou, a to v sedlickém kině, 21. září 2022 od 19 hod. Lístky jsou již v prodeji na telefonu 773 99 14 06, cena 280 Kč.

Katka Prexlová, Český svaz žen Sedlice

Hurá prázdniny

Kdo by se netěšil na letní prázdniny. Dlouhé slunečné dny, koupání, výlety, žádné učení, žádné brzké vstávání do školy a samozřejmě i prázdninová diskopárty, kterou Český svaz žen Sedlice mohl opět po třech letech uspořádat pro všechny děti, které se na prázdniny těšily a chtěly ukončit školní rok tancem a zábavou.

Zázemím se opět stal Hotel Na Velké, kde se hrály největší hudební hity. Nechyběla ani tradiční makaréna...

Přejeme všem dětem pohodové prázdniny plné úžasných zážitků, a hlavně bez úrazů. S některými se určitě uvidíme na našem přírodním táboře, ať už v červenci či srpnu.

Loučení s prázdninami

Sice píšeme v předchozím článku o vítání prázdnin, ale čas je neúprosný a my víme, že za dva měsíce bude letním radovánkám konec a bude

čas na Loučení s prázdninami, které se uskuteční v neděli 29. srpna na fotbalovém hřišti v Sedlici. Tématem bude... Bludiště. Máte se na co těšit. Pro bližší info sledujte facebookové stránky Českého svazu žen v Sedlici.

**Kouzelné
KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI**
aneb
z pohádky do pohádky

**6.8. 2022
SEDLICE U BLATNÉ**

10.00 - 17.00 hod.
prostory
náměstí a parku

VÝSTAVY:
Radnice - soutěžní přehlídka BIENALE Sedlice - 2022
prostorová krajka "STROM POHÁDEK" a "LOUKA"
přehlídka kostýmů ze slavných filmových pohádek
Kostel sv. Jakuba - velká vánoční výstava
Budova fary - ukázky známých rukodělných technik

Program:
Módní přehlídka krajkových oděvů a doplňků, Vyhodnocení BIENALE
Ukázky výroby paličkových krajk, Fotokoutek, Dětské divadlo,
Remeslný jarmark, Občerstvení

Učinkující:
Kapela CROSS, AJAN kvartet,
Divadlo pro děti MAMA A TÁTA, Klauun-kejkliř pro děti,
Vystoupení dětského souboru ze ZŠ Sedlice.

Pokus o zápis do "České knihy rekordů" - VÝROBA MAXI KRAJKY

Vystoupí:
Populární česká herečka a zpěvačka
YVETTA BLANAROVIČOVÁ
Profesionální kouzelník a komik
RICHARD NEDVĚD

Akce se pořádá za finanční podpory dotačního programu Jihočeského kraje
pod záštitou prvního náměstka hejtmána Mgr. Františka Tálře
Všechny poplatky a vstupné jsou zdarma.

VSTUP ZDARMA

Svatojanská pouť – Sedlice 2022

Pouťové atrakce – p. Kučera – náměstí TGM

Krámeč Sedlické krajky otevřen v neděli 31.7. od 10.00 do 15.00

Pátek 29. července
16.00 – volejbalový turnaj amatérů o pouťový koláč – školní hřiště

Sobota 30. července
14.30 – fotbalový zápas Stará garda v Sepekov – fotbalový stadion
16.30 – fotbalový zápas Muži Sedlice v Míky tým – fotbalový stadion
20.00 – pouťová zábava – Hotel Na Velké

Neděle 31. července
Po celý den posezení s hudbou – skupina Rytmix – pod hřištěm
9.30 – 17.00 – pouťový jarmark regionálních produktů – pod hřištěm
9.45 – slavnostní mše svatá – kostel sv. Jakuba Staršího
9.45 – 16.00 – „Kouzelná záložka do knížky“ - tvůrčí dílnička – Sedlická krajka o.p.s. – pod hřištěm
9.45 – 16.00 – umělecká kovařina – pod hřištěm
10.00 – 17.00 – Výstava kostýmů z filmových pohádek – na radnici
10.00 – 17.00 – „100 a jedna krajková variace“ – ukázka techniky a pomůček – na faře
10.00 – 15.00 – M.P. Photography výstava – náměstí T.G.M., č.p. 27
11.00 – "Do poslední kapky" - SHŠ Vendetta - historický šerm – pod hřištěm
14.00 – 16.30 – Výstava liturgických oděvů – kostel sv. Jakuba Staršího
15.00 – liturgické oděvy včera a dnes – přednáška
15.00 – komentovaná prohlídka kostela
14.00 – **SLACK SHOW** - Michal Pírek a Lukáš Černý (Československo má talent) – pod hřištěm
14.30 – ukázky historického šermu – SHŠ Vendetta – pod hřištěm

Slavnost sv. Jakuba Sedlice neděle 31. července

Program v kostele:

9.45	Slavnostní mše svatá
14.00-16.30	Výstava liturgických oděvů
15.00	Liturgické oděvy včera a dnes - přednáška
15.30	Komentovaná prohlídka kostela

HRA

KAMENY OSUDU NA BUZICKÉM HRADĚ

MŮŽEME ZASAHOVAT DO SVÉHO OSUDU?

ODHALTE TAJEMSTVÍ SVÉHO ŽIVOTA A HRAJTE S NÁMI!

SPOLEK MODRÁSEK ZVE VŠECHNY, KDO SE CÍTÍ BÝT

DOSPĚLÍ NA NEUVĚŘITELNOU CESTU

SVÝM VNITŘNÍM SVĚTEM.

Kdy:

25. 8. od 17.00

Sraz:

na nádvoří
buzického hradu

Vstupné: 80 Kč

Více informací na Facebooku Modrásek-zs.

Svatojanská pouť – Sedlice 2022

Neděle 31. července od 14.00hod, park pod hřbitvem

V hlavním pouťovém programu se objeví duo Michal Pírek a Lukáš Černý se svou SLACK SHOW na zavěšeném laně. Vystupovali i v Československo má talent.

Pilský mlýn

aneb kus historie Sedlice u Blatné

Autor: Jaroslav Pekárek

Kniha dokumentuje historii mlýna od 17. století až do současnosti a zároveň shrnuje dějinné události města Sedlice.

Cena: 430 Kč

!!VÝZVA: Pokud jste si ještě nestihli koupit tuto knihu a máte o ni zájem, prosím kontaktujte MĚÚ Sedlice: 383 493 410/ podatelna@obec-sedlice.cz nebo Infocentrum Blatná: 383 311 260 / info@icblatna.cz !!

Dotisk knihy bude realizován pouze za předpokladu většího počtu zájemců.

Noc kostelů (z pohledu pořadatelů)

Milí čtenáři,
již několik let se jednu noc v roce otevírají veřejnosti církevní památky. Letos připadla na pátek 10. června.

Tato noc patřila poprvé i kapli a kostelu v našich obcích Škvořetice a Pacelice. Mnozí z Vás máte zkušenosti s pořádáním akcí pro sousedy i širší veřejnost. Proto není třeba popisovat, co všechno to obnáší. Máte před sebou myšlenku, cíl a snahu vše společně dotáhnout ke dni, kdy se ukáže, jak se práce podařila, nebo co je dobré změnit. A ten den přichází, je šestá hodina večerní, v návesní kapli Nejsvětější Trojice zvoní klekání a vše začíná. Pořadatelé jsou na místech. Pouštíme

Kaple Panny Marie Bolestné.

Oltář v kapli Panny Marie Bolestné

duchovní hudbu, která mohla v minulosti zaznívat i v kapli Panny Marie Bolestné a v kostele Proměnění Páně na Křesovci. Přípraveny jsou tiskoviny o našich církevních památkách, Panenka Marie shlíží z oltáře, otevíráme knihy návštěvníků, rozsvěcíme svíce a vítáme první příchozí. Někteří přijíždějí ze Sedlice, Blatné, Paštík a dalších kostelů sedlické a blatenské farnosti. Zájemce směřujeme i k nedávno požehnaným božím mukám svatého Ambrože. U vystavených historických fotografií se vzpomíná, srovnává i objevuje. A také povídá o péči, která se v současné době věnuje památkám naší minulosti. Shodujeme se na tom, že naše vesnice si v této péči vedou dobře. Bohužel to neplatí o kostele na Křesovci, který má ve vlastnictví spolek Omnium. Tady se naše snaha soustředí alespoň na úpravu okolí, kde jsme se tuto noc mohli s Vámi setkat. Se soumrakem osvětlujeme velkou kapli, svíčkami lemujeme lesní cestu na Křesovec a ze tmy svítí i kostel. Tady pro většinu z nás i celá Noc kostelů končí. Ale my doufáme, že zároveň začíná. Nápady a plány na příští noční setkání s Vámi přicházejí.

Děkujeme autorům brožur o kaplích a kostele, pánům Čestmíru Cimlerovi a Vladimíru Červenkovvi za jejich poctivou práci.

Velký dík patří panu Myšátkovi, hlavnímu světloňosi a Vám všem za návštěvu a podporu.

Noc kostelů (z pohledu návštěvníka)

Ve Škvořeticích se konala Noc kostelů poprvé. Pořadatelé proto zajistili důkladnou propagaci. Již od března na webu Noci kostelů, později jsem pozvánku viděl v Blatenských listech, v Sedlici na náměstí v nástěnce, v Blatné na dveřích několika obchodů. Všechna tři místa jsme znali, ale byli jsme zvědaví, jak je organizátoři připraví na Noc kostelů.

V Sedlici se program Noci kostelů pro velký zájem neplánovaně protáhl, a proto jsme mohli vyrazit do Škvořetic až za počínajícího šera. Nejprve jsme navštívili kapli Panny Marie Bolestné. Již cestou jsme si všimli směrovek v červených a žlutých barvách Noci kostelů. Kaple byla osvětlena zvenku i zevnitř, u vchodu se nám dostalo pěkného přivítání, uvnitř zněla hudba, v kapli byla výstava historických fotografií a pohlednic. K dispozici byla „pamětní kniha“, kam jsme mohli zapsat své dojmy. Mohli jsme si vzít barevně vytištěnou brožurku o obou škvořetických kaplích. Autoři Čestmír Cimler a Vladimír Červenka podrobně popisují historii kaple, její architekturu a současně vybavení a také připomínají osobnost Františka Jirkůva, který založil a řídil stavbu kaple Panny Marie Bolestné. Texty jsou doplněny mnoha obrázky.

Stejně tak proběhla návštěva v kapli Nejsvětější Trojice na návsi, kde byla letos dokončena důkladná oprava exteriéru i interiéru včetně vybavení. Pořadatelé nás informovali, že autoři hudby jsou Adam Michna z Otradovic, Bohuslav Matěj Černohorský a Jan Dismas Zelenka. V kapli návštěvníky zaujalo háčkované červené srdce umístěné ve svatostánku krásně opraveného oltáře.

Ze Škvořetic jsme popojeli do Pacelic. Pod Křesovcem bylo připravené parkoviště – velká vysekaná plocha označená výraznou směrovkou. Z parkoviště až ke kostelíku byla cesta lemována po obou stranách svíčkami.

Na Křesovci byla výstava historických fotografií a dokumentů instalována

na provazech napjatých mezi stromy a prohlíželi jsme si ji ve světle mobilů. Zevnitř kostela Proměnění Páně zněla hudba, ale dovnitř bylo možné pouze nahlédnout skrze mříže u vchodu. K dispozici byla brožurka o kostele od stejných autorů.

Když jsme odcházeli z Křesovce, rozhořoval se tam oheň, u kterého se všichni organizátoři sešli, aby zhodnotili první Noc kostelů.

Za nás návštěvníky je třeba poděkovat všem, kdo se na přípravě a průběhu večera podíleli. Organizátoři Noci kostelů v jiných farnostech si mohou vzít pro příští rok inspiraci z přípravy, propagace i zajištění průběhu škvořetické Noci kostelů.

František Jirsa

Hasičská okrsková soutěž v Pacelicích „zamrzla“ přesně v polovině. Staříčká stříkačka se rozhodla trucovat

V ono proslulné sobotní odpoledne se ocitlo pacelické hřiště pod dočasnou nadvládou dobrovolných hasičů. Obvyklý klid vystřídal čilý ruch – konala se zde totiž okrsková hasičská soutěž mezi mužstvy Škvořetice, Lom a Sedlice. Výjimečně klasický hasičský útok absolvovala na této akci rovněž sestava sedlických hasiček. V permanenci se ocitl samozřejmě také obecní dům, kde se prodávalo občerstvení.

Většinou v minulosti jakoby osud dopředu rozděl karty. Sedličtí bývali suverénně „zlatými hochy“, manšaft z Lomu na druhém místě a škvořetičtí, kde ovšem 99 % úderného jádra dodnes tvoří pacelické „tornado“, s útrpnými úsměvy brali fakt posledního fleku. Letos ovšem jakoby zaúřadovala lví silou výhoda domácího prostředí. Pacelicko-škvořetické komando nemělo daleko k prvenství. Málem se tedy přepisovaly dějiny. Neuvěřitelné dvě desetiny sekundy ale rozhodly zase ve prospěch sedlické elity.

Nejméně byla štěstěna nakloněna lomské výpravě. Jejich útok ztroskotal a byl rozhodčím kvalifikován jako neplatný pokus. V praxi to znamenalo poslední pozici. Sedlická parta dosáhla sice opět nejlepšího času (34,29), nicméně jak už bylo předesláno, domorodci jim nepříjemně dýchali na záda výsledkem 34,50. Kdoví, jak by celé klání nakonec dopadlo, kdyby...

Kdyby se podle rozvrhu uskutečnily i druhé pokusy. Jenže staříčká místní stříkačka se přesně v polovině okrsku rozhodla trucovat. Asi si při svém věku myslela „Proč už mi nedají pokoj a nepošlou mně na penzi“. Buď jak buď, nikdo ji už k žádné činnosti přinutit nedokázal. Platily tedy prvotní časy. Domácí se snažili vyplnit časové vakuum návrhem na uspořádání pívni štafety, ale jakkoliv jsou dobrovolní hasiči podobným návrhům nakloněni, tentokrát padla kosa na kámen. A tak se rovnou vyhodnocovalo.

Starosta SDH Škvořetice František Vošahlík byl výsledkem nadšen: „Je to prostě prima parta. Okrsek připravili vzorně a výsledek týmu byl výborný. Největší zásluhu bezpochyby mají velitel sboru Pavel Lexa z Pacelic a Josef Renč ze Škvořetic, který pracuje jako profesionální hasič. Mimochodem bych je oba také pochválil za to, že opravili a uvedli do chodu chloubu našeho sboru – stříkačku značky „Stratílek“ z roku 1934.“ Škvořetické a pacelické hasiče může skvělý výsledek hřát o to více, že vůbec netrénují. „Vždyť my se ani nesejdeme,“ prohlašuje s nevinnou tváří pacelický rodák Josef Flandera. Čili soutěže dávají prostě z voleje. To nic nemění na tom, že jsou vždy připraveni chránit životy a zdraví ohrožených lidí za cenu těch svých. A to je velké rozhodnutí a úctyhodný závazek. Jak u nich, tak u příslušníků všech ostatních sborů.

SDH Škvořetice čítá k dnešnímu datu 23 členů. Od Jihočeského kraje obdržela organizace nedávno světlomet. Loni si sbor připomněl 120 let své existence – ovšem covidová pandemie větším oslavám nepřála. Poznámka: Sedlické hasičky na pacelické půdě stihly útok za vynikající čas 31,51.

Dvanáctý ročník „Zlaté mušky“ v Pacelicích – na pomyslný zvon absolutní vítězky udeřila podruhé v historii Eliška Sudová ze Sedlice. Střelecké obsazení předčilo očekávání organizátorů

Byla to sobota plná novinek a překvapení. Dvanáctý ročník soutěže ve střelbě ze vzduchovky „Zlatá muška“ v Pacelicích společně s odeznáním dvouleté covidové pauzy vkročil do nové éry ruku v ruce s technickým pokrokem. Poprvé se zde neprováděla registrace závodníků a vyhodnocení starou dobrou „papírovou“ metodou, ale prostřednictvím počítače, což velice usnadnilo a zrychlilo práci pořadatelů. Také účast střelců přinesla nový rekord – na palebné pozice zalehlo úctyhodných sedmdesát jedinců. Kapacita zatrávněného hřiště u obecního domu pomalu nedostačovala...

Akci pořádali Sportovně-střelecký klub Blatná v čele s pacelickým rodákem Markem Novotným a Prosport Blatná za sponzorské záštity obce Škvořetice, kam osada Pacelice působností spadá. Stěžejní osobou zde byl – jako ostatně vždycky – právě někdejší reprezentant Marek Novotný. Díky němu soutěž „Zlatá muška“ nikdy nepostrádá potřebné zázemí – diabolky, terče, vzduchovky aj. A organizace pod jeho taktovkou klapě výtečně. Výborně mu asistovali další partáci z jeho klubu, manželka se zhostila práce s počítačem. Premiérově zde v Pacelicích ukázali své střelecké umění členové klubu „Čejtických sniperů“. Přijelo jich hned devět a určitě se v těžké konkurenci neztratili. „Spolek jsme založili roku 2015 a máme sedmnáct stálých členů,“ říká jeden příslušník čejtické komunity. „Absolvujeme cca šest nebo sedm závodů ročně.“ Vynikajícího trumfu prý dosáhli na Okresním přeboru v Písku, kde obsáhli celé stupně vítězů: „V každé kategorii nás zastupuje minimálně jeden borec, hlásí se k nám dokonce jedna tříletá holčička.“

Radost přímo kosmických rozměrů prožíval na této události šampion v kategorii mužů se zlamovací vzduchovkou Martin Tůma z Hněvkova. Nasázel do terče senzačních 95 ze sta možných bodů. „Dva roky jsem vůbec netrénoval, jen večer před závodem jsme si se synem trochu zastříleli. Navíc za mnou byla noční služba, takže jsem byl proti ostatním v jisté nevýhodě,“ nechal se slyšet perfektní prototyp soutěživého jedince.

Absolutní vítězkou dvanáctého ročníku „Zlaté mušky“ v Pacelicích a podruhé v jejích dějinách držitelkou putovního poháru se stala nyní patnáctiletá Eliška Sudová ze Sedlice. Šťastná obhájkyne triumfu z roku 2019 rozdávala úsměvy na všechny strany.

„K tomuhle sportu mě přivedli rodiče, kteří se mu také věnují,“ uvádí sympatická „lady“. „Věnuji se mu už čtyři roky, ročně absolvuji tři závody. Tady v Pacelicích jsem dneska nastřílela se sportovní vzduchovkou čistou stovku. Ale to neznamená, že se mi takhle daří vždy a všude. Měla jsem prostě svůj den,“ směje se sedlická výherkyně.

V čilé permanenci zde byl po celé odpoledne airsoftový koutek ve spodní části hřiště. Tady si mohli malí i velcí ve chvílích volna pod dohledem zkušených instruktorů vyzkoušet kuličkovou palbu. Jako vítaná atrakce tady také byl přistaven pravý americký jeep soukromého sběratele, u něhož se přichozí i místní na památku fotili.

Nutno podotknout, že v Pacelicích padlo stovek několik. V případě rovnosti výsledků rozhodovali rozhodčí podle kritérií, zanesených ve střelecké „sbírce pravidel a zákonů“. Uznání a pochvalu si ale zasluhují všichni zúčastnění bez výjimky. Ona ta střelecká řehole není zdaleka jen o samých desítkách v terči. Jako za každým sportem stojí i za ní tvrdá práce a zase tvrdá práce. A leckdy trvá dlouho, než přijde sladké ovoce snažení.

Poděkování sponzorům akce: Obec Škvořetice, Ladislav Kovařík – Sedlice, Roman Pojer – Blatná, Ing. Robert Flandera – Blatná, Agro Lnáře, Emil Budoš – Pacelice, Jiří Vetešník – Blatná, LEIFHEIT Blatná, Radek Šimsa – zemní práce Blatná. Rovněž poděkování všem organizátorům a dobrovolníkům při přípravě a úklidu plochy.

Oslavu Dětského dne ve Škvořeticích narušila jen vydatná bouřka. Po ní však na hlavní program přišlo zase slunce

Jsou věci, proti kterým je prostý smrtelník bezmocný. Mezi ně samozřejmě patří i zlomyslnost počasí. Letos se s tímto faktem museli na vlastní kůži vypořádat rovněž během oslavy Dětského dne ve Škvořeticích. Nebylo to sice žádné „rodeo“, nicméně idylku kolektivních radovánek a dobrodružství to částečně narušilo.

Tradice Dětských dnů ve Škvořeticích je dlouhá, pestrá a nyní má už několik let svůj pevný řád. Z pátka na sobotu mají možnost chlápci a děvčata přenocovat u rybníka „Daliň“ ve stanech. Tam je vedle neodmyslitelného táboráku s pečením buřtů čeká také stezka odvahy. Nebylo tomu jinak ani letos. „Mezi dětmi vládne pevná soudržnost. Ti starší jedinci doprovází malé ratolesti při plnění bobříka statečnosti po celé trase, do organizace se zapojují pravidelně i tatínkové,“ svěřuje se se svými dojmy Kateřina Schaffarzová, která se letos chopila hlavních pořadatelských opratí, „Stezku odvahy jsme stihli jen taktak, než se zkazilo počasí. Potom přišla bouřka a spadlo tolik vody, že to jeden stan totálně vyplavilo a jeho dočasní uživatelé museli jít spát, nedobrodružně do domácí postele.“ Děti se posléze nechaly slyšet, že je sama stezka odvahy takřka nevystrašila. Zato bouřka prý jim to bohatě nahradila,“ prozrazuje místní provozovatelka konzumu.

Po dešti ale vždycky přichází sluníčko, co svět světem stojí. Stěžejní den – sobota, se v duchu tohoto pravidla vybarvil do azurova a tak hlavní program – pásmo her a soutěží, už probíhal v naprosté pohodě a harmonii.

„Jednotlivá stanoviště si vzali na starost ti starší, junáci s pomocí přítomných maminek,“ uvádí Kateřina Schaffarzová, „Skákalo se v pytlicích, střílelo ze vzduchovky, chytaly se rybičky na udičku s magnetem, běhalo s vodou v náprstku a vajíčkem na lžici. Nemohlo chybět tradiční přetahování lanem. Soutěžící děti byly odměňovány sladkostmi všeho druhu. Nikdo rozhodně neodešel s prázdnou,“ zdůrazňuje.

Poděkování za pěkně zorganizovanou oslavu Dětského dne ve Škvořeticích patří všem, kdo přiložili ruku ke společnému dílu. Zvláštní

uznání patří již zmiňované „velitelce“ radovánek Kateřině Schaffarzové. Dále pak Lauře Rosinové, která zájemcům zdobila obličej krásnými malbami. A určitě Jiřímu Hraběti, který zábavně sobotní odpoledne skvěle moderoval a do éteru pouštěl ty nejlepší a nestárnoucí hity. Námecce škvořetického kulturního domu se navíc staral o občerstvení malých i velkých účastníků. Ve Škvořeticích prostě na své následovníky nezapomínají. A každý, kdo dělá něco pro rozvoj dětské duše, dvakrát dělá.

Dvojice dobrodruhů z Blatenska prošla legendární trek kolem Annapurny. Třítýdenní expedice údolím podél masivu a vrcholů Annapurny ušla sto dvacet „výživných“ kilometrů

Josef Ředina (51 let) a Jiří Jiskra (32 let) žijí v obci Škvořetice. Oba kromě kamarádství, dobré fyzické kondice pojí nejnověji rovněž absolvování treku kolem masivu Annapurny (Annapurna Circuit) - „Mekky“ trekařů a horolezců. V exotickém prostředí a náročných podmínkách. Pěkně po svých, v plné polní s patnáctikilogramovými „bágly“. Tomu už se říká dobrodružství. Sto dvacet kilometrů horským údolím přes sedlo Thorong La ve výšce 5 416 m n.m. během tří týdnů – rozhodně nic pro bábovky a třasořítky!

Everest nestačil...

Prvotním impulsem k expedici „Annapurna 2022“ se stalo setkání Josefa Řediny s bývalým spolupracovníkem ze zaměstnání. „S ním jsem totiž před jedenácti lety vystoupal do základního tábora Everestu,“ připomíná si starší sportovní zážitek houževnatý Škvořeták. „Když jsme na sebe loni v listopadu zase ‚narazili‘ bylo hned jasné, že z toho nemůže být nic jiného než další obdobný zážitek v horách stranou od civilizace. Prostě takové opáčko, jen někde jinde.“

Začalo horečné plánování. Partu, tvořenou ještě bratrem Josefova někdejšího spolupracovníka, se kterým došel až do zmiňovaného base campu Everestu, doplnil záhy právě Jiří Jiskra. Takže už byli čtyři. Na začátku letošního března odletěla tato čtyřka letadlem vstřík třítýdennímu dobrodružství, zahrnujícímu postup podél vrcholů Annapurny údolím nahoru, poté přechod sedla a jako tečku sestup údolím.

Počasí prý od samého počátku partě dobrodruhů extrémně přálo. Sluníčko je prakticky neopustilo. A když se později odpoledne někdy někde stahovala mračna, dbali zkušení znalci horských podmínek na to, aby v té době již byli v bezpečí místní lodžie, jak jsou nazývané místní trekařské ubytovny s restaurací „Snad jenom jeden jediný den nám lehce zamžilo. I přes mrazivá rána jsme téměř pořád chodili oblečení ve stylu triko – mikina,“ zdůrazňuje Jiří Jiskra.

Jiří Jiskra se svatým mužem v Káthmándú

Denní předěl – patnáct kilometrů

Kamarádi v dobrém i zlém odletěli na nezapomenutelnou pouť z Prahy přes Dubaj až do metropole státu Nepál – Káthmándú. Po vyřízení

Káthmándú – Durbar Square – památka UNESCO

potřebných povolení na vstup do hor, nazývaných permity, následoval příští den přesun pod čarokrásnou náruč horského masivu Annapurna. „Sama cesta byla naplánována na třináct dní. Denní úseky se pohybovaly okolo patnácti kilometrů. Postupně jsme nabírali výšku až do samotného sedla jménem Thorong La Pass. Existuje pravidlo, podle kterého lze nastoupit denně maximálně pět set výškových metrů. A tím se to hlavně řídilo,“ referují unisono oba zástupci Blatenska. Všichni borci bok po boku vyrazili z 1 300 výškových metrů a ve finále se na zmiňovaném sedle Thorong La octili v nadmořské výšce 5 416 m n. m.

Spartánské ubytování a jídlo na každém rohu

Den po dni usínali dobrodruzi ve skromných pokojích místních lodžii. Spartánské podmínky noclehu jim vyhovovaly. Hlavně když na člověka nefouká a neprší. „Měli jsme s sebou jen oblečení a spacáky. Leckdy jsme ty spacáky ani nepotřebovali – vybavení pokojů, které často skrývalo deku, peřinu a polštář, předčilo naše očekávání. Jídlo – to se nechalo koupit v každé lodžii, kde jsme byli ubytováni,“ mávne rukou Jirka.

Jediný opravdu zdravotní problém, který expedici „Annapurna 2022“ potkal, byl spálený ret Josefa Řediny: „No, od slunce. Brufen, se kterým

Josef Ředina, v pozadí Annapurna IV.

Žuláci v horském sedle Thorung La, výška 5 416 m nad mořem

jsem počítal spíš na bolavá kolena, tak padl právě na tuhle bolístku. Kolena zůstala O. K.“ Jirka Jiskra tedy ještě pocítil slabší příznaky tzv. „výškové nemoci“, ale ty brzy odezněly stejně jako příšly.

Nesporně zajímavým zážitkem byl nocleh v horské chatě při sestupu ze sedla Thorong La, kdy se čtveřici nepodařilo dojít včas do plánovaného místa noclehu. „Museli jsme vzít za vděk tím, co bylo k dispozici, což ve finále spíš připomínalo kozí chlívky. Ale v naší situaci – zaplatpánbůh za ty kozí chlívky,“ odpouští velkoryse jeho majiteli s odstupem času Josef Ředina.

Ale samozřejmě si parta odnášela i jiné dojmy: „Kupříkladu takový prodej masa v hlavním městě Káthmándú. U nás všechno pečlivě zatavené nebo vystavené v chladicích boxech. Tam se maso válí na pultech na slunci při teplotách dosahujících k 30 °C a vesele po něm lezou masačky... Ovšem zajímavé je, že se tam dá sehnat snad všechno na světě a vše se odehrává v podstatě přímo na ulici. Udělat generálku motoru, nebo opravit čerpadlo na vodu dokáží na koleni uprostřed rušné ulice. Dokáží opravit snad cokoli, na rozdíl od české konzumní společnosti, kde už se většina věcí jen vyhazuje. Po silnicích se jezdí vlevo. Obyvatelé se chovali za všech okolností přátelsky, ohleduplně, komunikativně a neustále měli potřebu s čímkoliv radit a pomoci. I přesto, že jsme procházeli strašným mumrajem, tak jsme se nemuseli bát, že nás někdo přejde. Tamní řidiči jsou na takový stav zvyklí, a hlavně dávají skutečně pozor. Troubením na sebe neustále ostatní pouze upozorňují. Zaujalo nás mimochodem taky to, že zatímco u nás doma frčí ekologie, tam ji nikdo neřeší. Ve městě většina odpadků končí na ulici. Musí se jim ovšem přiznat, že do rána veřejná prostranství zase záhadně uklidí. No a na venkově odpad pájí, nebo končí v jámě za vsí. Venku na ulici taky docela klidně provádí odběry krve – dvě židle, slunečník a jaképak copak,“ směje se Jirka Jiskra.

Měšečku, otřes se! Ale nemusíš moc

Náklady na celé dobrodružství jednotlivé členy výpravy vyšly na necelých 50 000 korun. Slušný to počín. „Letenky byly každá po 17 000 korunách tam i zpět, navíc ještě sloužící zároveň jako vstupenka na výstavu Expo 2022 v Dubaji. Životní náklady v hostitelské zemi byly rozhodně nižší než v Česku – najedli jsme se v restauraci pohodlně za stovku. Jediné, co tam vychází drahé, je pivo. To si člověk dá v hodnotě zmíněného oběda. V horách v ubytovacích zařízeních existují v podstatě jednotné menu a jeho ceny reguluje nejspíš stát, aby nedocházelo k okrádání trekařů. Jen čím se turista dostává výš, ubývá z něho masa. Prostě příjemná destinace – strava zaručeně čerstvá a chutná. Nenatrefili jsme určitě na jídlo, které by se nedalo pozřít. Jen v zájmu vlastních žaludků a psychického zdraví nebylo radno nahlédnout do kuchyní, kde se pokrmy „klohnily,“ nechává se slyšet Josef Ředina.

Říká se, že nejkrásnější pohled na svět je z koňského sedla. Tady by členové expedice „Annapurna 2022“ určitě oponovali. Pro ně zůstává jedním z nejkrásnějších pohled na vrcholy osmitisícovek z vyhlídkového vrcholu Poon Hill ve výšce 3 210 m n. m. za východu slunce nad Annapurnou a Dhaulaghiri.

Důležité je vrýt si každý takový obraz do srdce a mysli. Pak teprve každý takový zážitek má ten stoprocentní smysl.

Vladimír Šavrdra

Boží muka pod Kamenicí ve Škvořeticích

Boží muka patří do okruhu takzvané drobné sakrální architektury. Jde o zděnou či kamennou stavbu v podobě sloupu, která se zpravidla skládá z podstavce (soklu), dřívka a kaplice. Někdy bývá i hmotově kompaktní, takže předěl mezi jednotlivými těmito částmi je nezřetelný. Horní část stavby přitom obvykle vrcholí křížkem, může však mít i podobu koule či ploché desky stejným způsobem zakončené, popřípadě je kombinací všech těchto prvků. Pokud se uplatňuje klasická kaplice, bývá zdobena svatým obrázkem či soškou, a to buď jedním nebo více dle počtu výklenků. Svým tvarem by tento druh sakrálních objektů měl připomínat sloup, u něž byl bičován Kristus. Odtud tedy i samotný pojem „boží muka“. Důvody jejich zřizování jsou dnes vesměs neznámé, nebo se jen tradují. Lze předpokládat, že připomínaly spíše tragické události, není ale vyloučeno ani poděkování za přijatá dobrodružství. V každém

Opravená boží muka pod Kamenicí (foto autor příspěvku)

případě pilnila, podobně jako další drobné sakrální stavby, též funkci orientačního bodu v krajině, neboť se nacházela povětšinou u cest či na hranicích pozemků.

V následujícím textu se zaměříme na jednu takovou památku v katastrálním území Škvořetice, jež prošla v poslední době rekonstrukcí a dočkala se též (opětovného) církevního požehnání. Je to tedy současně i takové malé ohlédnutí za uplynulou akcí s připojením podrobnějších faktografických údajů.

Polní trať (zemědělský pozemkový celek), na které se pojednává objekt nachází, nesla označení „Pod Kamenicí“ podle

nedalekého zalesněného vrchu toho jména (Kamenice, 561 m). Již na josefských vojenských mapách z let 1764–1768, aktualizovaných pak v období 1780–1783, je na daném místě vyznačen kříž, zřejmě dřevěný. Jednoznačně zděnou stavbičku zde zaznamenává k roku 1837 mapa Stabilmního katastru. Pomineme-li ovšem kartografické prameny, pak je existence objektu prokazatelně doložena roku 1785 v písemnostech josefského katastru, který uvádí polní trať „Pod Kamenicí“, jež „začíná se za pastuškou od božích muk vokolo sedlické cesty...“ Tuto informaci lze tak mít za nejstarší zjištěnou písemnou zmínku.

Co se týče polohy, stojí boží muka na hranici louky, která patřila již tehdy škvořetické obci, a pole, jež příslušelo k selské usedlosti (gruntu) čp. 7 ve Škvořeticích. Ten je poprvé připomínán již roku 1595, kdy na něm hospodařil Řehoř Roubalík. Od roku 1600 patřil rodu Zemků a podle toho se mu říkalo „Zemkovský grunt“. Kolem roku 1739 sem byl vrchností dosazen Martin Kulík z Myštic († 1765), jehož rod vlastnil usedlost až do roku 2007. Hned Martinův syn Josef Kulík (* 1747, † 1784) se ale musel potýkat s velkým zadlužením gruntu „a kdyby od strany jeho manželky Kateřiny do téhož hospodářství znamenitá pomoc nebyla učiněna byla, tak by dozajista grunt tento v rukách Kulíkovských nikdá byl zachován býti nemohl“. Citovaný zápis z pozemkové knihy statku Škvořetice naznačuje, že Josefova nevěsta Kateřina, rozená Flanderová z Mírče, přinesla na grunt slušné věno.

Dodejme, že rod Kulíků se vyznačoval zbožností. Kupříkladu Václav Kulík (* 1911), fakticky poslední hospodář na usedlosti čp. 7, se významnou měrou zapojil do organizace slavnosti požehnání nového zvonku do škvořetické návesní kaple Nejsvětější Trojice v srpnu 1944. Připustili tedy, že právě Kulíkové stojí za vznikem božích muk „Pod Kamenicí“, mohlo jít vzhledem k výše popsaným chronologickým a věcným souvislostem o památku na hospodáře Josefa Kulíka, předčasně zemřelého v roce 1784, nebo naopak třeba o díkůvzdání za zachování gruntu v rodině. Skutečnou příčinu se nejspíše již nedozvíme a můžeme jen uvedeným způsobem spekulovat. Ostatně dle sdělení vládního komisaře obce Škvořetice konzervátorovi Památkového úřadu v Praze pro politický okres ve Strakonický z 11. 4. 1945 stála boží muka na obecním pozemku. To by zase spíše naznačovalo, že i na samotném vzniku objektu se podílela obec.

Nyní jsou boží muka po nedávné rekonstrukci opět ozdobou Škvořetic. Stalo se tak z iniciativy Petra Mikeše, který se do jejich opravy pustil se svými kolegy z neformálního spolku včelaři Škvořetice Vojtěchem Rosinou a Jiřím Dudkem. Stavební materiál na opravu poskytla firma Unielektro Romana Volfa ze Strakonice. Skupinu včelařů doplnil Miroslav Vylita mladší, který přispěl svým truhlářským umem. Rekonstrukci umožnily značné terénní úpravy, jež provedla obec v čele se starostou Jaroslavem Chlandou, který akci velmi podporoval. Nikoli náhodou vyplnilo výklenky stavbičky právě zpodobnění patrona včelařů – sv. Ambrože Milánského, která namalovala dcera Vojtěcha Rosiny, Laura Rosina. Slavnostní církevní požehnání obnovených božích muk vykonal v sobotu 7. 5. 2022 P. JClíc. Mgr. Rudolf Maria Hušek, duchovní správce farnosti Blatná.

Detail malby sv. Ambrože
(foto autor příspěvku)

Sv. Ambrož (Aurelius Ambrosius z Mediolanu) byl významnou osobností pozdní antiky. Narodil se kolem roku 340 v dnešním německém Trevíru (Trier), tehdy ovšem ležícím na území Římské říše a nazývaném Augusta Treverorum. Jako mnoho jeho současníků nebyl zprvu křesťanem. Po vzoru otce vstoupil do státní správy, což vyžadovalo loajalitu k císaři a k tradičním božstvům. V dospělosti se však nechal pokřtít, a dokonce ještě jako katechumen (čekatel křtu) byl roku 374 zvolen biskupem v Milánu (Mediolanu). Tento úřad pak

svědomitě zastával až do své smrti 4. 4. 397.

Byl obratným politikem, jenž díky svému vlivu na římské císaře Gratiana a Theodosia I. významně přispěl k prosazení věrouky nikajského koncilu v západní části impéria. Jinak ale upřednostňoval nezávislost církve na světské moci. Respektoval místní zvláštnosti své diecéze, měl smysl pro sociální rovnost, vynikal jako kazatel a autor řady náboženských spisů. Podporoval liturgický zpěv a je pokládán za autora hymnu *Te Deum laudamus* (Tebe Bože chválíme). Ovlivnil a pokřtil sv. Augustina (Aurelius Augustinus), s nímž a spolu se sv. Jeronýmem a Řehořem je řazen k takzvaným západním církevním otcům. Jako vůbec první byl roku 1295 vyhlášen učitelem církve. Jeho svátek připadá v liturgickém kalendáři na 7. 12.

Váže se k němu několik legend. Nejzajímavější je ta, podle které, když ještě jako malé dítě spal v kolébce, snesl se do jeho otevřených úst roj včel jako do úlu a po nějaké době zase nerušeně odlétl, aniž by chlapci jakkoli ublížil. To prý bylo znamením, že se z něj stane jednou významný člověk. Jiná verze téže legendy praví, že včely mu přinesly do úst med, a proto byl v dospělosti tak výmluvný. Včelí úl, nejčastěji vyplétané konstrukce (košnice), je také jedním z hlavních Ambrožových atributů vedle biskupského roucha a knihy. V našem případě však byl pojat více ve stylu pozdní antiky, tedy bez přihlídnutí k tradiční ikonografii, ale o to autentičtěji.

Tradiční zpodobnění sv. Ambrože z kostela
v Sankt Peter am Wimberg
(Horní Rakousko)

Zajímavou souvislostí, na niž musíme v neposlední řadě upozornit, je to, že v sedlické farnosti, k níž náleží i Škvořetice, působil v letech 1894–1916 jako farář, od roku 1898 pak s titulem děkana, **P. František Seyvalter** (* 26. 7. 1854, Brandýs nad Labem, † 20. 3. 1938, Praha). Ten sám byl totiž významným včelařem a činovníkem Včelařského spolku pro politický okres Blatenský, v jehož čele stál P. Alois Majer, převor kláštera bosých augustiniánů a farář ve Lnářích. P. Seyvalter zastával ve spolku funkci jednatele a v letech 1908–1911 byl po P. Majerovi i předsedou této organizace. Významných funkcí a titulů dosáhl též za své zásluhy v církevní správě. Byl tajným papežským komořím, nesídelním kanovníkem starobylé vyšehradské kapituly, biskupským notářem, čestným konsistorním radou, sekretářem a poté i okrskovým vikářem blatenského vikariátu a arciknězem strakonickým.

P. František Seyvalter (1854–1938)
sedlický děkan a včelař

Vladimír Červenka

Autor děkuje za pomoc při doplňování některých údajů Marii Šubrtové z Písku, Vojtěchu Rosinovi ze Škvořetic a Jaroslavu Chlandovi, starostovi obce Škvořetice.

Posloupnost hospodářů z rodu Kulíků na Zemkovském gruntu čp. 7 ve Škvořeticích

Martin KULÍK

(syn Karla Kulíka, sedláka v Myšticích a Evy Hrubé z Nevželic)
sedlák ve Škvořeticích čp. 7
† 4. 3. 1765, Škvořetice
oo Sedlice 2. 2. 1744 **Magdalena Ládová** ze Škvořetic (dcera Jana Jiřího a Anny Vyškovské)
křtěna 6. 12. 1718, † 3. 5. 1762, Škvořetice

syn Josef KULÍK

sedlák ve Škvořeticích čp. 7 (knihovni zápis vlastnického práva 20. 3. 1778)
křtěn 19. 3. 1747, † 7. 9. 1784, Škvořetice
oo Mirovice 17. 11. 1765 **Kateřina Flanderová** z Mírče
(dcera Jana Flandery a Magdaleny Tomáškové)
křtěna 12. 3. 1745, † 16. 3. 1808, Škvořetice
(2. oo Sedlice 17. 1. 1786 Matěj Čechral z Lomu, dočasný hospodář ve Škvořeticích čp. 7)

syn Jan KULÍK

od 17. 10. 1798 sedlák ve Škvořeticích čp. 7
* 18. 1. 1773, Škvořetice, † 23. 11. 1834, Škvořetice
oo Blatná 23. 11. 1798 **Barbora Outlá** z Buzic
(dcera Vojtěcha Outlého, chalupníka, a Kateřiny Solarové)
křtěna 25. 7. 1775, † 23. 3. 1857, Škvořetice

syn František KULÍK

od 30. 6. 1835 sedlák ve Škvořeticích čp. 7
* 13. 10. 1812, Škvořetice, † 19. 10. 1900, Škvořetice
oo Radobyčce 6. 5. 1834 **Josefa Brousilová** z Dolního Ostrovcu čp. 10
(dcera Vavřince Brousila, chalupníka, a Kateřiny Supové z Dědovic čp. 15)
* 30. 4. 1810, Dolní Ostrovec, † 10. 2. 1881, Škvořetice

syn Josef KULÍK

od 7. 8. 1867 sedlák ve Škvořeticích čp. 7
* 6. 8. 1838, Škvořetice, † 9. 2. 1913, Škvořetice
oo Sedlice 19. 5. 1863 **Marie Mulačová** z Mužetic čp. 9
(dcera Jana Mulače, sedláka, a Marie Soukupové z Louky čp. 9)
* 14. 10. 1842, Mužetice, † 9. 7. 1920, Škvořetice

syn Václav KULÍK

sedlák ve Škvořeticích čp. 7
* 4. 11. 1869, Škvořetice, † 10. 3. 1940, Škvořetice
oo Černívsko 14. 7. 1908 **Františka Vlková** z Drahenického Málkova čp. 6
(dcera Václava Vlka, chalupníka, a Anny Muzikové ze Slavětína čp. 11)
* 8. 8. 1885, Drahenický Málkov, † 29. 3. 1959, Lnáře – léčebný ústav

syn Václav KULÍK

sedlák ve Škvořeticích čp. 7
* 6. 6. 1911, Škvořetice, † 4. 7. 1989, Písek
oo Radobyčce 19. 2. 1938 **Anna Suchanová** z Malčic čp. 1
(dcera Jana Suchana, rolníka, a Anny Švejnochové z Malčic čp. 12)
* 30. 4. 1914, Malčice, † 5. 9. 1989, Písek

Pěší pouť v sobotu 6. srpna 2022

Půjdeme cestou, kterou v mládí chodila
Služebnice Boží Matka Rosa Vůjtěchová

10.00 **Obora u Radobytec**
Radobyčce
Bořice
Jarotice
Škvořetice
Pacelice

15.00 **mše svatá na Křesovci u kostela Proměnění Páně**

Pouti se zúčastní také sestry
Kongregace sester Těšitelék Božského Srdce Ježíšova z Rajhradu u Brna.

Vítání občánků

V sobotu 14. května 2022 se v zasedací místnosti obecního úřadu ve Tchořovicích uskutečnilo *Vítání nových občánků obce*. Slavnostní atmosféru navodily tóny houslí v podání paní Ivety Balkové.

Julinku, Zuzanku a Vašíka, kteří se narodili v roce 2021, přivítaly svým vystoupením také tchořovické děti. Rodiče dostali od obce

finanční příspěvek 2 000 Kč, květinu a několik dárků.

Přeji rodičům i jejich dětem ještě jednou hodně zdraví, lásky, spokojenosti a mnoho radostných společných chvil.

Oprava komunikace

Na začátku června jsme opravili místní komunikaci od hlavní silnice I/20 kolem železniční zastávky, okolo obecního úřadu až k obecnímu skladu. Vzhledem k malé šíři komunikace v této lokalitě jsme museli požádat o úplnou uzavírku této komunikace po dobu opravy. Celá oprava byla hrazena z rozpočtu obce. Výše nákladů na opravu včetně zajištění dopravního značení činila 592.596 Kč. Současně byla provedena menší oprava povrchu komunikace u Dolejšího mlýna, náklady na tuto opravu činily 82.494 Kč

Opravená komunikace u Dolejšího mlýna

Opravená komunikace u obecního úřadu

Sraz občanů, rodáků a přátel obce Tchořovice

V sobotu 18. června 2022 se ve Tchořovicích uskutečnilo Setkání občanů, rodáků a přátel obce při příležitosti 650. výročí první zmínky o obci v roce 1372, kdy se zde připomíná malá tvrz, na které sídlil vladyka Jan. Tato akce byla spojena s oslavou 130. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů ve Tchořovicích (1891–2021), která byla v roce 2021 odložena z důvodu koronavirové pandemie a omezením kontaktů. První hosté se začali scházet od 10 hodin v místním pohostinství Na Kopečku. Byla jsem velice potěšena návštěvou emeritního senátora Ing. Josefa Kalbáče, který spolu se současným senátorem MUDr. Tomášem Fialou, přijali moje pozvání na tuto akci a osobně pozdravili všechny hosty. Všechny přítomné určitě potěšilo vystoupení naší nejmladší generace pod vedením paní Ivety Balkové a hudební vystoupení sester Bolinových. Následně byla zahájena výstava *Tchořovice – historie a současnost* ve vedlejší budově v zasedací místnosti obecního úřadu. Cílem akce bylo,

aby se lidé sešli a popovídali si. Příjemné posezení v pohostinství bylo spojeno s chutným obědem, kávou a zákuskem. Od 13 hodin si mohli všichni zájemci u kaple sv. Václava prohlédnout starší i novou techniku našich hasičů. Ve 13:30 byl požehnan administrátorem farnosti Blatná, P. JCLic. Mgr. Rudolfem Maria Huškem, SChLJ., nový požární automobil Ford Transit Kombi s přívěsem pro hašení zakoupený v roce 2021 a hasičská stříkačka.

Poté se přítomní za doprovodu hudby vydali průvodem k pomníku padlých. Položením věnce jsme uctili nejenom památku padlých v první a druhé světové válce, ale připomenuli si, že i v současné době umírají nevinné děti a civilisté v novodobé válce na Ukrajině. Připomenuty byly rovněž povodně, které naši obec postihují, a právě poblíž pomníku padlých napáchaly největší škody v roce 2002. Tuto povodeň v těchto místech připomíná památník uprostřed prostranství a studny, které jediné zůstaly po domácích zničených povodně. Při opravě těchto studen byly do jejich kamenného obložení vloženy kameny s čísly popisnými těchto zbouraných domů. Pietní akt u pomníku padlých byl zakončen naší státní hymnou.

Další část oslav se odehrávala u rybníka Hořejšího, kde probíhala hasičská soutěž. Příjemné chvíle s dechovkou strávili zájemci v místním pohostinství mezi 17. a 18. hodinou. Celá akce byla večer zakončena hudebním vystoupením kapely Kudrnáči u rybníka Hořejšího.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na přípravě celé akce podíleli.

Beseda s kronikářem

V neděli 19. června odpoledne se v pohostinství uskutečnila beseda o historii obce, která byla zahájena četbou z místní kroniky a následně se ujal slova kronikář obce Karel Krejčí.

Výstava Tchořovice – historie a současnost

U příležitosti 650. výročí první zmínky o obci byla v zasedací místnosti obecního úřadu ve Tchořovicích instalována výstava, která vypráví o historii naší obce a její

obce a její obyvatel. Výstava byla zahájena 18. června a potrvá až do 28. srpna. Moje poděkování patří Janě Loulové, spolu se kterou jsme výstavu několik měsíců připravovali a Martině Čadkové, která doplnila výstavu hasičskou současností. Povídání o historii je do-

provázáno historickými fotografiemi, výňatky z obecní kroniky, nechybí ukázky práce šikovných tchořovických žen, hračky, se kterými si dříve děti hrály, kolébka nebo kolovrátek a další.

Výlet Mirakulum

V sobotu 25. června 2022 jsme uspořádali pro rodiny s dětmi výlet do zábavního parku Mirakulum ve středočeských Milovicích, který nabízí 12 hektarů originální zábavy a volnočasových aktivit s množstvím nápaditých herních prvků. Odjízďdli jsme od kapličky na návsi ve Tchořovicích v sedm hodin ráno s obavami, jaké nás dnes čeká počasí, protože v noci hodně pršelo a ani předpověď na sobotu nebyla dobrá. Přestože v průběhu dne několikrát pršelo, věřím, že si všichni tento celodenní výlet užili. Na výběr bylo ze spousty zábavně naučných atrakcí pro menší i větší děti – lesní hřiště, mini zoo, obří trampolíny a houpačky, lanová centra, podzemní chodby, prolézačky, vodní svět, farma, bludiště, které dalo zabrat i nám dospělým nebo dílnička pro děti a nechybělo ani občerstvení.

Eva Křivancová, starostka obce Tchořovice

SDH Tchořovice

Mladí hasiči

Okresní kolo hry Plamen

V sobotu 21. května jsme se zúčastnili okresní hry Plamen v Drahonovicích. Tato soutěž je velice časově náročná družstva starších hasičů se utkávají ve 4 disciplínách – štafeta 4x 60 m, štafeta CTIF, požární útoku CTIF a v neposlední řadě v královské disciplíně požární útoku. Mladší hasiči absolvují štafetu 4 x 60 m a požární útok. Zde ve velké konkurenci dalších družstev jsme se umístili na krásném 6. místě v kategorii starší a na 11. místě v kategorii mladší.

Okresní kolo dorostu Strakonice

Přesně za týden od hry Plamen, tedy 28. května, se naši dorostenci, ve složení Jaromír Pošta, Ester Platlová, Hana Čadková a Jakub Resler, zúčastnili okresní soutěže dorostu ve Strakonici. Zde si vybojovali Ester a Jarda shodně krásné 4. místo, Hanka 7. místo. Kuba si vybojoval s týmem Blatná postup do krajské soutěže, která se konala ve Strakonici 19. května. Následně tým SDH Blatná doplnil kromě Kuby Reslera ještě i Jarda Pošta. Pomohli tak reprezentovat družstvu SDH Blatná okres Strakonice v krajské soutěži dorostenců.

Pohárová soutěž Dřešín

Dne 12. června jsme vyrazili v netradiční sestavě do šumavského Dřešína na hasičskou soutěž. Ve složení Jarda Pošta, Honza Čadek, Kuba Resler, Adéla Zitková, Vojta Zitko, Petr Masák a Hanka Čadková získali za čas 20,68 vteřiny „pouze“ 8. místo v požárním útoku. Ovšem v doplňkové soutěži, která následovala, střílba ze vzduchovky, jsme se opravdu blýskli díky skvělému střeleckému výkonu Petra Masáka, který dal 10 ran z 10. A stal se tak nejlepším střelcem ze všech zúčastněných.

Laser arena Písek

Jako poděkování za výsledky jsme se rozhodli vzít naše mladé hasiče na výlet. Vyhrála to laser arena v Písku, kde si to všichni určitě užili a dostatečně se vybláznili. Co dodat. Snad jen krásné prázdniny a hasičině zdar.

Výročí 130 let od založení hasičského sboru ve Tchořovicích

„Sto třicet, respektive sto třicet jedna, listů v knize věků bychom museli obrátit, abychom se vrátili do roku 1891, kdy naši předkové položili základní kámen k organizovanému boji, proti přírodním živlům. Hasiči jsou obyčejní lidé, kteří se dobrovolně postavili na stráž všech těch, které ohrožují nepředvídaná neštěstí, havárie ale hlavně přírodní živly, jako jsou voda a oheň. Hasič je ochoten podat pomocnou ruku v nesnázích všem a všude. Na těchto základních myšlenkách byl před 130 lety založen i náš hasičský sbor ve Tchořovicích.“

Heslo hasičů: „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci“

V sobotu 18. června oslavili hasiči z Tchořovic již 130 let (respektive 131 let – oslavy byly odloženy z důvodu covidové pandemie) od svého založení a oslavy to byly vskutku velkolepé. Ve 13 hod se vydal slavnostní průvod tvořený okolními sbory hasičů od rybníka Hořejší ke kapli sv. Václava, kde byla vystavena stará i nová hasičská technika k prohlédnutí.

Zde, na program oslav 650. výročí první zmínky o obci Tchořovice spojené se srazem rodáků, který probíhal již od dopoledne, navázala svým proslavem starostka obce Tchořovice p. Eva Křivancová, její host Ing. Josef Kalbáč a starosta sboru p. František Tetauer. Poté požehnal pan farář novému hasičskému autu a požární motorové stříkačce. Ve 14 hod. se vydal průvod za doprovodu hudby (hudební seskupení Kudrnáči) od kaple k pomníku padlých, kde položením věnce uctili všichni památku obětí světové války.

Oslavy se následně přesunuly na travnatou plochu u rybníka Hořejší. Zde na slavnostním nástupu jsme přivítali hosty – generálního ředitele společnosti Astorie a. s. p. Jaroslava Havlíka a regionálního ředitele p. Miroslava Duška. Oba nám řekli pár slov a předali věcný dar pro náš sbor – nový rozdělovač s požární hadicí B.

Další minuty pak již patřily předáváním ocenění zasloužilým členům a pamětných stuh na prapory sborům.

Hlavní náplní sobotního odpoledne se ale stala soutěž v hasičském sportu. Pro soutěžící jsme připravili takové malé překvapení – zakopali jsme káď na vodu do země. Byť to nikdo nečekal, všichni se s touto situací zdárně vyrovnali a podávali dobré výkony.

Naši mladí hasiči porovnali své síly s družstvy z Blatné, Hajan a Chlumu. A zaslouženě vyhráli v obou kategoriích (mladší i starší) zlaté medaile.

Poté pokračovala soutěž dospělých, kde se zúčastnila hasičská družstva z Blatné, Hajan, Chlumu, Lnář, Hradiště, Předmíří, Skaličan a Kocesína (Kocelovice + Hornosín) v kategorii muži, ženy, veteráni. A ani zde se tchořovičtí hasiči neztratili, ženy získaly 1. místo, muži a veteráni shodně 2. místo.

Celé výročí se za velice příjemného počasí vydařilo na jedničku. Během dne si návštěvníci mohli užívat dobré jídlo, lahodného moku a skvělého výkonu hudební skupiny „Kudrnáči“, jejich hudba nás doprovázela od odpoledne až do brzkých ranních hodin.

Velké poděkování patří všem členům sboru, kteří se na akci aktivně podíleli, obci Tchořovice, společnosti Astorie a. s., občanům obce a hostům, kteří nás přišli podpořit a strávili tento významný den s námi.

Text a fotografie: Martina Čadková

Zemědělství ve Tchořovicích – 4. část

Někdy kolem roku 1970 byla na okraji Trávníků vybudována mohutná silážní jáma o rozměrech cca 35 x 5 x 2,5 m. Ta byla v provozu minimálně do roku 1980.

Téhož roku, dne 20. března, byla v obci zřízena Komise pro výkup vajec v tomto složení: předseda – Boušová Marie, členové – Čejka Václav, Bártova Anna, Ingeduld Miroslav, Polan Eustach a Diviš Karel.

V neznámé době byla zřízena i oplocená část, za východní částí hospodářské budovy domu čp. 2, k letnímu chovu prasnic.

Roztroušené seskupení hovězího dobytka po vesnici si vyžádala výstavbu nového kravína. Ta byla povolena dne 10. 8. 1956 pod č.j. 4963/56 a k 1. srpnu 1963 byla provedena kolaudace kravína postaveného severně od rybníka Hořejší při polní cestě do Třeštěnce s celkovým nákladem 827 700 Kč. Do této doby byl hovězí dobytek společně ustájen ve stájích domů čp. 6, 7, 14, 16, 24 a 69. V téměř roce došlo k likvidaci tuberkulózních krav, které byly ustájeny samostatně v čp. 33. Za každou tuto krávu dodanou na jatka byl státem vyplacen příspěvek 1 500 Kč k jejich jateční ceně.

V následujících letech 1965–1966 byl areál kravína dobudován výstavbou skladů sena a dalších hospodářských budov za cca 375 000 Kčs až do současné podoby. Areál byl zajištěn i samostatným, nezávislým zdrojem vody, vrtanou studní na Trávnících v těsné blízkosti rybníka Hořejšího.

Stav hospodářských zvířat v r. 1972:

telata do 6 měsíců	62 ks	
jalovice od 6 měsíců do 1 roku	24 ks	
jalovice nad 2 roky	7 ks	
dojnice	166 ks	359 211 l mléka
skot na výkrm	162 ks	
telata	62 ks	
prasata na výkrm	132 ks	
prasnice	24 ks	
kanec	2 ks	
koně	3 ks	
jalovice 1-2 roky	44 ks	

Provoz v kravíně nepřetržitě pokračoval až do roku 2009, kdy je zde zrušen chov dojných krav a na dva následující roky (do roku 2011) je zde ustájen jalový skot. Po roce 2011 je kravín prázdný, opuštěný a viditelně chátrá.

Některé další události:

Kolem třetí hodiny odpoledne v srpnu roku 1972 vznikl **požár stohu u kravína**. Při metání slámy na stoh nastal zkrat v elektrické vadné zásuvce u metače sena. Za velkého vedra a větru se sláma okamžitě vzňala, a i při velkém úsilí lidí, kteří u „metače“ pracovali, nepodařilo se jim oheň uhasit. Pak už nebylo pomoci. Oheň strávil celý stoh. Štěstí bylo, že vál severovýchodní vítr, který zaháněl plameny od kravína a od skladu sena, kde bylo uloženo více jak 22 vagonů. Požárem byla způsobena škoda ve výši 3000 Kčs, která byla pojišťovnou uhrazena.

Areál kravína ve Tchořovicích postavený v letech 1965–55, foto 2008

Je zajímavé, že den předtím byly zavedeny v obci **noční žňové hlídky**. Za noc se vystřídaly dvě směny, a to první od 21 hodin do 1. hodiny ráno, druhá pokračovala a končila ve 4 hodiny ráno. Každá směna čítala dvě osoby, zprvu se hlídalo pravidelně, později směny hlídky vynechávaly, ke konci již hlídat nikdo nechodil.

Dne 26. srpna 1972 dokončilo místní zemědělské družstvo sklizeň obilí a na popud předsedy družstva byl uskutečněn průvod všech sklízecích strojů obcí. V něm byly všechny tři kombajny, osm kolových traktorů a přívěsné nářadí. Večer potom byla v hostinci „U Čadů“ uspořádána malá dožínková veselice s hudbou a pohoštěním.

Jaká byla struktura mechanizačních prostředků v JZD Tchořovice není jednoduché specifikovat. Pravděpodobně to byly traktory typu: Z 25, Zetor Super pásový, Zetor 35 Super, Zetor50 Super, Z 3011, Z- 4611, Z- 5511, Z- 2511, Z- 3511, Z- 4511, Z- 4212, Z- 5711, Z- 6711, Z- 12011, Z- 12045, DT 54, DT 75, RS 09.

Ke sklizni obilí byly používány kombajny typu ŽM 330, SK 4, E 512, E 51. Bizon. SK 5 Niva.

V roce 1972 se začíná projevovat snaha nadřízených orgánů ke sloučení místního JZD s JZD Lnáře, pokus byl neúspěšný. V roce 1973 po velkých přesvědčovacích akcích se místní JZD slučuje se dříve spojenými obcemi Zahorčice a Lnáře. Přidávají se i Kocelovice a 26. února se ve Lnářích koná předběžná slučovací schůze, kde se dohodlo společné hospodaření. Vzniklo tak družstvo s názvem „Vítězný únor“, které hospodařilo na výměře kolem 1500 ha půdy.

K další reorganizaci dochází 1. dubna 1977 kdy dochází ke sloučení vytvořeného JZD se Státním statkem ve Lnářích s celkovou obhospodařovanou půdou 2 257 ha, z toho orná půda činí 1 741 ha.

Hodnota pracovní jednotky v JZD do sloučení byla následující:

Rok	Odměna v Kč	Odměna v naturáliích v Kč	Celkem Kč
1956	16,50	10,00	26,50
1957	13,00	4,00	17,00
1958	13,00	2,00	15,00
1959	11,00	2,00	13,00
1960	9,50	2,00	11,50
1961	11,00	2,00	13,00
1962	12,00	2,00	14,00
1963	13,00	2,00	15,00
1964	15,00	2,00	17,00
1965	18,50	2,00	20,50
1966	17,00	2,00	19,00
1967	22,00	2,00	24,00
1968	25,50	2,00	27,50
1969	27,50	2,00	29,50
1970	26,00	2,00	28,00
1971	27,00	2,00	29,00
1972	30,00	2,00	32,00
1973	za jednu pracovní normu		25,00

Jaká dřina a jak nelehký život byl zaměstnanců JZD je patrné právě z tohoto přehledu. Nejkritičtějšími léty byl rok 1958–1963, zvláště když si uvědomíme, že za celodenní práci se získala jedna, nejvýše 1,5 pracovní jednotky. Na konci měsíce se zálohově dostávalo 5–7 Kč na jednotku, ostatní teprve při doplatku na konci roku po vypořádání.

Finančním přilepšením pro zaměstnance JZD bylo pěstování pravého heřmánku na záhumenkách. K největšímu rozkvětu této činnosti dochází kolem r. 1962. Za jeden kg suchého květu v I. tř. se platilo 60 Kčs, za II. tř. 45 Kčs.

Určitou pomocí pro zemědělce byla i „záhumenková pole“ o rozloze do 50 a, to byla část zemědělské půdy, kterou si člen JZD obdělával a využíval sám. Tak v roce 1969 bylo „záhumenkářů“ obděláváno v obci 30,01 ha. Na tuto výměru bylo chováno 35 ks krav, 50 ks prasat. Slepíc,

husí a kachen bylo 862 ks. K 1.1.1975 je patrný úbytek záhumenkových krav, kterých zůstává pouze 14 ks.

V roce 1962 bylo dodáno na výkup z obce od 19 samostatných chovatelů 219 husí.

Určitým benefitem pro družstevníky byla i porážka domácích prasat o váze 100 i více kg.

Období před a po Vánocích bylo obdobím zabijaček prasat na vesnicích u místních obyvatel. Bylo to období starostí, ale i radostí (hlavně těch nejmenších). Především v dřívějších dobách to byla jedna z možností, kdy si mohli místní hospodáři nejen odpočinout od zemědělských prací, ale i se dosyta a dobře najíst, protože zabité prase bylo zdrojem vítané změny a vydatné potrawy. Toto období bylo výhodné i proto, že v této době obvykle teploty klesaly hluboko do minusových hodnot (ne jako v současné době). Pochopitelně lednice, jak je známe dnes, nebyly a mráz byl ten nejjednodušší a současně i nejspolehlivější způsob dlouhodobějšího uchování masa v čerstvém stavu.

Zabijačku prováděl obvykle místní řezník nebo osoba, která se v této činnosti dobře vyzнала. A takových osob nebylo v obci málo. Zabíjelo se na volném prostranství dvora. Řezník přicházel obvykle brzo z rána s veškerým nutným příslušenstvím. Snad až do roku 1950 se zabíjelo železnou palicí uhozením do hlavy, kterou se prase omráčilo a následně se pod krkem přetřela krční tepna a prase vykrvácelo. Veškerá krev se odchyťovala do nádob a následně zpracovávala do jelita a prasečí polévky. Že ne vždy všechno proběhlo podle přání je zcela pochopitelné. Vyhladovělé, vystresované prase a špatně vedená rána palicí měla někdy za následek, že prase ve zběsilém útěku poráželo vše, co mu stálo v cestě a stálo to místní obyvatele ale i řezníka hodně námahy, aby se prase dostalo tam, kde mělo skončit. A tak bylo někdy na selském dvoře „i hodně veselo“. Prase se proto obvykle, aby neuteklo, jistilo provazem na zadní noze. V pozdějších letech (snad do současnosti) je palice nahrazena „zabíjecí pistolí“, která je pro zvíře jistě humánnější, jistější a praktičtější.

Za pomoci celé řady přihlížejících bylo prase po zabití vloženo do „prasečích necek“, kde se posypávalo rozdrčenou smolou, která se tehdy nechala koupit v místní prodejně smíšeného zboží, pařilo vařící vodou a škrabalo speciálně připravenými kovovými kornouty a noži, až se veškerá srst z kůže prasete odstranila. Následovalo přenesení prasete v neckách obvykle do stodoly, kde pomocí pákového „zdvíháku“ na kvalitním řetězu bylo prase za zadní nohy vyzdvíženo na některý trám stropní konstrukce do svislé polohy. Následně bylo prase vyvrženo a odříznuta hlava. Po vychladnutí byl zbytek prasete rozporcován.

Prasečí střeva byla vyčištěna obrácením, vyprána a připravena pro jelita a jitrnice. Ta se stejně jako v současné době uzavírala „zašpejlováním“. Špejle se nechaly koupit v místních prodejnách smíšeného zboží. Byla i celá řada rodin, které si ještě kolem roku 1950 špejle vyráběly podomácku v zimním období – čp. 29, 31, 39... Z prasete se zpracovalo prakticky vše. Vyráběly se jitrnice (jejich součástí byla speciálně upečená buchta z vody, kvasnic a mouky), jelita, sulc, tlačenka světlá a černá (jako obal se využíval prasečí žaludek, močový měchýř nebo koupené papírové obaly) a prasečí zabijačková polévka – tmavá (prdeláčka) nebo světlá. V celé řadě domácností nechyběl ani prejt a guláš. Sádlo se škvařilo v ohromných litinových hrncích, slévalo a ukládalo na chladných místech v kamenných nádobách. Škvarky, pochoutka nás dětí, se lisovaly a byly zlatavé, voňavé a chřupavé.

Zpracování zabitého prasete byl jakýsi obřad. Vždy byl přítomen větší počet osob, a to jak z usedlosti, tak blízkých příbuzných. I když se jednalo se o slavnostní den, panoval u shon proložený dobrou a veselou náladou. Jídlo se zapíjelo pivem, tvrdý alkohol pouze v omezené míře, a to především z důvodu zahřátí. V očekávání bylo právě uvažené maso. Pamlskem byl nůsek (rypáček), ouško, kousek jatýrek a kousek ovárku. Vše se převážně ochutnávalo přímo z pracovního válu, kde byl i kopeček soli a někdy i křen. Toho totiž v této době bylo všude ve Tchořovicích nadbytek. Potom následovala ochutnávka prasečí polévky, jitrnice, jelítka, a pro ty nenasytnější i oba druhy tlačenky. Je zajímavé, že v této době byl velkou pochoutkou právě ovar, dobře prorostlý sádlem. Práce obvykle trvala až do pozdních hodin, kdy se všichni s velkou chutí odebrali k odpočinku.

Součástí zabijačky byly i tzv. „výslužky“, kdy se po sousedních domech, příbuzných a přátelích roznášely jednotlivé produkty ze zabitého

Čp. 57 svoz sena společným kravským potahem, kolem roku 1950

prasete. Tato štedrost měla i svůj význam. Jednak se snížilo množství nakupených masných výrobků, snížilo se nebezpečí znehodnocení části výrobků v důsledku případného oteplení, ale hlavně, dle mého názoru, se tím prodloužilo zabijačkové období, protože „výslužky“ se vracely následnou zabijačkou u sousedů a známých. Maso se zpracovávalo k dlouhodobému uskladnění uzením. Proto se maso ukládalo řádně osolené do dřevěných nádob – „štandlíků“, kde po dobu 4–6 týdnů s převrácením odpočívalo a následně se po omytí udilo v komíně, nebo na zahradě ve vlastní postavené udírně. Ve Tchořovicích se k uzení používala olše lepkavá (byl jí všude nadbytek), nebo některý z ovocných stromů. Takové maso vydrželo i několik měsíců a jeho lahodnost byla nesrovnatelná s uzeným masem koupeným.

Po roce 1951 vznikají tzv. „kruponáři“. V podstatě to byl stejný lidé s jediným rozdílem, že prošli školením ve stahování určité části kůže z prasete, která byla součástí povinné dodávky.

K 21. 5. 1962 jsou v obci evidováni tito kruponáři: Antonín Čáka čp. 49 (v tomto roce uskutečnil nejvíce porážek), Josef Necuda čp. 15 a Josef Petrželka čp. 3. Je ale jisté, že kruponáři byli i Karel Čada čp. 82 a Alois Čáka čp. 36.

Celková evidence zabitých prasat v obci není známa. Dostupné jsou pouze následující údaje:

r. 1961 – 6 prasat a 2 ovce, 1962 – 78 prasat, 1063 – 98 prasat, 1064 – 78 prasat, 1965 – 88 prasat, 1966 – 82 prasat, 1967 – 86 prasat a 1968 – 93 prasat.

Váha prasete se pohybovala obvykle kolem 100 kg, výjimkou nebyla ani váha přesahující 170 kg. Na rozdíl od současných prasat, neobvyklá byla především vrstva sádla, tehdy se pohybovala mezi 3–7 cm, což v současné době je zcela nemyšlitelné. Ona to byla vlastně nutnost, protože prasečí sádlo bylo základem omastku v tehdejších domácnostech a řádně vyškvařené a dobře uložené vydrželo po celý rok.

Prasata se zabíjela i tzv. „načerno“ – tedy bez oznámení. Následující tresty neměly téměř nikoho. Je ale smutnou pravdou, že celá řada odhalení byla jen důsledkem „dobré práce“ donašečů.

Karel Krejčí

Kravský potah se žebříňákem na dvoře domu čp. 55, foto kolem roku 1950

Obec Tchořovice Vás srdečně zve na výstavu

Tchořovice – historie a současnost

Výstava se koná u příležitosti 650. výročí první zmínky o obci (1372 – 2022).

Výstava je instalována v zasedací místnosti obecního úřadu ve Tchořovicích čp. 77 a bude otevřena od 26. června 2022 do 28. srpna 2022 každou nedělí od 14:00 do 16:00 h.

Jiný termín návštěvy je možné dohodnout po telefonické domluvě:

725 883 262 – E. Krivancová
602 171 870 – J. Loulová

kulturní akce v roce. Pokud by skončila, padne veškerá kulturní činnost v obci a sál zůstane nevyužitý. Myslím, že by bylo dobré se zamyslet a pouvažovat o rozhodnutí, zda pokračovat, či nikoliv.

Za SDH Zadní Zborovice
Václav Slavík

Události v Uzenicích

V první řadě bych chtěla zmínit, že v prvním pololetí tohoto roku, měli členové SDH Uzenice dva úspěšné zvládnuté zásahy při požáru lesa u Chobota. Dále v rámci oslavy Dne dětí se uskutečnil zájezd do Prahy, kde jsme navštívili Národní technické muzeum a poté ještě Ráj železnic na Smíchově. Po návratu domů si ještě všichni opékali špekáčky na ohni. Počasí nám přálo, tak si troufám tvrdit, že se akce vyvedla. Nadále pokračuje rekonstrukce stodoly, která míří do zdárného konce.

Marešová

Setkání harmonikářů v Zadních Zborovicích

Sbor dobrovolných hasičů Zadní Zborovice uspořádal 11. června 2022 již 6. ročník *Setkání harmonikářů*. Muzikanti se sjeli od Vodňan, Českých Budějovic, Tábora a okolí Strakonicka, např. z Mečichova a samotných Zadních Zborovic. Publikum tvořili mimo místních i návštěvníci z Pačejovska, Milčic, Kovčína, Sedlice a okolí Sušice. Toto sobotní odpoledne bylo z řad návštěvníků i účinkujících hodnoceno velmi úspěšně. Přesto se mezi některými členy SDH, zejména vyznavačů jiného žánru muziky, našly negativní poznámky k tomuto typu zábavy. Proto nastává otázka, zda v tomto nadále pokračovat, nebo tento typ zábavy ukončit. Sál kulturního domu v Zadních Zborovicích je po celkové rekonstrukci a toto vystoupení harmonikářů je jediná pořádaná

Nová místní komunikace

Realizované opravy

Obec Záboreň v první polovině roku 2022 financovala opravu venkovního barového pultu v čp. 4 – komunitním centru, zázemí bude vyhovovat zejména z hygienického hlediska, ale samozřejmě bude pohodlné pro obsluhu zde pořádaných obecních i soukromých akcí.

Začátkem června byly zahájeny práce na nové zpevněné ploše pro kontejnery na tříděný odpad vedle garáží u bytovek. Kontejnery tak budou stabilní a bude k nim umožněn vhodnější přístup.

Text a fotografie: Jitka Říhová

Loučení s MŠ a ZŠ Záboreň

Loučení s dětmi z mateřské školy a deváťáky ze základní školy proběhlo ve čtvrtek 30. 6. za obecním úřadem v areálu pod lípou. Jako první se přišly rozloučit děti z mateřské školy: Karolína Founě, Barbora Svobodová, Veronika Forejtová, Jaroslav Majer, Samuel Mundl a Roman Kotmel. Pan starosta jim popřál hodně úspěchů ve škole, paní učitelky jim rozdaly dárečky a děti si připravily na rozloučení hezkou básničku, kterou společně přednesly. Jejich mladší kamarádi pozorně sledovali, co je zanedlouho také čeká.

Jedno loučení vystřídalo druhé. Se svou základní školou se přišlo rozloučit 14 deváťáků: Petr Dušek, Ondřej Hejna, Adam Klečka, Jonáš Kohout, Petr Kotmel, Marie Machová, Linda Majerová, Martina Matoušková, Anna Miklasová, Eliška Pekařová, Adam Skala, Kristýna Václava Šiplová, Tomáš Zahradník a Samuel Zach. Úvodního slova se ujal pan starosta a popřál jim úspěchy v dalším studiu i životě. Poté se rozloučil se žáky pan ředitel ZŠ. Připomněl jim, že dveře školy pro ně budou stále otevřené a mohou přijít kdykoliv pro radu nebo se pochlubit svými úspěchy. Jejich třídní učitelka pěkně shrnula roky, které s nimi prožila. Nejsilnějším společným zážitkem byl jistě školní výlet na Zlatou Studnu, kde děti zažily šok,

nejdříve když tam musely dojít pěšky a poté, když viděly, jak to na takové šumavské chalupě, vzdálené od civilizace, chodí. O tomto výletu se ve svém projevu paní učitelka několikrát zmiňovala a bylo vidět, že také již bývalí deváťáci na něj mají silné vzpomínky. Následovalo rozdání posledních vysvědčení ze základky, pamětních listů, dárků a samozřejmě přánítek. Nakonec se žáci a učitelé společně vyfotili.

Nám zbývá jen popřát všem školákům, aby se jim v nových působištích dařilo a mohli se v budoucnu věnovat tomu, co je nejvíce zajímá.

Text a fotografie: Blanka Potůčková

Zábořská pouť Pod lípou a setkání rodáků

Obec Záboreň pořádala spolu s místními spolky v sobotu 2. 7. 2022 již po patnácté slavnost poutě Pod lípou, tentokrát spojenou se setkáním rodáků. Právě této události byl přizpůsoben celý odpolední program. Záměrem bylo, aby měli všichni dostatečný prostor a příjemnou atmosféru pro třeba i výjimečné shledání se svými příbuznými, přáteli, sousedy či spolužáky.

Úvodním slovem s uvítáním zahájil slavnost pan starosta, Michal Říšský, připomenul, že poslední sraz rodáků se v Záboreň konal v roce 1988, tedy před 34 lety. Malou ochutnávku z historie obce přednesl následně Mgr. Vladimír Červenka, autor návrhu obecních symbolů, a pozvánku na přednášku z odpoledního programu nabídli PhDr. Martin Nekola, Ph.D, autor knihy *Adolf Joachim Sabath – Čech v americkém kongresu* a pan Pavel Hnízdil, který zpracoval rodokmen Sabathových. Kromě přednášky o slavném zábořském rodákovi byly připraveny komentované prohlídky staré i nové školy, síně tradic SDH Záboreň, výstava dochovaných dobových materiálů a fotografií z činnosti ochotnického spolku, rovněž byla možnost nahlédnout do aktuálních obecních kronik. Nechybělo vystoupení dětí a žáků MŠ a ZŠ Záboreň, oblíbené dechové kapely Nektarka či večerní pouťová zábava se skupinou Restart.

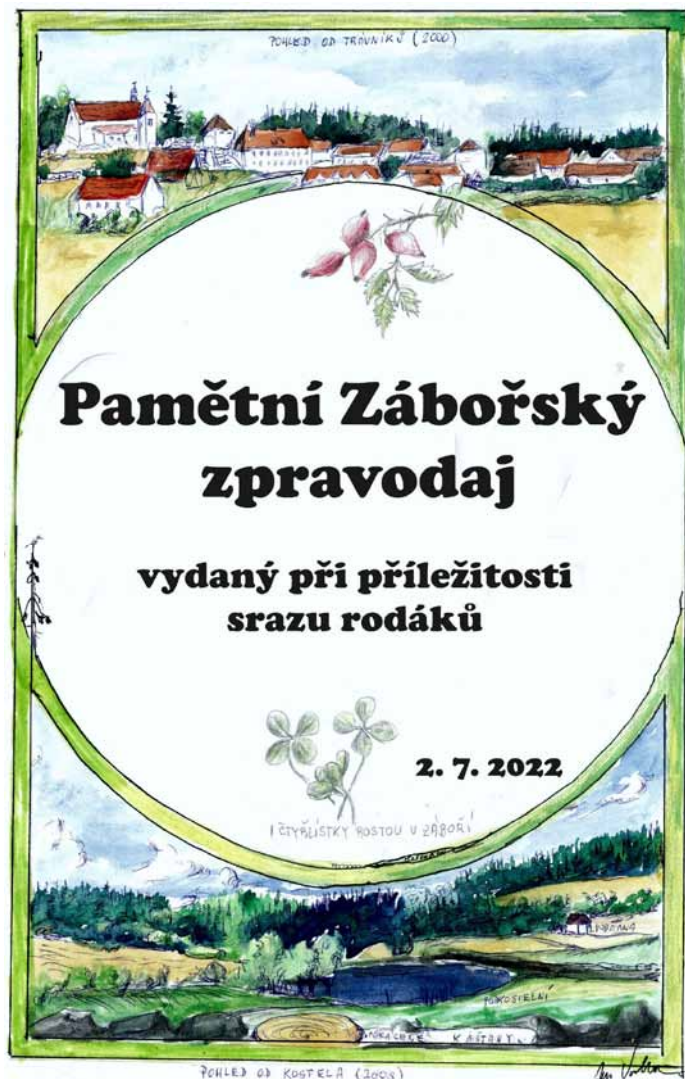
Při příležitosti srazu rodáků bylo vydáno i speciální číslo *Zábořského zpravodaje – Pamětní Zábořský zpravodaj*. Obsahuje informace nejen o historii obce, aktualizované z článků z již vydaných zpravodajů, ale i současné aktivity obce a obecních spolků, mnoho dobových a autentických fotografií. Věříme, že bude trvalou památkou na tento mimořádný den, snad bude připomínkou toho, čím vším je Záboreň jedinečné a jak výjimeční lidé se zde narodili či zde žijí.

Přednáška o slavném rodákovi J. A. Sabathovi

Chtěla bych tímto poděkovat jménem svým i jménem zastupitelstva obce všem, kteří se na této akci podíleli, kteří se zapojili do její organizace a příprav. Bylo mi ctí slavnostní program moderovat a setkat se s mnoha zajímavými lidmi.

Text: Jitka Říhová, kronikářka; Fotografie: Roman Říha

ZŠ Záboří

Přijímací řízení

Letošní devátá třída čítá 14 žáků. Devět z nich se hlásilo na střední školy, ostatní na učební obory. Pro žáky hlásící se na střední školy probíhá v naší škole každoročně příprava na přijímací řízení z českého jazyka a z matematiky. Všichni žáci byli přijati na vybrané školy/obory v prvním kole přijímacího řízení. Gratulujeme!

Kateřina Srbová

Dějepisná olympiáda

Ondřej Augustin z 8. třídy se letos umístil na třetím místě v okresním kole dějepisné olympiády.

Probojoval se dokonce i do krajského kola, bohužel ale v den konání onemocněl a soutěže v Českých Budějovicích se nemohl zúčastnit. Velice mu blahopřejeme ke krásnému umístění!

Kateřina Srbová

Exkurze na šumavskou Zlatou Studnu

Na svůj poslední výlet vyrazila 5. června devátá třída. Zvolili si již známé místo – Zlatou Studnu na Šumavě. Místo, které získalo své pojmenování snad podle zlata, které se zde ve středověku těžilo, láká nejen svou historií – kdysi zde bývala sklářská huť patřící městu Kašperské Hory, ale dnes zejména turistickými trasami vedoucími přes bývalou osadu.

Z původní osady se do dnešní doby dochoval pouze jediný dům, a to tehdejší myslivna. Dnes slouží k ubytování těm, kteří si chtějí odpočinout od konzumu nynější uspěchané doby a prohlédnout si jeden z mnoha koutů Šumavy.

Právě zde jsme byli ubytováni tři dny i my. Stačili jsme ujít pár kilometrů, podívat se na Horskou Kvildu, s odbočkou na jelení výběh a Jezerní slať dojít až na Kvildu a zase zpět. Nevynechali jsme ani vrch Přílba a Nové Hutě. Třetí den jsme sice kvůli dešti zůstali uvěznění na chalupě, ale nevadí..., i tak to bylo fajn!

Text a fotografie: Kateřina Srbová

Květnové výletování ZŠ Záboří

Konec školního roku bývá ve znamení činnosti, kterou školní děti milují, a tím jsou výlety. Vesměs po vlastech českých. Svěrázným způsobem takový výlet do Klatov a na Červené Poříčí popsal žák čtvrté třídy ZŠ Záboří Ondřej Klečka.

„Cesta do Klatov trvala hodinu a půl a jako první jsem šel do muzea skla (pozn. PASK Klatovy). Byla tam spousta skleněných výrobků, jako třeba kočky. Potom jsme lezli na Černou věž. Ta je vysoká 81,6 metrů a dříve její špička vypadala jinak. Do věže vedlo 285 schodů a trvalo mi to tam

a zpátky asi tak půl hodiny. Trochu jsem si odpočinul v autobuse, kterým jsme přešli do Červeného Poříčí. Červené Poříčí mě trochu nudilo, ale jinak to byl hezký zámek. Všude byla příroda a v zámku byly pěkné věci a okolo hrozně velká a krásná zahrada. Celý výlet byl skvělý, až na to trochu nudné Poříčí. Ale v muzeu v Klatovech se mi fakt líbilo a na Černou věž jsem se těšil už doma.“

Text: Eva Kunclová, Ondřej Klečka, Fotografie: Marie Sekáčová

Přírodovědná exkurze 6. třídy

Ve čtvrtek 16. 6. vyrazila naše třída na výlet do Horažďovic. Z nádraží zamířily naše kroky k řece, kde jsme se všichni osvěžili. Odtud jsme šli do Přírodovědné stanice. Tady se nám líbilo asi nejvíc, protože máme všichni moc rádi zvířata.

Provázela nás milá paní Nela, která nám ukázala spoustu zvířat a pověděla nám o nich hodně zajímavých informací. Všechny nás zaujala například africká kráva s obrovskými rohy. Některá zvířata jsme si mohli i pochovat a pohladit – např. činčilu, slepýše nebo ježka bělobřichého.

Pak jsme vyrazili do muzea, kde jsme se naučili tkát látku, příst na kolovrátku, a dokonce i hoblovat dřevo. Všechny tyto činnosti jsme si mohli i vyzkoušet a ukázalo se, že bychom jako řemeslníci v dřívějších dobách klidně obstáli. Další součástí muzea je i výstava minerálů, perel a zlata. Když jsme tam vešli, úžasem se nám zatajil dech, všude kolem nás byla spousta nádherných kamenů.

Pak už nás čekal jen tradiční rozchod a cesta domů, kterou provázely jisté komplikace. Přesto se nám všem výlet moc líbil.

Tereza Kluknerová, Veronika Bigasová, Gabriela Kotmelová, 6. třída

Praha

Při hodinách vlastivědy, zeměpisu a dějepisu se děti učí o Pražském orloji, o Václavském náměstí nebo o Zlaté uličce, ale málokdo z našich žáků tato místa někdy spatřil na vlastní oči. Proto jsme se rozhodli, že to napravíme. Do našeho hlavního města jsme se chystali už dva roky, ale karanténní opatření nám výlet pokaždé znemožnila. Až letos to konečně vyšlo. Na exkurzi jsme se předem pořádně připravili – už ve škole si děti vybraly jednotlivé památky a pak s nimi pomocí plakátů a referátů seznámily své spolužáky.

Naše exkurze začala na Pražském hradě, kde jsme si prohlédli všechna nádvoří, katedrálu sv. Víta, Starý královský palác, Zlatou uličku a baziliku sv. Jiří. Pak naše kroky vedly do Valdštejnských zahrad (viz foto) a k chrámu sv. Mikuláše. Odtud jsme vyrazili přes Karlův most na Staroměstské náměstí. Tady jsme se občerstvili zmrzlinou a počkali na odbíjení Orloje.

Po krátké pauze v obchodním centru Palladium jsme pokračovali na

Václavské náměstí, kde jsme si zblízka prohlédli nejslavnější českou sochu – svatého Václava. Někteří z nás pak ještě nahlédli do nově opraveného Národního muzea, na jeho podrobnější prohlídku už bohužel nezbyl čas. Ale to nevadí, do Prahy určitě vyrazíme brzy zase.

Text: Šárka Kučerová, Fotografie: Kateřina Srbová

Výlet 7. třídy do laser arény

Naše třída miluje dobrodružství a zábavu, a proto jsme se na letošní školní výlet vypravili do laser areny do Písku. Zde jsme se po příchodu rozdělili do týmů, nejdříve jsme bojovali kluci versus holky, pak jsme se různě promíchali. Místnost, kde jsme po sobě stříleli, byla plná překážek, zdí a různých světél.

Zahráli jsme si celkem pět her, na celé čáře v nich zvítězil Eric. Hra se všem moc líbila a nikomu se nechtělo domů.

Eliška Lávičková a Nela Matějková, 7. třída

TOUR de BATTAGLIA 2022

Srdečně zveme příznivce cyklistiky na 7. ročník vzpomínkové jízdy na legendárního cyklistu, barona Christiana Battagliu z Bratronic u Blatné.

Termín:	13. srpna 2022	Záboří u Blatné
Prezentace:	od 9 hodin	Start: v 10.00 hodin
Hlavní trasy:	krátká 23 km	dlouhá 60 km

Při nepříznivém počasí je připravena varianta dlouhé trasy **45 km**

Náročnost: lehká – střední

Mapy: <https://mapy.cz/...azo>, /...uva, /...uca

Akce je pořádána s podporou Nadace Jihočeské cyklostezky a za součinnosti se zakladateli vzpomínkových jízd v r. 2016 – pamětníky kamaráda „Kristiána“.

Trasy jsou vhodné pro všechny typy kol a pro všechny výkonnostní kategorie cyklistů. Povrch je 100% po asfaltových cyklostezkách a po silnicích 2. tř., místy, bytostně spojenými s životem a působením rodu Battagliů. Vedou malebnými vesničkami, krásnou přírodou s lesíky, rybníky a především s jedinečnými výhledy na pásmo Šumavy na straně jedné i na část Brd s tajemným Třemšínem, na straně druhé.

V prodeji budou opět funkční trika se symbolickým potiskem.

Parkování, sociální zázemí i občerstvení je zajištěno.

Historická kola vítána!

V areálu je dostatečný prostor i pro burzu kol a cykloklidů.

Těšíme se na setkání s vámi!!!

Obec Záboří u Blatné

obec@zabori.cz, www.zabori.cz, kontakt 383494333. 732162958

Michal Říšský, starosta obce

Jihočeská dechovka

BABOUCI

HAJANY

6.8.2022

17,00 hodin

**MARTINICE
GROUP**

DOMY • HALY • KROVY • VAZNÍKY

VYRÁBÍME A MONTUJEME
DŘEVOSTAVBY - HALY - KROVY - VAZNÍKY
Nabízíme komplexní servis při jakékoliv stavbě

PŘIJĎTE SE PODÍVAT DO NAŠÍ VÝROBY
či si objednejte katalog rodinných domů na
info@martinicegroup.cz

Dřevostavba od nás
je zárukou kvality, rozumné ceny
a vhodného řešení pro Vaše bydlení

RODINNÉ DOMY
SE ZÁRUKOU 25 -TI LET

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

31 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy,
chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech

a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné..

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb
nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

 **UNITED
NETWORKS****Internet a chytrá TV**
od **265** Kč / měsíčně

- Sleva 50 %
- Instalace zdarma!
- Rychlost až 1000 Mb/s

Nej.cz**INTERNET**po optické síti až 500 Mb/s **od 299 Kč/měs.****TELEVIZE**

vlastní výběr programů

200+

MOBIL

pro celou rodinu

KVALITNÍ
OPTICKÁ SÍŤVÝHODNÉ
SPOJENÍ
INTERNETU
A NEJTVVOLNÁ DATA
A NEOMEZENÉ
VOLÁNÍLOKÁLNÍ
PODPORA

Pobočka Blatná

Nad Lomnicí 1255, Blatná
sluzby.blatna@nej.cz
488 999 488www.nej.cz**PRODEJ KUŘIC****2022****FIRMA****NOVÁK****RADOMYŠL****BLATNÁ – 8.45 hod.****U PENNY****DNE: 24. 2. / 24. 3. / 21. 4. / 19. 5. / 16. 6. /
14. 7. / 11. 8. / 8. 9. / 6. 10. / 3. 11.****červené, černé, kropenaté, modré,****žíhané, bílé – stáří 20 týdnů****cena 200 Kč/ks**

tel. – 602 115 750

www.drubez-novak.cz

Miromír na Šumavě

Miromír je spokojený,
v Chlumu se mu líbí moc,
odkud přišel stále neví
o zemi sní noc, co noc.

I jiné kraje rád by poznal,
tak Líze jednou povídá:
„Co kdybychom si zítra spolu
třeba vyšli světa.“

Fenka Líza tiše štěkla:
„Co řekla by nám babička,
vždyť jsme tu doma a chceme tu být,
tak proč máme jít do světa.“

Babka Lízu uslyšela:
„Vy lumpové jste oba dva,
však jestli chcete, vyjedem' si
do města jménem Modrava.“

Líza štěkla, Miromír jásá,
vtom všichni vidí Kuličku.
„Tak pojed' s námi, kočko Kuldo.“
„Ne, já postarám se o dědu.“

Babička hned auto chystá,
Miromír s Lízou nastoupí,
a všichni tři už pěkně jedou
do krásné české Šumavy.

V Modravě se ubytují,
na výlet se vydají,
kolem horské řeky Vydry
pár kilometrů šlapají.

Unaveni, ale šťastni
zpět se večer vracejí
a další výlet na druhý den
už si zase plánují.

„Kam, babičko, půjdem' zítra,“
Miromír se babky ptá,
„rád bych viděl třeba Rabí,
tam snad není cesta zlá.“

„Hrad Rabí je velmi pěkný,
jistě si tam zajdeme,
teď se kolem řeky Vydry
raděj' pěšky projdeme.“

Líza jásá: „Haf, haf, já se těším,
ve Vydře se vykoupu.“

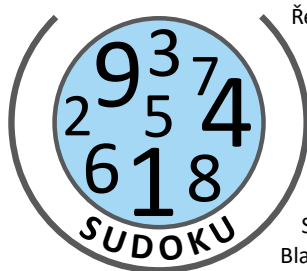
Miromír se tiše přidá:
„I já se tam rád vykoupu.“

„Řekni Lízo, řekni prosím,
co to je to vykoupe,
na nebi, tam kde jsem dřív žil
to slovo nikdo nechápe.“

Do řeči se babička vloží:
„Jo, milý chlapče, koupání,
to ve vodě se tělo čistí
a duše sílu nahání.“

Tak po Šumavě spolu jeli
a těšili se z rozhledů,
doma je, jak víme doma,
tak honem zpátky do Chlumu.

Milúše Kordulová

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 85 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: SAMÉ KVĚTY** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 614239857); **PLNO VŮNÍ A** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 781593642); **MODRÉ NEBE** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 276341598). Výherci: Poskočilová Blažena, Třebohostice; Klas Josef, Radomyšl; Vodičková Helena, Lnářský Málkov. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce srpna 2022, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 86 (tj. červencového vydání 2022) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná, a to nejpozději do 26. 8. 2022.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

			7				5	
		5			7	6		1
3				6	8			
				7			2	8
			5		9			4
7						3		
6						4		
		8		5	2	9		7
			2					1

1=É, 2=L, 3=N, 4=U, 5=D, 6=S,
7=Y, 8=N, 9=N

Středně těžká:

				9				7
6	9			7			3	
						2		8
1	7	3				5		
					6			
	8				5	1		
				4				5
9				3			8	
	4						2	6

1=Í, 2=N, 3=V, 4=A, 5=P, 6=Á,
7=O 8=O, 9=L

Těžká verze:

					8	5		3
	9		1					2
		6	5					
8				4				
		3						
			3			1		7
4								
		1		2				5
	2			8	3			1

1=G, 2=Á, 3=L, 4=I, 5=O, 6=Í,
7=R, 8=V, 9=N

Blatensko SOBě 86. číslo vyšlo v pátek 29. 07. 2022 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XVI. Poslední číslo vyšlo v květnu 2022. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 26. 8. 2022. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**